

SREDA, 7. OKTOBER 2009

PREDSIEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

(Seja se je začela ob 15.00)

1. Nadaljevanje zasedanja

Predsednik. – Razglašam, da se zasedanje Evropskega parlamenta, ki je bilo prekinjeno v četrtek, 17. septembra 2009, nadaljuje.

2. Izjave predsedstva

Predsednik. – Gospe in gospodje, ob začetku današnjega plenarnega zasedanja bi želel povedati nekaj besed o referendumu, ki je potekal prejšnji petek. Zelo sem zadovoljen z izidom. To je bil velik dan za Irsko in velik dan za Evropo.

(Aplavz)

Povedal bi, da sem bil, ko je bil objavljen izid, na drugem koncu Evrope, na Siciliji, in tam je bil izid sprejet prav tako, kot ste ga sprejeli vi – s ploskanjem. Tudi drugje po svetu so bili ljudje zadovoljni z izidom irskega referenduma. Irci so poslali jasen znak, da hočejo še naprej biti v središču združene celine. *Míle buíochas do mhuintir na hÉireann*. Tisočkrat hvala in čestitke za izid referenduma. Povedal sem v irščini, morda sicer ne čisto pravilno, toda tako nekako zveni.

Evropska unija je pokazala, da lahko prisluhne upravičenemu strahu svojih državljanov in se ustrezno odzove. Jamstva, dana Irski, so se izkazala za zadostna, in volivce prepričala, da bo Lizbonska pogodba koristila njihovi državi. To je bila zmaga za civilno družbo in je dober argument v nadaljnji razpravi v drugih državah članicah.

Poudaril bi tudi veliko vlogo, ki jo igrajo delodajalci, sindikati, organizacije kmetov in ribičev ter cerkveni in družbeni voditelji. To je pripomoglo k zmagi na referendumu.

Čestitati želim tudi irski vladi in opoziciji ter enemu izmed mojih predhodnikov, Patu Coxu, ki je vodil kampanjo „Irska za Evropo“. Čestitke Patu Coxu!

(Aplavz)

Prepričan sem, da se bo postopek ratifikacije v dveh preostalih državah članicah nadaljeval in se uspešno končal. Prejel sem zagotovilo poljskega predsednika, da bo zdaj, ko je irski referendum dal pozitiven izid, brez odlašanja podpisal Lizbonsko pogodbo.

(Aplavz)

Upam, da bo predsednik Václav Klaus storil enako, takoj ko bo češko ustavno sodišče rešilo vse preostale pomisleke.

Cilj Lizbonske pogodbe je pripraviti Evropsko unijo na izzive 21. stoletja. Soočiti se moramo s strahom naših državljanov glede energetskih vprašanj, naraščajoče brezposelnosti, priseljevanja in podnebnih sprememb. Ukrepati bomo morali skupaj, tako kot smo že nešteto v preteklosti, in ne smemo pozabiti, da je načelo evropske solidarnosti ključ do uspeha.

Pred nami je veliko dela, vendar imamo zdaj potrebna orodja, zato ne oklevajmo z njihovo uporabo.

Glede irskega referenduma želim podati še eno pomembno pripombo. Ne moremo pozabiti na tiste, ki so glasovali proti. Za nas je postalo običajno, da mislimo na vse Evropejce, spoštujemo njihova stališča in njihovo pravico do drugačnega mnenja. Tudi tisti, ki so glasovali z „ne“, nam hočejo nekaj povedati. Hočejo nas prepričati o nečem in, kar je najpomembneje, hočejo nas posvariti pred nečim. To svarilo jemljemo na znanje, prav tako pa bomo upoštevali njihovo glasovanje, vendar pa smo izredno zadovoljni, da je jasna

večina Ircev rekla „da“ in da podpirajo skupno Evropo. Sam sem odločen trdo delati, da bi vam dal občutek, da je naša skupna Evropa tudi vaša Evropa – in zgodbo prihodnosti Evrope bomo pisali skupaj.

Nadaljeval bi z dvema drugima zadevama. Sta žalostni zadevi.

Spomnil bi na veliko tragedijo in na ta način počastil spomin na žrtve zemeljskih plazov v bližini Messine na Siciliji. Podal sem že izjavo v imenu Evropskega parlamenta, v kateri sem družinam in prijateljem izrazil naše sožalje. V času dogodka sem bil v Italiji in sem javno izrazil sožalje našim prijateljem, partnerjem in vsem Italijanom.

Preden začnemo, bi želel spomniti še na današnjo tretjo obletnico smrti ruske borke za človekove pravice, novinarke Ane Politkovske. Njeni morilci še vedno niso prišli pred sodišče. Toda Ana ni edina žrtev. Ob tej priložnosti se spomnimo tudi drugih družbenih aktivistov, ki so bili umorjeni v zadnjih treh letih.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Gospod predsednik, ko ste nas nagovorili ob predstavitvi svoje kandidature za predsednika Evropskega parlamenta, ste rekli, da boste zelo objektivna figura in objektivni predsedujoči. Reči moram, da ste o irskem referendumu pravkar imeli govor – vstal sem, ko ste govorili, vendar ste bili zatopljeni v svoje besedilo –, ki je bil eden izmed najbolj subjektivnih, strankarskih govorov, kar sem jih slišal, in neprimeren za objektivnega predsedujočega.

(Mešani odzivi)

Predsednik. – Verjetno niste poslušali mojega celotnega govora!

(Aplavz)

3. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

4. Prerazporeditev sredstev: glej zapisnik

5. Posredovanje besedil sporazumov s strani Sveta: gl. zapisnik

6. Nadaljnje obravnavanje stališč in resolucij Parlamenta: glej zapisnik

7. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

8. Vprašanja za ustni odgovor in pisne izjave (predložitev): gl. zapisnik

9. Zahteva za odvzem poslanske imunitete: gl. zapisnik

10. Sestava odborov in delegacij: gl. zapisnik

11. Popravek sprejetega besedila (člen 216 Poslovnika): gl. zapisnik

12. Razpored dela

Predsednik. Končni osnutek dnevnega reda, ki je bil sestavljen na konferenci predsednikov 17. septembra 2009 v skladu s členom 137 Poslovnika, je razdeljen.

Poročilo gospe Bauer o urejanju delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu, je bilo po glasovanju v odboru zavrnjeno.

Poleg tega niso bila pravočasno prejeta naslednja poročila:

– Poročila gospoda Bögeja

o uporabi Solidarnostnega sklada Evropske unije: Italija - potres v Abrucih, in

o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji: Nemčija – sektor telekomunikacij, in

– poročilo gospe Haug – predlog spremembe proračuna 9/2009: potres v Italiji.

Ta štiri poročila so bila zato umaknjena z razporeda dela.

Alain Lamassoure, *predsednik Odbora za proračun*. – (FR) Gospod predsednik, v zvezi s poročiloma o uporabi Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji v korist telekomunikacijske industrije v Nemčiji in Solidarnostnega sklada za tragedijo, do katere je prišlo v Abrucih v Italiji, je Odbor za proračun ta štiri poročila sprejel na začetku tedna, vendar ne pravočasno za pripravo prevodov. Želel sem samo popraviti, kar ste povedali: ta poročila so bila sprejeta v odboru. Ni pravnih ovir. Bila so sprejeta soglasno.

Predsednik. – Hvala za to pripombo. Je pomembna. Kljub temu teh poročil ni v razporedu dela, ker še niso bila prevedena. Ni bilo dovolj časa. Povsem se strinjam z vami. Žal mi je. S tem, kar sem povedal, sem šel predaleč.

Pred izjavo gospoda Lamassoura sem podal dva predloga za spremembo. Prvi je bil, da se izjavo Sveta o razmerah v Gvineji vključi na dnevni red pod drugo točko. Drugi je bil o glasovanju o predlogih resolucij o odškodninah za potnike. Vprašal bi, če so kakršni koli predlogi glede teh zadev. Nočemo zmešati točk.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot članica Odbora za proračun in tudi v imenu gospoda La Vie bi rada na kratko prevzela besedo, da izrazim naše razočaranje zaradi odloga glasovanja o uporabi Solidarnostnega sklada za regijo Abruci. Glasovanje je bilo odloženo za dva tedna in bo potekalo na delnem zasedanju v Strasbourg.

Čeprav se zavedamo, da za to obstajajo tehnični razlogi, vemo tudi, da nekaj ljudi še vedno živi v šotorih – in mesto L'Aquila ter njegova regija Abruci sta med najhladnejšimi območji v Italiji.

Poudariti želimo samo pomen spreminjanja in racionalizacije postopkov za uporabo tega sklada.

Predsednik. – Postopati moramo v skladu s Poslovníkom. Težko je bilo v tako kratkem času narediti prevode, pravilo, ki ga uporabljamo v takšnem primeru, pa je odlog zadeve. Zelo mi je žal zaradi tega, vendar bi želel, da nadaljujemo in točko za točko obdelamo naš dnevni red, drugače se bomo na koncu znašli v veliki zmešnjavi.

Malo prej sem vprašal o dveh stvareh: izjavi Sveta o razmerah v Gvineji in glasovanju o predlogih resolucij o odškodninah za potnike. Ima kdo vprašanje glede tega?

Ni vprašanj. Razprava je zaključena.

(Parlament je sprejel te predloge)

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Gospod predsednik, opravičujem se, ker se vračam k temi o Abrucih. Res je, da vsi spoštujemo ljudi, ki so doživeli potres, vendar pa ne moremo izkazovati spoštovanja, ko se zgodijo stvari, in se ne odzvati, če se lahko.

Strinjam se z gospo Matera in pozivam Parlament, ki ostaja suveren, naj odobri sprostitev sredstev Solidarnostnega sklada, če je treba, tudi brez prevoda. Menim, da ne bi smelo prihajati do takšnih problemov, ko moramo obravnavati tragične situacije.

(Aplavz)

Predsednik. – Kolegi, te pripombe so bile zelo pomembne. Premagati moramo te težave. Službe bom vprašal, ali je mogoče do jutri prejeti nekatere ključne prevode, in potem lahko jutri tudi glasujemo. To je zelo nujna odločitev.

(Aplavz)

Seveda je proti našim pravilom, vendar menim, da bi tokrat to morali storiti, zato bo organizirano.

V zvezi z izjavo Komisije o svobodi obveščanja v Italiji sem prejel zahtevo skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), da se to točko umakne z razporeda dela.

Joseph Daul, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, v imenu skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) Parlament pozivam k izjavi o umiku razprave o svobodi tiska v Italiji in nato h glasovanju o resoluciji o isti temi. Vsak pošten človek ve, da je moja skupina PPE globoko povezana z zagovarjanjem svobode izražanja in svobode tiska.

(Nasprotovanja)

(Aplavz)

Prosim, spoštujte mojo svobodo govora. V tem Parlamentu sem jo vedno spoštoval in vedno sem spoštoval svoje sodržavljane tu v Parlamentu.

(Aplavz)

Zato smo storili vse, kar smo lahko, da bi Listina o temeljnih pravicah v skladu z Lizbonsko pogodbo postala zavezujoča. Vendar pa se razprava, ki je na jutrišnjem dnevnem redu, nanaša samo na eno državo in ne zajema vprašanja – o katerem smo pripravljeni imeti poglobljeno razpravo – svobode tiska v Evropi. Skupina PPE noče dovoliti temu Parlamentu, da postane prostor, kjer se poravnava povsem nacionalne politične račune, čemur bomo priča jutri, če se bo razpravljalo o tem.

(Nasprotovanja)

(Aplavz)

Torej „da“ obrambi svobode tiska v Evropi, toda ne temu, da se ta Parlament uporablja za povsem strankarske in nacionalne namene. Jutri bom, kot boste videli, ponovil, kar je rekel predsednik Napolitano, ki je človek, ki ga zelo spoštujem, saj sem z njim veliko sodeloval, kot boste videli jutri.

Francesco Enrico Speroni, v imenu skupine EFD. – (IT) Gospod predsednik, nimam prav veliko dodati k predlogu, ki ga je v svojem govoru podal gospod Daul. Vsi ljubimo svobodo v njenih različnih oblikah, vključno s svobodo izražanja in svobodo tiska v najširšem smislu, ne samo tiskanih medijev, ampak tudi televizije in drugih medijev. Zato je prav, da jo zagovarjamo in podpiramo.

Vendar pa ni prav izkoriščati situacije tako, da kažemo s prstom na samo en sklop okoliščin, saj lahko vsak v Italiji, ki se prikloni na internet, gre v kiosk ali gleda televizijo, vidi, da svoboda tiska ni kakor koli ogrožena. Če povzamem, če želite res nekoga obtožiti, uporabite člen 122 Poslovnika in člen 7 Pogodb in imejte pogum, da to speljete do konca.

Martin Schulz, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, gospod Daul ima kar prav glede tega, kar je rekel. Da, res je, da je gospod Daul nekdo, ki spoštuje vse vidike svobode izražanja. Po tem je dobro znan. Vendar pa je v Evropi očitno nekaj ljudi, ki svobode izražanja ne spoštujejo v enakem obsegu kot gospod Daul in imajo tozadevno drugačno razumevanje. Zato potrebujemo to razpravo.

Zato menimo, da je glede na razpravo, ki se odvija v eni izmed držav članic, namreč Italiji, primerna ne samo zaradi italijanske situacije, temveč zaradi vprašanja, ali svoboda izražanja kot posledica gospodarske, politične in medijske moči v obsegu, ki ga doslej v Evropi nismo poznali, predstavlja tveganje za demokratični razvoj v Evropi. Točno to je stvar, o kateri želimo razpravljati. Zato bi morali storiti to in zavrniti predlog gospoda Daula.

(Aplavz)

(Parlament je zavrnil zahtevo)

Predsednik. Izjava Komisije o svobodi obveščanja v Italiji bo ostala na razporedu dela.

Od skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) sem prejel še zahtevo, da razprava ne bi bila zaključena z vložitvijo predlogov resolucij.

Daniel Cohn-Bendit, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospod Daul, smo Parlament, ki bi moral, čisto upravičeno, glasovati o čimprejšnji zagotovitvi denarja za ljudi v Abrucih ter tozadevno prevzeti odgovornost.

Smo tudi Parlament z odgovornostjo. Ko o nečem razpravljamo, moramo nato glasovati o resoluciji, tako da razprava služi namenu. Zato smo za sprejetje resolucije po tej razpravi.

(Aplavz)

Mario Mauro, v imenu skupine PPE. – (IT) Gospod predsednik, spregovoriti želim v podporo predloga, da se ne zaključijo z resolucijo, saj sem slišal gospoda Schulza povedati nekaj, kar je po mojem mnenju zelo pomembno: če resnično hočemo, da ta razprava zajema „Evropo“ in ne samo Italije, potem nima smisla glasovati o resoluciji z naslovom „Svoboda obveščanja v Italiji“.

Na vsak način razpravljajmo jutri: posledično bomo našli čas in sredstva, da obravnavamo vprašanje v okviru Evrope in glasujemo o resoluciji o svobodi obveščanja v Evropi.

(Parlament je zavrnil zahtevo)

(S tem je bil določen razpored dela)

13. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za rezultate in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

13.1. Predlog sklepa (B7-0079/2009) - Oblikovanje in določitev pristojnosti, sestava in trajanje mandata posebnega odbora za finančno in gospodarsko krizo (glasovanje)

– Pred glasovanjem:

Eva Joly (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, želimo, da se točki A doda naslednje besedilo:

„in države v razvoju“, tako da se točka glasi „preučiti in oceniti razsežnosti socialne, gospodarske in finančne krize, njene posledice za Unijo, države članice in države v razvoju“.

(Ustna sprememba je bila zavrnjena)

Eva Joly (Verts/ALE). – Gospod predsednik, dodati hočemo tudi sklic na „razvojno sodelovanje“, tako da se stavek glasi: „preučiti in oceniti sedanje izvajanje zakonodaje Skupnosti na vseh prizadetih področjih ter uskladitev ukrepov, vključno z razvojnim sodelovanjem“. Menili smo, da v mandatu ni bilo odraženo stališče držav v razvoju.

(Ustna sprememba je bila zavrnjena)

14. Obrazložitev glasovanja

– Pisne obrazložitve glasovanja:

Predlog sklepa o ustanovitvi, nalogah, številčni sestavi in trajanju mandata posebnega odbora za finančno in gospodarsko krizo (B7-0079/2009)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD), v pisni obliki. – Guverner banke Bank of England (Mervyn King) je dejal, in mislim, da upravičeno, „banke so mednarodne v življenju in nacionalne v smrti...“. Nacionalne vlade in nacionalni davkoplačevalci so tisti, ki plačajo, ko je treba pomagati bankam. Iz tega sledi, da je treba bančni nadzor izvajati na nacionalni podlagi in ne preko EU. Zato sem glasoval proti ustanovitvi posebnega odbora za finančno in gospodarsko krizo.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ustanovitev posebnega odbora za finančno in gospodarsko krizo kot organa za preučitev in oceno usklajevanja ukrepov, ki jih sprejmejo države članice za podporo trajnostne kakovostne rasti, je ključnega pomena. Pomembno je preučiti in oceniti obseg socialne, gospodarske in finančne krize, vendar tudi predlagati ustrezne ukrepe za dolgoročno obnovo zdravih in stabilnih finančnih trgov, ki bodo omogočali trajno gospodarsko rast, ki se lahko bori proti brezposelnosti in se odzove na demokratske in podnebne izzive.

Ključnega pomena je spodbujati vključevanje univerz, predstavnikov znanstvene skupnosti in raziskovalcev kot strateških partnerjev. To partnerstvo je treba spodbujati, saj bo odločilnega pomena za nas, da se kratkoročno spopademo z gospodarsko krizo in problemom brezposelnosti ter dolgoročno najdemo rešitve za obravnavanje problema podnebnih sprememb z razvojem in uporabo čistih oblik energije.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ustanovitev posebnega odbora za finančno in gospodarsko krizo se lahko izkaže za ključno pri pripravi na prihodnost EU. Te prihodnosti ne moremo doseči samo z razpravljanjem in predlaganjem ukrepov, ampak tudi z oblikovanjem mehanizmov, ki jih je mogoče izvajati, da bi se izognili podobni situaciji v ne preveč daljni prihodnosti. Zato je ključnega pomena, da se naučimo naukov te krize s preučitvijo njenih vzrokov in posledic. Prav tako je pomembno popraviti napake finančnega sistema, ki so vodile v današnjo situacijo, s sprejetjem boljše zakonodaje, ki je ustrezno utemeljena.

Ne smemo tvegati, da oblikujemo regulativno okolje, ki je tako strogo, da bi lahko imelo za posledico nadaljnji odlog oživitve gospodarstva ali da se EU v ozračju močne konkurence spremeni v neprivlačen finančni trg.

Ta odbor bi lahko deloval tudi dlje kot načrtovanih 12 mesecev, da bi lahko nadzoroval in ocenjeval ukrepe, ki bodo sprejeti v trenutni krizi.

Petru Constantin Luhan (PPE), v pisni obliki. – (RO) Podpiram ta ukrep in sem popolnoma prepričan, da bo ta odbor ustrezno preučil obseg finančne krize, ki je prizadela vsako državo članico, in da bo predložil strokovna priporočila, ki bodo prispevala k oživitvi gospodarstva Evropske unije. Toda nisem mogel glasovati o tem predlogu, ker sem imel težave z volilnim lističem.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Premagovanje trenutne finančne krize in njenih učinkov na gospodarstva držav članic EU in nenazadnje socialna področja zahteva intenzivna skupna prizadevanja. Sklep konference predsednikov z dne 17. septembra 2009 o uporabi posebnega odbora za izvedbo strukturirane preučitve in sestavo predlogov za ustrezne ukrepe za ohranjanje trajnostnih finančnih trgov, odpornih na krizo, je vredno podpreti. Vendar pa je treba kritično gledano povedati, da je zdaj preteklo več kot 12 mesecev od pojava prvih znakov krize lansko leto in začetka same krize v začetku tega leta. Ukrepe, ki so bili odtlej uvedeni, je treba videti predvsem kot nadzor znakov in nujne ukrepe za zaščito delovnih mest. V podporo temu predlogu je treba povedati, da je treba posebno pozornost posvetiti usklajenim in usmerjenim ukrepom, saj bodo posamezne rešitve ob upoštevanju načela subsidiarnosti nazadnje ponovno vodile k izkrivljanju konkurence.

15. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

16. Izid referendum na Irskem (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije o izidu referendum na Irskem.

Danes bi v Parlamentu pozdravil švedskega predsednika vlade, ki zastopa švedsko predsedstvo. Zelo smo veseli, da ste z nami, vendar je bil problem s formalnostmi. Zelo mi je žal za to.

Predsednik Barroso, veseli me, da ste v tako pomembnem trenutku za Evropsko unijo z nami tudi vi. Najlepša hvala.

Vidite lahko, kako težko je včasih opraviti vse formalnosti, vendar smo zelo demokratična institucija, kot lahko razberete. Vedno je potrebno opraviti vse po vrsti. Potem je vse v redu in se lahko strinjamo.

Zdaj bomo prešli h glavni točki na dnevnem redu tega popoldneva. Za nas je zelo pomembno, da ste z nami v dvorani, ko bomo razpravljali o tako pomembni temi.

Fredrik Reinfeldt, predsednik Sveta. – Gospod predsednik, zelo sem hvaležen, da sem danes tukaj in imam priložnost nagovoriti Evropski parlament tako kmalu po pozitivnem izidu referendum na Irskem. Izrekam priznanje Brianu Cowenu in njegovim kolegom; prav tako želim reči vsem tistim, ki so bili vključeni v kampanjo, ne glede na njihovo stranko ali poreklo, in ki so doprinesli k temu uspešnemu izidu: hvala za vsa vaša prizadevanja. To je bila dobra odločitev za Irsko; je dobra odločitev za Evropo.

Menim, da lahko rečemo, da je Evropa prisluhnila kritiki; vem, da so bila pravna jamstva, ki jih je dal Evropski svet, pri referendumu odločilna. Rečem lahko tudi, da sta francosko in češko predsedstvo vložila prizadevanja, ki so bila ključna za iskanje načina za pomiritev skrbi Ircev. Menim, da moramo reči tudi, da je bilo zelo

pozitivno imeti zelo močno večino, ki se je pokazala na referendumu, prepričljivo večino 67,1 %, in veliko udeležbo v višini 59 %. Torej so to vse dobre novice za Evropo.

Seveda mi temu Parlamentu ni treba razlagati o potrebi po izvajanju Lizbonske pogodbe. Omogočila vam bo, da boste bolj demokratični, učinkovitejši in preglednejši. Dejansko bo povečala vpliv EU na mednarodnem prizorišču in nas okrepila za soočanje z globalnimi izzivi, vem pa tudi, da boste v tem Parlamentu dobili pomembnejšo vlogo v celotnem postopku sprejemanja odločitev. Pozdravljam ta razvoj. Zato je zelo pomembno uveljaviti Lizbonsko pogodbo.

Evropski svet je enoten v svoji želji, da bi Pogodba začela veljati do konca leta in do konca švedskega predsedstva. Glede na število držav, ki so jo ratificirale – zdaj smo pri številki 24 s polno ratifikacijo –, bi lahko država številka 25 glede na znake, ki jih zdaj dobivamo od poljskega predsednika, dejansko bila Poljska. V soboto sem po tem, ko je bil znan izid referendumu na Irskem, govoril s predsednikom vlade Brianom Cowenom, da bodo potrebovali nekaj tednov za polno parlamentarno ratifikacijo, in tako lahko rečemo tudi, da bo država številka 26 končno Irska. Da bi imeli vseh 27 ratifikacij, manjka samo še Češka republika. V ta namen smo se danes tu v Bruslju sestali s tremi institucijami: predsedstvom, voditeljem Komisije Josejem Manuelom Barroso in predsednikom Evropskega parlamenta Jerzujem Buzekom. Z nami je bil tudi češki predsednik vlade Jan Fischer in poskušali smo oceniti situacijo. Morda veste, da se je 17 senatorjev obrnilo na ustavno sodišče v Češki republiki s pritožbo, ki zadeva Lizbonsko pogodbo, da bi sodišče ugotovilo, ali je pogodba skladna s češko ustavo. Jan Fischer nam je povedal, da je to neodvisno sodišče, ki zdaj hiti, da bi odločilo o zadevi, ali naj se vloži peticijo ali ne. Danes ne moremo predvideti točnega datuma, ko bodo odločili o tem, mi pa seveda čakamo na ta znak. Upamo, da ga bomo videli v samo enem tednu ali dveh. To je današnje sporočilo Češke republike: neodvisno sodišče, ki bo odločilo v enem tednu, lahko pa bosta pretekla dva tedna, preden bomo vedeli, kako bodo postopali.

Kot predsednik Evropskega sveta sem odgovoren za to, da delo Unije ženem naprej. Trdno verjamem, da ne smemo izgubljati časa. Zato sem odločil, da bomo medtem, ko čakamo na pojasnila v Češki republiki, najprej nadaljevali s pripravami za začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe in nato, ko bo jasno, kdaj bo začela veljati Lizbonska pogodba, ko bo to jasno, bom začel posvetovanja o imenovanju novega predsednika Evropskega sveta in visokega predstavnika ter generalnega sekretarja Sveta. Priprava tega ne bo samo stvar predsedstva: to je stvar treh institucij hkrati. Zato bom rekel, da je zelo pomembno, da v tem postopku tesno in konstruktivno sodelujemo s Komisijo in Evropskim parlamentom. Še enkrat bom ponovil svojo ponudbo temu Parlamentu, da sodelujemo, ko si bomo prizadevali za uveljavitev Lizbonske pogodbe.

Zapomnimo si tudi, da kljub tem institucionalnim zadevam na švedsko predsedstvo – in to jesen – močno vpliva potreba po premiku na področju podnebnih sprememb, potreba po premiku na področju finančne krize, zaskrbljenost v Evropi, da potrebujemo politiko za ustvarjanje delovnih mest – veliko pomembnih zadev, ki jih je treba obravnavati. To za nas pomeni, da moramo biti dejavni, da uveljavimo Lizbonsko pogodbo, kot sem pravkar dejal, in da glede teh zelo pomembnih zadev za naše volive ostanemo dejavni kot predsedstvo.

Predsednik. – Predsednik vlade, hvala za vaše zelo jasno sporočilo glede vsega, kar se dogaja po glasovanju na Irskem, in tudi za zelo jasno sporočilo o sodelovanju med Evropskim parlamentom in predsedstvom Evropskega sveta. Pravkar smo začeli pogovore z gospo Malmström, nekdanjo poslanko Evropskega parlamenta, ki se je zelo dobro spomnimo. Najlepša hvala za vaš predlog in zelo jasno sporočilo.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Gospod predsednik, Irci so prejšnji konec tedna sprejeli zelo pomembno in zgodovinsko odločitev: zelo pomembno odločitev za Irsko, zelo pomembno odločitev za Evropo. Irci so z odmevno večino priznali pomembnost Lizbonske pogodbe, pogodbe, ki ponuja bolj demokratično in učinkovitejšo Evropo, pogodbe, ki nam ponuja pravo platformo, da lahko našim državljanom damo uspešno Evropsko unijo, ki si jo želijo.

Pogodbo je zdaj demokratično sprejelo vseh 27 držav članic. Vse države članice Evropske unije so parlamentarno ali z odločitvijo državljanov potrdile Pogodbo.

To je vsekakor velik dosežek. Kaže, kako je razširjena Evropa sposobna deliti vizijo naše prihodnosti in odločnost za premik naprej. Odločeno je bilo demokratično. Kar potrebujemo zdaj, je dokončanje postopka ratifikacije.

Veseli me, da bo predsednik Kaczyński iz Poljske Pogodbo kmalu podpisal. Kot mi je vedno govoril, bo to pripravljen storiti, ko bodo Irci glasovali z „da“. To so res dobre novice.

Seveda moramo počakati tudi na dokončanje postopka v Češki republiki. Spoštovati moramo ustavni proces v tej državi, kot smo to storili v drugih državah, ko pa bodo ti postopki zaključeni, ne vidim razloga, zakaj procesa ne bi bilo mogoče hitro zaključiti.

To je pomembno za Evropo kot celoto, vendar pa je še zlasti pomembno za Komisijo. Hočem sestavo nove Komisije, Komisije v skladu z Lizbonsko pogodbo, in hočem, da začne delovati čim prej. Dolgo obdobje s prehodno Komisijo ni v nikogaršnjem interesu. Pripravljen sem začeti s sestavo naslednje Komisije, ko bo Svet pripravljen dokončno pojasniti pravno podlago, in tudi imenovati visokega predstavnika, ki bo postal podpredsednik Komisije.

Cenim prizadevanja švedskega predsedstva in osebna prizadevanja predsednika vlade Reinfeldta, da se doseže hiter zaključek vseh teh postopkov. Pobuda predsednika vlade Reinfeldta na današnjem srečanju z mano in z vami, predsednik Buzek, in videokonferenca s predsednikom vlade Fischerjem je bila zelo dobra in koristna pobuda.

Vem tudi, da si je ta Parlament neutrudno prizadeval za spodbujanje Lizbonske pogodbe. Parlament in Komisija sta si skupaj prizadevala razložiti, zakaj je to prava Pogodba za Evropo. Ponosen sem na vlogo, ki jo je odigrala Komisija pri tem, da je Ircem dala informacije, ki so jih potrebovali za svojo odločitev.

Zdaj, ko je res verjetno, da bo Lizbonska pogodba končno ratificirana in celoten postopek zaključen, lahko našo pozornost posvetimo delu za izvajanje Pogodbe. To priložnost bi izkoristil za to, da izpostavim štiri področja, na katerih trdo delamo, da bi zagotovili, da lahko nemudoma začnemo z delom, ko bo Pogodba začela veljati.

Eno izmed najpomembnejših in najbolj zapletenih področij so zagotovo novosti v zvezi z Evropsko službo za zunanje politično delovanje. Trdo smo delali, da bi preučili nekatere praktične podrobnosti, kako lahko Evropsko službo za zunanje politično delovanje naredimo resnično uspešno. To delo se bo zdaj pospešilo, v enakem duhu kot so bile podane pripombe švedskega predsedstva pa želim potrditi odločenost Evropske komisije, da sodeluje s Parlamentom pri doseganju tega cilja.

Vem, da je tu v Parlamentu temo vodil Elmar Brok. Vem, da boste o tem razpravljali na naslednjem plenarnem zasedanju. To je odlična časovna usklajenost, saj se bo to odvijalo malo preden se bo o tem vprašanju razpravljalo v Evropskem svetu. Menim, da je poročilo odlična podlaga za razprave med našimi institucijami, in pozdravljam močan duh Skupnosti, ki navdihuje poročilo. To je točno tisti duh, ki ga bom vzdrževal pri pripravi pomembnih novosti, to je Evropske službe za zunanje politično delovanje.

Druga točka je komitologija. Pomemben vidik je, kako Evropska unija opravlja svoje delo. Lizbonska pogodba uvaja nova pravila, zaradi česar bo sistem racionalnejši in preglednejši. Točno moramo določiti, kako naj bi deloval novi sistem. Naj pojasnim: mnoge izmed teh odločitev so velikega političnega pomena in zaslužijo pravi demokratični nadzor in pravo politično odgovornost. Zato moramo ohraniti močno vlogo, ki jo ima danes Evropski parlament.

Drug pomemben demokratični element je novi mehanizem, ki nacionalnim parlamentom omogoča neposredno odločanje o subsidiarnosti. Te mehanizme moramo postaviti v širši okvir odličnih odnosov, ki sta jih z nacionalnimi parlamenti v zadnjih nekaj letih ustvarila Komisija in seveda Parlament.

Na koncu bi želel omeniti še evropsko državljansko pobudo. To je ena izmed najočitnejših novosti demokratičnega programa Pogodbe in ena izmed tistih, na katerih je ta Parlament podrobno delal. Margot Wallström je vodila naše delo pri razvoju zelene knjige za čimprejšnji začetek posvetovanj, cilj pa je, da se to priložnost v roku enega leta po začetku veljavnosti prepusti državljanom.

Ko sem prejšnji mesec nagovoril ta Parlament, sem podrobno razložil tisto, kar so se mi zdeli največji izzivi in velike priložnosti, s katerimi je danes soočena Evropa. Z Lizbonsko pogodbo bomo imeli pravo odskočno desko, ki nam bo pomagala uresničiti te cilje, in prepričan sem, da bomo s tem konstruktivnim partnerstvom med našimi institucijami iz nje naredili uspeh. To je zaveza Evropske komisije.

Predsednik. – Predsednik Barroso, hvala za vaš govor in vašo pripravljenost sodelovati pri izvajanju Lizbonske pogodbe.

Prav tako je bilo odlično tudi sodelovanje med Parlamentom in Svetom med videokonferenco s predsednikom vlade Janom Fischerjem iz Češke republike, zato še enkrat najlepša hvala, predsednik vlade Fredrik Reinfeldt, da ste jo organizirali.

Joseph Daul, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, s svojim odkritim in odmevnim „da“ Irci prejšnji petek niso rekli „da“ samo Lizbonski pogodbi; predvsem so rekli „da“ Evropi kot območju solidarnosti in skupnih vrednot. Izrazili so svojo globoko povezanost z Evropo, ki vpliva na globalizacijo, ne da bi trpela zaradi nje, Evropo, ki s svojimi partnerji deli svojo izbiro družbe in svojo izbiro socialnega tržnega gospodarstva.

V imenu skupine PPE sem navdušen nad tem glasovanjem, ki kaže, da narod, ko se z njim posvetuje o zadevah, ki so resnično pomembne, kot je na primer načelo pripadnosti Evropski uniji, odgovori na vprašanje, ki mu je bilo zastavljeno, in to stori s prepričanjem.

V petek so naši irski prijatelji odgovorili na vprašanje, ali so za Lizbonsko pogodbo in če ne, ali so pripravljeni podvomiti v članstvo svoje države v Evropski uniji. Na to vprašanje so soglasno in jasno odgovorili z „da“. To dokazuje samo nekaj: da se Evropo razume takšno, kakršna je, namreč zaščitni element, pomirjujoče območje stabilnosti, miru in pravne države.

Menim, da bo irsko glasovanje pomembno vplivalo na način, na katerega gradimo Evropo, še posebno v naslednjih mesecih, saj dokazuje globoko povezanost naših narodov z vrednotami, ki jih predstavlja Evropa. Irsko glasovanje nas spodbuja v našem evropskem delovanju in nas hkrati povezuje. Bodri nas, saj je to prvič po dolgem času, da je evropski narod s takšno močjo izrazil svojo voljo, da sodeluje v evropski pustolovščini kljub krizi – ali pa prav zaradi nje. Prav tako nas povezuje, saj smo dolžni zadovoljiti zahtevo po solidarnosti, ki se je še zlasti skrivala za irskim „da“.

To je točno to, če se vrnem k evropskim institucijam, kar nam bo omogočila storiti Lizbonska pogodba. Ta pogodba bo Evropi omogočila biti učinkovitejša tako, da bo soglasno sprejetje, ki je pogosto hromeče, naredila za izjemo, za pravilo pa sprejetje z večino oddanih glasov.

Omogočila ji bo, da je bolj določljiva, s tem, da bo oblikovala stalno predsedstvo Sveta, ki bo nadomestilo sedanje menjavajoče se predsedstvo, in dala večjo težo našemu visokemu predstavniku za zunanjo politiko. Evropa potrebuje en obraz za naše državljane in naše mednarodne partnerje.

Nenazadnje bo Lizbonska pogodba naredila Evropo bolj demokratično, ker bo temu Parlamentu dala večjo težo ter nacionalnim parlamentom in državljanom večji vpliv. V petek so bili Irci zadnji narod, ki je izrazil pozitivno stališče glede Lizbonske pogodbe. Vsi drugi narodi so to že storili bodisi neposredno bodisi prek svojih parlamentov, vključno na Poljskem in v Češki republiki.

Zato pozivam predsednika teh dveh držav, naj brez odlašanja uradno podpišeta Pogodbo, tako da se lahko 27 držav premakne naprej in jo začne izvajati najkasneje v začetku leta 2010.

Naj še zlasti predsedniku Klausu povem, da bi ga moral 67-odstotni irski glas spodbuditi, da podpiše pogodbo, ko bo čas za to. V imenu skupine PPE ga pozivam, naj se vede odgovorno, kot sem prepričan, da se bo.

Za Evropo je prišel čas, da institucionalna vprašanja postavi vstran in se posveti tistemu, kar je resnično pomembno za 500 milijonov Evropejcev: socialno tržno gospodarstvo, energija, podnebje in varnost.

Zahvaljujem se gospodu Reinfeldtu in gospodu Barroso za njune predloge. Lahko se zanesete na skupino PPE, da bo pripomogla k hitremu napredovanju dela.

Martin Schulz, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, razpravljamo o izidu tega referenduma. Veliko je bilo povedano o institucionalnih vidikih in nimam nič dodati k temu, kar je povedal predsednik vlade Reinfeldt. Menim, da je dobro, da ne bo ukrepal naglo, temveč je dejal, da čakamo, saj še nismo na ciljni črti; še vedno moramo izvesti zadnje faze tega postopka ratifikacije, preden lahko odgovorimo na institucionalna vprašanja.

Bili ste zelo zadovoljni, gospod Barroso, tako kot mi. Vaše veselje se je nekoliko zmanjšalo v nedeljo zvečer, ko je 382 glasov, ki ste jih prejeli, vključevalo 55 glasov članov skupine, katerih cilj je preprečiti začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe. Ko se veselite Lizbonske pogodbe, morate imeti v mislih tudi, da so vas podprli ljudje, ki hočejo čisto nasprotje tistega, kar si prizadevate doseči vi. Razmislite o tem, vašo večino pa utemeljimo na proevropski večini v tem Parlamentu.

(Medklici)

Ko govorimo o izidu tega referenduma, gospod predsednik, gre pravzaprav za nekaj povsem drugega. Ne gre za institucionalne igre, ki se jih bo igralo zdaj. Ne gre za to, kako so sestavljene večine v tem Parlamentu, ampak za nekaj precej bolj temeljnega, in to moramo povedati predsedniku Češke republike, 27 držav članic

Evropske unije ima skupaj 500 milijonov prebivalcev. Kitajska ima 1,3 milijarde prebivalcev. Indija jih ima 1,1 milijardo. Ti dve državi skupaj predstavljata tretjino svetovnega prebivalstva! Te države zdaj sedijo za mizo v pogovorih G20. Največja država članica EU, vključena v G20, sedi tam in predstavlja gospodarski potencial samo 82 milijonov ljudi.

Na razpolago imamo dve možnosti. Pri Lizbonski pogodbi ne gre – kot je zatrjeval gospod Klaus – za to, da Unijo naredimo močno silo za države članice, ampak za nekaj povsem drugega. Gre za to, da naredimo Unijo za močno globalno partnerko, da bi okrepili posamezne države članice. To je nedvoumen cilj Lizbonske pogodbe. Ta Pogodba nasprotno služi predvsem interesom majhnih držav članic EU. Država z 10 milijoni prebivalstva – za primer vzemimo vašo državo, gospod Barroso –, Portugalska v primerjavi z Brazilijo nima več položaja, ki ga je imela v 19. stoletju. Jasno je, da je v 21. stoletju Brazilija močnejša država. Kot vse evropske države tudi Portugalska potrebuje Unijo, da smo lahko močni skupaj. Ko gre za podnebne spremembe, finančno krizo, svetovni nadzor bolezni, ko gre za boj proti lakoti v svetu, zagotavljanje miru, preprečevanje vojn zaradi virov, bo Evropa vzdržala samo kot enoten blok in bo propadla, če se razbije na svoje posamezne dele.

Zato je vprašanje, ki ga moramo zastaviti predsedniku Klausu, naslednje: pri tehtanju odgovornosti, ki jih prevzema, ali je mogoče, da posameznik – ki seveda izkorišča svojo ustavno pravico, ki ji ne morem oporekati – sam prevzame to odgovornost, če so vse vlade in parlamenti in zdaj tudi 67 % Ircev, ki so rekli „da“, drugačnega mnenja?

Gospodu Klausu moramo zastaviti vprašanje. Ali mu je povsem jasno, da je ta celina dosegla ključno prelomnico, z drugimi besedami, je čas odločitve v zvezi s tem, ali nas enotnost dela močne ali pa bo samostojna pot oslabilila vse nas.. To je ključno vprašanje.

Torej da, bil je dober dan za Evropo, dan, ko bo ta Pogodba ratificirana, pa bo še boljši. Gospod Klaus bi moral sprejeti to zgodovinsko odgovornost in podpisati to Pogodbo.

Guy Verhofstadt, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, prejšnji petek je bil resnično zgodovinski korak: 67 % glasov. Z dvotretjinsko večino lahko spremenite vse ustave v Evropi; mislim, da je dvotretjinska večina potrebna tudi na Švedskem.

Zahvaliti se moramo Brianu Cowenu. Prav tako se še posebno zahvaljujem Patu Coxu, ki je opravil izvrstno delo, in vsem poslancem EP, ki so za Lizbonsko pogodbo, saj so izvedli ogromno kampanjo za Pogodbo. Sem torej srečen. Razlog je, da smo začeli vso to nalogo v obdobju po Pogodbi iz Nice, z Laekensko deklaracijo, in potrebnih je bilo osem let – zato obljubim, da ne bom ponovno začel tega celotnega postopka, gospod predsednik.

S tem irskim „da“ so vsi državljani Evrope posredno ali neposredno, z referendumom ali prek svojih parlamentov, rekli „da“ Lizbonski pogodbi. To je bilo tudi sporočilo evroskeptikom, ki so vedno govorili „ne – ljudje so proti Evropi, proti evropskim institucijam“. Sedeminšestdeset odstotkov irskega prebivalstva: kar smo videli v petek, je jasno sporočilo evroskeptikom.

Od vsakogar moramo zahtevati, da prevzame svojo odgovornost, da lahko Lizbonska pogodba začne čim prej veljati. Zdaj je čas, da ta postopek končno zaključimo. S tem irskim „da“ vemo, da bo Lizbonska pogodba začela veljati; vemo, ker je bila to zadnja prepreka. Vendar pa ne vemo, kdaj bo začela veljati, in menim, da je to problem, o katerem moramo razpravljati danes popoldne. Kaj bomo storili medtem?

Vemo, da moramo počakati do odločitve ustavnega sodišča Češke republike. Kot ste včeraj dejali v časniku *Le Monde*, bomo morali v najslabšem primeru čakati še nekaj mesecev, mislim pa, da nihče v tem Parlamentu ne more dopustiti, da bi bila Unija v prihodnjih mesecih v odhajanju. Lahko sprejmemo, da bo Komisija obravnavala tekoče zadeve, saj bi po 31. oktobru morala obravnavati tekoče zadeve. Potrebujemo ukrepanje in potrebujemo ga nujno. Zato je, gospod Reinfeldt, predsednik Sveta, moj poziv, da čim prej začnete postopek za imenovanje Komisije.

Pred tremi tedni smo glasovali za predsednika Komisije in to utemeljili s tem, da nam trenutna kriza ne dovoljuje odložiti odločitve. To je bila vaša utemeljitev. Torej zdaj ista utemeljitev velja za imenovanje Komisije. Ni potrebno čakati: nova Komisija je mogoča s sedanjo Pogodbo, s sedanjim statusom za visokega predstavnika, potem ko bo Lizbonska pogodba ratificirana, pa lahko brez težav postavite visokega predstavnika z drugim statutom in predsednika Sveta. Resnično ni razloga, da bi čakali s sestavo Komisije.

To je bil tudi cilj predsednika Komisije, če sem ga pravilno razumel, ko je govoril pred nekaj minutami. Bojim se, da vas slišim govoriti: „Ne, čakam; čakam, ker hočem globalni sveženj, globalni sveženj, ki vključuje

predsednika Sveta“. Rekel bom, da to ni problem: pripravite svoj globalni sveženj. Pripravite ga zdaj, odločitev o predsedniku Sveta pa je lahko tako politična kot je bila odločitev, ki ste jo prvič sprejeli glede gospoda Barrosa. Predstavili ste ga kot kandidata s politično odločitvijo, ne formalno odločitvijo, saj smo naknadno prosili, da se formalizira. Povsem enako lahko storite s predsednikom Sveta, potem pa, ko bo Pogodba ratificirana, lahko formalizirate celotni paket. Potem spremenite statut visokega predstavnika: postane podpredsednik Komisije. Hkrati se lahko v prakso prenese politična odločitev, ki jo sprejmete glede predsednika Sveta; lahko jo formalizirate potem.

To je najboljši način, najboljši pritisk, ki ga lahko izvajate na države, ki morajo podpisati: formalizirajte jo, saj vedo, da hočemo naprej. In še vedno nam ne bo treba čakati nekaj tednov ali mesecev. Kakor koli, rekli ste, da ne smemo izgubljati časa. Strinjam se z vami: ne smemo izgubljati časa s trenutno gospodarsko in finančno krizo.

Sestavite Komisijo zdaj, čim prej. Prepričajte svoje kolege v Svetu in svojo odločitev glede visokega predstavnika sprejmite na podlagi veljavne Pogodbe. Izberite enega izmed kandidatov – videl sem, da jih je dovolj – za predsednika Sveta in izpeljite to.

Daniel Cohn-Bendit, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, menim, da moramo iz tega, kar se je zgodilo na Irskem, potrgniti jasen nauk.

Irci so, kot je povedal Guy Verhofstadt, s 67 % glasovali za, kar je velika večina, saj jim je resničnost pomagala sprevideti. Predvsem resničnost krize, v kateri so čutili, da potrebujejo Evropo. Vendar pa so čutili tudi, da je ta glas dejansko pomenil – kot je pravilno povedal Joseph Daul –, da bodo bodisi rekli da ali začeli postopek za izstop. Razumeti je treba, da so referendum v Evropi smiselni samo, če imajo posledice. Če je igra, kaprica, lahko rečete ne, toda gre za običajen posel. Torej se odzovete glede na svoje razpoloženje.

Menim, da se mora razprava o Evropi nadaljevati. Doseči moramo evropski referendum, kjer bodo vsi Evropejci glasovali na podlagi kvalificirane večine, in tisti, ki bodo rekli ne, morajo povedati, ali spoštujejo glasovanje in bodo ostali ali pa bodo odšli. Če Angleži mislijo, da je ta pripomba namenjena njim, se ne motijo, saj moramo enkrat za vselej onemogočiti, da bi bila Evropa žrtev izsiljevanja. Demokratični prostor ne more živeti z izsiljevanjem in če nam ne bo uspelo rešiti tega problema, menim, da evropski demokratični prostor ne bo deloval.

Druga stvar, ki jo moramo povsem razumeti, je položaj, v katerem smo. Guy Verhofstadt je povedal dve ali tri stvari o tej temi, tisto, česar se bojim, pa je, da je glede gospoda Barrosa bila javna razprava. Nismo zmagali, izgubili smo, takšno je življenje, vendar pa je bila prava javna razprava. Potem je bilo soočenje in večina je zmagala.

Gospod Schulz, ne bi smeli vedno kazati s prstom na druge. Če bi vsi socialdemokrati glasovali z nami proti gospodu Barrosu, potem ne bi bilo večine. Tudi to je treba povedati; ne morete samo reči nečesa. Takšno je življenje; tako je. Da, res je, Martin, da radi krivite druge, toda enkrat za spremembo bi morali socialni demokrati prevzeti odgovornost za svoje poraze, drugače ne bomo nikoli zmagali.

Zdaj bi želel nekaj povedati o postopku in tu se ne strinjam z vami, gospod Reinfeldt. Imeli bomo predsednika Evropskega sveta. Nočem, da bi bil to državni udar. Naenkrat boste v zadnji minuti predlagali nekoga in odločitev bo sprejeta v enem tednu. Mislim, da je Evropa upravičena do javne razprave, da bi morale vse države biti upravičene do tega, da podajo svoje mnenje o vaših predlogih. Naj bo to gospod Blair, gospod Balkenende, gospod Jean-Claude Juncker ali gospod Guy Verhofstadt, menim, da smo vsi upravičeni do javne razprave. Vlade ne bi smele biti tiste, ki za zaprtimi vrati v zadnji minuti odločajo o predsedniku Evrope.

Razlog, da govorim to, je, ker je vsakomur znano, da javno mnenje danes ni v prid gospodu Blairu, ker je vsakomur znano, da ni pošteno do Jean-Clauda Junckerja, da nima možnosti samo zato, ker sta proti njemu gospa Merkel in gospod Sarkozy. To ni javna demokratična razprava. Vse moramo predstaviti, potem pa odločite vi. Enako velja za visokega predstavnika. Podajte svoje predloge.

Povedati vam moram nekaj. Gospod Barroso je zdaj pravi in gospod Verhofstadt je v tem primeru pravi. Prisilili ste nas, da izvolimo gospoda Barrosa, saj ste rekli, da je nujno, zdaj pa boste imeli Komisijo „v odhajanju“, ki bo delovala, dokler ne bo mogoče sprejeti odločitve. Vse je odvisno od Čehov.

Vendar pa obstaja še en pomislek. Predlagali smo, da se podaljša mandat celotne Komisije, vključno z gospodom Barrosom, prav zato, da bi lahko stalno vodila pogajanja za København. Menim, da je nesprejemljivo, če s predložitvijo imen nemudoma ne začnemo postopka za sestavo Komisije. Predlog

gospoda Verhofstadta je bil dober: če Čehi ne bodo opredelili svojega stališča, potem ne bodo imeli komisarja, saj bo v skladu s Pogodbo iz Nice treba zmanjšati število komisarjev. Če Čehi opredelijo svoje stališče pred zaključkom, se bo stvari naredilo v skladu z Lizbonsko pogodbo in imeli bodo komisarja. Treba je predstaviti vse.

Za zaključek bi rad povedal še nekaj. Po Lizbonski pogodbi bi morali nadaljevati razpravo. Lizbonska pogodba ne pomeni konca zgodbe. Konstitucionalizacija Evrope se ne more končati z Lizbonsko pogodbo. Če nimamo poguma, da bi nadaljevali s to razpravo, ko bo uveljavljena Lizbonska pogodba, menim, da bomo zgrešili resno srečanje z zgodovino, srečanje Evrope.

Timothy Kirkhope, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, večino svojih zgodnjih političnih let sem se boril proti nevarnim posameznikom kot je gospod Cohn-Bendit. Resnično sem se vznemiril malo prej, da se dejansko strinjam z enim ali dvema deloma njegovega govora, rešilo pa me je dejstvo, da sem mu lahko glede njegovih zaključnih pripomb ponovno lahko povsem nasprotoval. Rad bi bil dosleden glede mojega stališča, ko govorim kot vodja britanskih konzervativcev v Evropskem parlamentu. Za tiste izmed nas, ki podpiramo načelo združevanja nacionalnih držav, da bi svobodno sodelovale v Evropi, napredek Lizbonske pogodbe danes morda ne bi smel biti takšen razlog za praznovanje.

Tragedija naše Unije je, da je v očeh premnogih ljudi postala elitistični projekt, ki svojo ideologijo v skladu z informacijami Eurostata vsiljuje vse bolj skeptični javnosti. Izgubite na referendumu, torej skličete drugega, da dobite izid, ki ga hočete. Če se pojem „ustava“ izkaže za nepriljubljenega in nesprejemljivega, dobi nov ovoj, da se lahko spregleda pretekle zavrnitve. Če se zdi, da na obljubljenem referendumu ni mogoče zmagati, se ga odpove brez očitnega sramu ali zadrege. V Združenem kraljestvu so vse politične stranke, vključno z veljavno vlado, Britancem zagotavljale, da se bodo posvetovala z njimi o prihodnosti Evrope. Socialdemokrati in liberalci ne držijo svoje obljube. Takšne politične ukane lahko zagotovijo kratkoročne prednosti, vendar pa bi morali obžalovati, da se je zaupanje ljudi Evrope zaradi teh ciničnih manevrov komajda povečalo.

V skupini ECR hočemo Evropo, zgrajeno na trdnih temeljih javne podpore in demokratične legitimnosti, ki jo zagotavljajo institucije njenih nacionalnih držav. Vendar pa je Lizbonska pogodba po našem mnenju še vedno korak v napačno smer. Z odprtjem vrat nadnacionalni zunanji in varnostni politiki, z dajanjem več moči evropskim institucijam in odpravo nacionalnega veta na političnih področjih, ki so ključnega pomena za naše države, se Pogodba dramatično pomika k naddržavi, ki se je bojijo vsi. Narodi Evrope nočejo Unije z vse večjo centralizacijo, Unije, ki povečuje svoje pristojnosti na račun držav članic, Unije, ki je odmaknjena od njihovih vsakodnevnih skrbi. Vendar pa hočejo Evropo raznolikosti, Evropo, kjer se združujejo različne kulture in načini življenja, kjer je mogoče doseči dodano vrednost. Hočejo preoblikovano Evropo, odgovornejšo, preglednejšo, bolj demokratično Unijo, ki zagotavlja vrednost za denar na tistih področjih, na katerih ji je poverjena odgovornost, Evropo, ki je bližje ljudem in koristnejša zanje.

Zato je bila Lizbonska pogodba zamujena priložnost. Udeležen sem bil v skupščini, ki je sledila Laekenski deklaraciji, ki sem jo zelo podpiral, skupščini, ki je sestavila izvirno ustavno besedilo. Dobro poznam podrobnost, dobre točke prav tako kot slabe. Konzervativci Združenega kraljestva so bili trdni. Menimo, da Pogodba, kakršna je nastala, ne bo nadaljevala stvari v interesu ljudi. In v skupini ECR se bomo še naprej borili za našo vizijo Evropske unije, vizijo, ki je skladna z upanji in težnjami narodov Evrope. Še naprej bomo zagovarjali Evropsko unijo, ki ustreza namenom prihodnosti, ne preteklosti, in Evropsko unijo, ki je varno oprta na podporo svojih narodov in ne samo na prednostne naloge katere koli elite. Vsi bi morali razmisliti o tem.

Lothar Bisky, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, moja skupina je vedno zagovarjala obvezne referendume o Pogodbi o reformi po vsej Evropi. Volivci na Irskem so bili edini, ki so imeli pred letom in pol priložnost odločiti neposredno. Če hočemo, da se ljudje odločijo, moramo sprejeti izid, četudi nam ni všeč.

Vlada na Irskem se je uprla načelu demokracije in izvedla drugi referendum, deloma kot posledica pritiska drugih držav članic. Zdaj imajo izid, ki so ga hoteli. V levici spoštujemo načelo demokracije, vendar pa ostajajo naši pomisleki glede politične usmeritve EU. Število negativnih glasov na Irskem kaže, da nismo edini s temi pomisleki.

Naše tri glavne kritike so, prvič, da so prejšnja politika liberalizacije finančnih trgov, davčna konkurenca, ločevanje finančne politike od gospodarske politike in odprava socialne države doprinesli h gospodarski in finančni krizi. Posledično je ta politika vodila k povečanju revščine in neenakosti v Evropi. Razen izjav o nameri se ni doslej zgodilo skorajda nič v smislu ureditve finančnih trgov. Nasprotno, medtem ko se število

brezposelnih povečuje, velike banke ponovno pričakujejo velike dobičke. Lizbonska pogodba bo nadaljevala to politiko tržnega gospodarstva s svobodno konkurenco. Tega ne moremo podpreti.

Namesto tega pozivamo k popolnoma drugačnemu pristopu k boju proti socialnim izzivom. Naš cilj je uvedba določbe o socialnem napredku z minimalnimi plačami, ki veljajo po vsej EU – enako plačilo za enako delo na enakem delovnem mestu. Boriti se moramo proti plačnemu dampingu.

Naša druga kritika je, da poziv državam članicam, naj postopoma izboljšajo svoje vojaške zmogljivosti, ni skladen s cilji levice, tako kot na primer vključitev evropske agencije za oboroževanje v primarno evropsko pravo. Ne bomo podpirali globalnih vojaških misij, da bi vsiljevali svoje interese. Nočemo takšne pogodbe; raje bi imeli pogodbo o razoroževanju kot oboroževanju. Nesmiselno je, da se nas zaradi tega imenuje nasprotnike Evrope. Vsak v Evropi, ki je za oboroževanje, je opredeljen kot prijatelj Evrope, toda vsak v Evropi, ki je za razoroževanje, je opredeljen kot sovražnik Evrope. To je politični nesmisel!

Referendum na Irskem je torej bil in čeprav se ni končal točno tako, kot bi si želeli, bomo v levici nadaljevali z delom za doseg več neposredne demokracije v Evropi.

Nigel Farage, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, vse je v resnici prav preprosto, kajne? En izid referenduma na Irskem je bil proti Pogodbi in en za Pogodbo, in če imamo vsaj malo športnega duha, bi morala prevladati dva izida od treh; toda razlika bi bila, da bi bil tretji referendum svoboden in pošten. Kajti to, kar se je zgodilo na Irskem, zagotovo ni bilo! Pravzaprav upam, da ste ponosni nase, saj ste izbrali najmanjšega dečka na igrišču, ga stisnili v kot in ga dobro zbrcali. To je zmaga nasilnežev; je zmaga velikega denarja in zmaga birokratov. Celotna stvar je bila karikatura!

(Medklici)

Oh, torej spoštujete to glasovanje, kajne? Niste spoštovali zadnjega, ali pač? Evropska komisija je vložila milijone funtov denarja davkoplačevalcev – funtov ali evrov, ni pomembno, čeprav je v našem primeru, ker imamo hvala bogu še vedno funt! – vložili ste milijone. Nekaj takega kot faktor med 10:1 in 20:1 je bilo razmerje med stranjo, ki je bila za, in stranjo, ki je bila proti. Referendumska komisija na Irskem ni opravila svojega dela, ni povedala Ircem, da ima Lizbonska ustavna pogodba seveda močne vplive na njihovo ustavo; in kar je morda najhuje od vsega je, da je Komisija za predvajanje in oddajanje programov na Irskem spremenila pravila, tako da ni bilo enakega pokrivanja strani, ki je bila za, in strani, ki je bila proti. Celotna stvar je bila sramotna. Tisto, za kar so si prizadevali, za kar ste si prizadevali vsi, je bilo „Glasuj, da‘ za delovna mesta“. Za to je šlo. Še sveže iz tiska, ljudje: Aer Lingus je danes odpustil ljudi in Intel, ljudje, ki so v kampanjo za „da“ vložili 400 000 EUR, jih je danes odpustil 300. Od nedelje je tisoč petsto petdeset delovnih mest manj; edina delovna mesta, ki jih je ohranilo glasovanje z „da“, so bila delovna mesta političnega razreda.

Domnevam, da je vsega konec. Domnevam, da bo za Irsko njeno obdobje neodvisnosti zelo kratko obdobje v njeni zgodovini. Nisem prepričan, da bo predsednik Klaus lahko vzdržal, toda upam, da bo; je dober in pogumen. Vendar se zdi, da je birokracija zmagala nad nacionalno demokracijo. Menim, da se je v zgodovinskem smislu Britanija zdaj znašla precej sama, morda tako, kot je bila leta 1940, toda...

(Mešani odzivi)

...obstaja prava razprava, tu je prava razprava. Kakšen je smisel imeti konzervativnega predsednika vlade, če gospod Blair postane neomejeni gospodar? Kakšen je smisel ministra za zunanje zadeve, če imamo ministra EU za zunanje zadeve z lastno diplomatsko službo? Kakšen je smisel česar koli? Po mojem mnenju ta irski referendum začena pravo razpravo. Ni več sprenevedanja: če hočeš nacionalno demokracijo, ne moreš ostati članica te Evropske unije, in prizadevali si bomo, da Britanija odide, in to čim prej.

Andrew Henry William Brons (NI). – Gospod predsednik, včeraj sem gospo Wallström, podpredsednico Komisije, vprašal, ali je Lizbonska pogodba pravzaprav enaka kot je bila Ustavna pogodba, ki jo je nadomestila. Rekla je, da so bile uvedene spremembe, ki jih je zahtevala britanska vlada in so vključevale spremembe imen in simbolov. Ni uporabila besede „samo“, čeprav bi jo zlahka.

Ustavno pogodbo so že zavrnili volivci v Franciji in na Nizozemskem, Združeno kraljestvo pa bi moralo izvesti referendum. Njegov izid bi zagotovo bila zavrnitev. Jasno je, da je bila nadomestitev Ustavne pogodbe z Evropsko pogodbo o reformi izvedena na zahtevo britanske vlade, da ji ne bi bilo treba držati obljube o izvedbi referenduma.

Vsebina bi ostala enaka, imena in simboli pa bi se spremenili kot del docela nepošteno trditve, da se pogodbi razlikujeta in referendum ne bi bil potreben. Kako si kdor koli drzne to prevaro in to nepoštenost imenovati kakršna koli demokracija?

Fredrik Reinfeldt, *predsednik Sveta*. – Gospod predsednik, najprej bi se zahvalil vodjem skupin za njihove pripombe. Vidim, da si mnogi izmed njih želijo nekaj naglice v tem postopku, in to lahko razumem.

Menim, da moramo jasno povedati, da se premikamo na bolj ali manj neznano področje. Če pogledate pravno podlago, je bilo pravzaprav predvideno, da bo Lizbonska pogodba že začela veljati 1. januarja letos. Zdaj si prizadevamo ravnati prožno v novi situaciji, ki je nastala zaradi razmer na Irskem in tudi v drugih državah.

V švedskih razpravah je pogosto res, da se, ko podaš pripombo, sklicuješ na demokracijo. To je dobro. To poskušam doseči tudi tu. Če naj bi začela veljati nova Pogodba, je zelo jasno, da jo mora ratificirati 27 držav članic. To je treba izvesti in zato sem tako natančen, ko pravim, da smo zdaj pri številki 24. Tri države jo morajo še ratificirati, najdlje pa bomo verjetno čakali na Češko republiko.

Ko jo bo ratificiralo 27 držav, se bomo premaknili naprej. Irska je ni ratificirala. Potrebna je parlamentarna ratifikacija, da je postopek zaključen. Morda boste rekli, da je to enostavno, vendar morate biti natančni, zato se nikoli ne ve. Ko bomo imeli vseh 27 ratifikacij, je sveženj nedvomen in bomo lahko nadaljevali z Lizbonsko pogodbo.

Pri tem je pomembno tudi povedati, da so vse Pogodbe, o katerih smo razpravljali, nastale z uravnoteženjem različnih stališč, in precej jasno je, da jaz in drugi tu predstavljamo potrebo, da se ravnamo po teh Pogodbah. Zelo pogosto se zgodi, da storite kaj drugega, kar ni v skladu s Pogodbami. To si prizadevamo doseči tu s švedskim predstvom.

Zato vam pravim, da bomo poskušali hitro ukrepati glede situacije, ki je trenutno v rokah ustavnega sodišča v Pragi v Češki republiki. Ko bo odločilo, ali bo sprejelo to pritožbo ali ne, se bo švedsko predsedstvo ponovno odzvalo v tem postopku. To je demokracija na delu, saj natančno spremljamo Pogodbe in odzive iz teh različnih držav.

Moje sporočilo je, da moramo s to jasno večino čim prej uveljaviti Lizbonsko pogodbo, saj menimo, da bo Evropa zato bolje delovala, vendar pa bom to storil natančno. Upošteval bom pogodbe in tudi spoštoval dejstvo, da jo mora ratificirati 27 držav članic, preden lahko storimo ta korak.

Najlepša hvala za vaše pripombe in hvala za vašo podporo.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Gospod predsednik, komentiral bom samo nekaj pripomb, ki so jih podali vodje skupin, vsem pa se zahvaljujem za njihov prispevek. Ta institucionalna vprašanja prehoda med dvema pogodbama so zelo težka s pravnega in političnega stališča ter zahtevajo modrost vseh institucij. Seveda bi si želeli, da se novo Pogodbo čim prej potrdi. To želi večina poslancev tega Parlamenta, vse vlade in zagotovo Komisija.

Stvar je v tem, da Pogodba, kot je pravkar izpostavil predsednik vlade, ne bo potrjena pred koncem mandata te Komisije. Mandat Komisije traja do konca tega meseca, zato bo neizogibno prišlo do situacije, ko bo Komisija „prehodna“ Komisija. Zato menim, da je Parlament sprejel pravo odločitev, ko je nekaj časa nazaj že odločil o predsedniku Komisije, saj predsedniku to daje pristojnost, politično pristojnost, da zastopa Komisijo pri zelo pomembnih mednarodnih obveznostih. To je bila modra odločitev Evropskega parlamenta.

Zdaj je pomembno ugotoviti, kako obravnavati ta prehod. Danes smo o tem razpravljali v Komisiji in naše mnenje v kolegiju je, da bi morali, če je to mogoče, novo Komisijo sestaviti že v skladu z Lizbonsko pogodbo. To je naše mnenje, ker je to Pogodba, ki jo hočemo; to je Pogodba, ki vam, Parlamentu, daje več pravic v smislu oblikovanja same Komisije. Visoki predstavnik bo na primer podpredsednik Komisije, zato boste glasovali o visokem predstavniku. To se ne bo zgodilo, če uporabimo Pogodbo iz Nice, zato je naše mnenje, da bi morali, če je mogoče, novo Komisijo sestaviti v skladu s pravili Lizbonske pogodbe. Toda to je seveda vprašanje modrosti in tudi časovne ustreznosti. V preteklosti smo, namreč v prvi Komisiji, v kateri sem bil udeležen, tudi uvedli podaljšanje mandata predhodne Komisije za tri tedne.

Torej se vprašanje glasi: kako dolgo to traja? In zato sem kmalu izjavil – in predsednik vlade Reinfeldt ve, kaj mislim o tem –, da je ena stvar čakati nekaj tednov in druga, da čakamo neznano dolgo. To je vprašanje presoje, politične presoje, in upam, da bo Evropski svet sprejel prave odločitve na podlagi podatkov, ki jih

bo dobil od naših čeških partnerjev. To je vprašanje, o katerem je treba konec tega meseca odločiti v Evropskem svetu.

Zagotovo ne želimo – menim, da ni v nikogaršnjem interesu – imeti Komisije, ki je brez polnih pravnih pristojnosti. To ni v interesu Komisije in prepričan sem, da tudi ni v interesu Evropskega parlamenta. Zato sem rekel, da sem pripravljen: pripravljen sem začeti s sestavo nove Komisije, takoj ko bomo imeli pravno jasnost in bo Evropski svet začel postopek. Zaradi tega mora Svet sprejeti nekatere odločitve. Evropski svet mora predlagati visokega predstavnika, saj ga mora v skladu z Lizbonsko pogodbo potrditi predsednik Komisije kot podpredsednika Komisije.

V zvezi z nekaterimi pripombami bi rad poudaril določene točke in pomiril poslance Parlamenta. Nekateri izmed vas ste rekli, da bo „predsednik Evrope“. Žal mi je: ne bo „predsednika Evrope“. Če bomo imeli Lizbonsko pogodbo, bo predsednik Evropskega sveta: to je drugo. Je predsednik Parlamenta, je predsednik Komisije in bo predsednik Evropskega sveta. To točko je pomembno izpostaviti, ker včasih menim, da obstajajo zamisli o določenih *dérives institutionnelles*, in ne bom sprejel zamisli in tudi Komisija je ne bo sprejela, da je predsednik Evropskega sveta predsednik Evrope, ker tega ni v Pogodbah.

(Aplavz)

Tega ni v Pogodbah in morali jih bomo spoštovati. Spoštovati moramo institucije. Je predsednik Evropskega parlamenta; je predsednik Komisije. Če bomo imeli Lizbonsko pogodbo, bo predsednik Evropskega sveta.

Zelo pomembno je razumeti, da je treba vse naše odločitve sprejeti v okviru veljavnih pogodb. Zato menim, da bi se morali, takoj ko Čehi preučijo svojo situacijo, premakniti naprej. Zato menim, da bi morali delati na tistih točkah, ki sem jih omenil prej, od državljanske pobude do službe za zunanjepolitično delovanje, s tem duhom sodelovanja med vsemi institucijami, tako da lahko, ko so odločitve uradno sprejete, odločno izvajamo vse, kar prinaša Lizbonska pogodba, kar je po mojem mnenju več odgovornosti, več demokracije in več učinkovitosti za našo Unijo.

Gay Mitchell (PPE). – Gospod predsednik, kot prvi Irec, ki govori v tej razpravi, bi se rad zahvalil kolegom za njihove prijazne pripombe o irskih volivcih. Omenil bi tudi tiste, ki jim je bila izražena zahvala. Izpostavil bi tudi dva človeka, ki sta igrala odločilno vlogo v tej kampanji v glasu „da“ in interese svoje države postavila pred politične interese svojih strank – gospod Enda Kenny, član irskega parlamenta in vodja stranke Fine Gael, ter gospod Eamon Gilmore, član irskega parlamenta in vodja laburistične stranke – nihče se jima ni zahvalil. Nesebično sta storila več kot kdor koli drug, da bi zagotovila uspešnost te kampanje, in hočem, da se danes to zabeleži tu.

Proces Lizbonske pogodbe na Irskem kaže, da so se ljudje, ko si jih prizadevamo pridobiti, pripravljeni odzvati vodstvu. Evropski projekt ostaja najboljšo upanje za ljudi Evrope in drugje za mirno in uspešno prihodnost. Ne moremo domnevati, da bodo ljudje cenili njegove koristi. Biti moramo odprti in čim bolj vključujoči, ko jim razlagamo te koristi. Širitev ni skrhala projekta. Pravzaprav nam je omogočila, da z drugimi delimo njegove koristi. V raznolikosti je resnično enotnost.

Nekateri ljudje na Irskem so bili negotovi glede vsebine Pogodbe; drugi so bili zaskrbljeni zaradi vsiljevanja splava državi članici, zaradi nevtralnosti, zaradi izgube komisarja in zaradi možnosti, da država izgubi nadzor nad svojo politiko neposrednega obdavčenja. Irski parlament je s posebnim odborom opredelil pomisleke ljudi po prvem referendumu, vlada pa je glede teh zadev dobila jamstva naših partnerjev, ključnega pomena pa je bila sprememba glede prihodnje sestave Komisije.

To je bilo ukrepanje demokracije na vseh ravneh. Razlog, da je imel irski parlament pravico in dolžnost storiti, kar je storil, je, da so mu suvereni ljudje Irske poverili to pravico in dolžnost. Zaradi visoke udeležbe in prepričljivega glasu „da“ je jasno, da je bilo ugodeno demokratični volji ljudi.

Gospod predsednik, podpiram, kar ste dejali glede pomislekov med nekaterimi izmed naših ljudi. Naj zdaj izpostavim vprašanje, za katerega se mi zdi, da ga je treba izpostaviti. Nekateri ljudje na Irskem in drugod menijo, da postaja EU hladen kraj za samo krščanstvo in za vero na splošno. Povedati moram, da sem bil deležen nespoštovanja ljudi tu, ki se imajo za poštene in liberalne, vendar pa so vse prej kot to, ko gre za prizadevanje, da se stvari gleda s stališča ljudi z verskimi prepričanji. Spoštujem tiste brez verskega prepričanja, vendar pa zagotovo pričakujem, da to spoštovanje tudi vračajo. To je tisto, za kar gre pri celotnem projektu EU. Ponavljam: enotnost v raznolikosti. Drugi irski referendum kaže, kaj je mogoče doseči, ko smo resnično vključujoči. To govorim za tiste, ki so pripravljeni slišati, in za zanamce.

Premaknimo se zdaj k popolni ratifikaciji in nato k izpolnjevanju obljub, ki jih vsebuje Lizbonska pogodba, o večji demokraciji in preglednosti, usklajeni vlogi v svetu, ob uporabi enakih strpnih in vključujočih načel pri naših odnosih z drugimi regijami po svetu, zlasti najrevnejšimi deli, kot jih moramo uporabljati znotraj EU.

Proinsias De Rossa (S&D). – Gospod predsednik, ko smo nazadnje razpravljali o tem vprašanju, sem napovedal, da bodo irski volivci zavrnilo politični cirkus, ki je vključeval Gerryja Adamsa, Nigela Faraga in Joeja Higginsa. Vesel sem, da sem napovedal pravilno.

Napihnenost Nigela Faraga je, to moram povedati, nekaj časa prispevala k dobri volji irskega naroda, vendar pa je njegov prezir do irske demokracije danes tu polzel iz vsake pore njegovega telesa. Njegovi manevri, da bi irske volivce pripravil do tega, da prisilijo Britanijo zapustiti EU, so po mojem mnenju kazali njegovo slabo poznavanje skupne britanske in irske zgodovine.

Še pomembnejše je, da so irski volivci z veliko večino izjavili, da je naša prihodnost v Evropi, da je Evropa dobra za Irsko in da lahko Irska pozitivno prispeva k razvoju Unije. Upam, da bodo v kratkem vse države članice ratificirale Pogodbo in se bo lahko brez nadaljnega odlašanja izvedlo institucionalne in demokratične in socialne reforme. Svet potrebuje učinkovitejšo Unijo, da bi bilo zagotovljeno, da si lahko odločno prizadevamo za doseg ciljev trajnostnega razvoja – gospodarsko, okoljsko in socialno.

Pojasniti vam želim, predsednik Barroso, in vam, gospod predsednik Sveta, da narodi Evrope od Unije zahtevajo ukrepanje. Ni jih treba več prepričevati, da potrebujemo globalne in domače rešitve problemov, s katerimi se soočamo. Kar hočejo videti, je, da se končno začne ukrepanje za obravnavanje te krize. Hočejo oprijemljivo ukrepanje, ne govorjenja.

Upam, da bomo dobili Komisijo, ki je uspešna, ki je sposobna in zlasti zmožna otresti se mrtve gospodarske ideologije, ki nas je v Evropi in tudi drugod po svetu pripeljala na rob katastrofe. Vzpostaviti moramo cilj, ki smo ga opredelili v Lizbonski pogodbi: socialno tržno gospodarstvo, ki bo prineslo delovna mesta, ki bo prineslo blaginjo in ki bo vsem našim narodom prineslo dostojen življenjski standard.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Gospod predsednik, prejšnji teden so Irci z zmago 619 000 glasov odmevno glasovali za zaupanje v projekt Evropske unije. Zahvaliti se želim preostalim 26 vladam v Evropi in političnim skupinam v tem Parlamentu, ki so v preteklih 15 mesecih zelo tesno sodelovale z irsko vlado, tako da so bili pomisleki, ki so jih izrazili Irci, celovito obravnavani.

To je bila zmaga za Irce, ne nujno za vlado ali politične stranke. Irci so z odmevno večino povedali, da je mesto Irske v središču Evropske unije.

(GA) Politичne stranke, ki so bile za Pogodbo, so tokrat sodelovale obsežneje kot med zadnjim referendumom.

Civilne skupine, kot sta *Ireland for Europe* in *We Belong*, so igrale osrednjo vlogo pri tem, da so javnosti pokazale, da ni bil zgolj politični sistem tisti, ki je hotel, da Irci na referendumu glasujejo z „da“. Skupine kmetov so bile odločno za Pogodbo in so bile v tej kampanji zelo dejavne.

To je velika sprememba v primerjavi z zadnjim referendumom in bila je jasno vidna.

Pravno zavezujoča jamstva za Irsko na političnih področjih obdavčenja, nevtralnosti in socialno-etičnih vprašanj so razjasnila ključne pomisleke Ircev. Upam, da bo Pogodba zdaj v kratkem ratificirana, in vesel sem, da sem od vas slišal novice, gospod predsednik, o vaši državi.

Vendar pa moram reči, da so bile pripombe, ki jih je danes popoldne tu podal gospod Farage iz stranke UKIP, žaljive za Irce in tega ne bomo sprejeli. Irci so inteligentni, bistri volivci in poznajo razliko med zadnjo Pogodbo in to Pogodbo, da imajo protokoli pravno zavezujoč značaj. Gospod Farage, vi in vaši kolegi boste zadovoljni, da je vaše posredovanje pri Pogodbi pomenilo okoli 3 ali 4 % več glasov za stran, ki je glasovala za Pogodbo. To je spoštovanje, ki ga vam in vaši skupini izkazujejo Irci.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi jaz sem bila zelo zadovoljna in sem si v soboto oddahnila, da so Irci z dvotretjinsko večino glasovali z „da“ in tako torej na primer ne verjamejo več zmotnim izjavam in grozljivim zgodbicam o minimalni plači v višini 1,84 EUR in so rekli „da“ tej skupni Evropi.

Končno obstaja možnost sodelovanja pri naši zunanji politiki, da bi dosegli pomembnejše preprečevanje sporov, večjo zaščito človekovih pravic in več demokracije v vseh delih sveta, z drugimi besedami, da bi imeli močnejši občutek za globalno odgovornost, ki jo ima Evropska unija. Da pa bi to dejansko začelo

veljati – in nekaj ljudi je to že povedalo –, potrebujemo podporo vseh evropskih voditeljev držav ali vlad, da bi tudi predsednika Klause prepričali, naj podpiše Pogodbo. In mislim res vseh. Danes zjutraj sem bila ogorčena, ko sem slišala, da je eden izmed voditeljev vlad, namreč avstrijski kancler Werner Faymann v intervjuju izjavil, da vidi priložnost, če predsednik Klaus ne podpiše Pogodbe, tudi za Avstrijo, da izvede še en referendum. To kaže pomanjkanje odgovornosti v zvezi z evropsko politiko. V zvezi s tem bi pozvala predsednika Sveta, naj avstrijskemu voditelju vlade pojasni, da moramo prevzeti skupno evropsko odgovornost. Enako bi prosila tudi socialno demokratske poslance.

Vsak, ki je za to skupno Evropo, mora pojasniti, da mora tudi predsednik Klaus podpisati Pogodbo in da ne potrebujemo ničesar za spodkopavanje procesa, ki vodi k uresničitvi Lizbonske pogodbe. Ne imejmo torej nikakršnih „Spompanadln“, kot pravimo v Avstriji, z drugimi besedami, ne lotimo se prenačljivega nečesa samo zato, ker bi bilo morda priljubljeno med ljudmi. Menim, da je to zelo neodgovorno v smislu evropske politike, in upam, da bo avstrijski voditelj vlade umaknil tozadevno izjavo.

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Gospe in gospodje, moj namen ni vmešavati se v notranje zadeve Irske in priznavam pravico irskih politikov, da omogočijo toliko glasovanj o tej Pogodbi, kot se jim zdi primerno, prav tako pa spoštujem tudi izid referenduma lansko leto, ki je bil nasproten letošnjemu. Ne vem, kateri rezultat ima večjo vrednost ali večjo veljavo, in morda bi mi glede tega lahko svetovali moji irski kolegi, toda ne glede na to je ena stvar, ki jo lahko pretehtam, kako zgleda od zunaj in kako od znotraj celotno ozračje okoli ratifikacije Lizbonske pogodbe, in žal moram reči, da je podoba grozna. Prvih 26 let svojega življenja sem preživel pod režimom, ki ni dovoljeval svobodnih volitev, kjer ni bilo mogoče imeti svobodnih volitev in kjer je bil mogoč samo en izid volitev. Zelo se bojim, da je bil in je edini mogoči ali verjetni izid glede ratifikacije Lizbonske pogodbe „da“ v mišljenju mnogih ljudi v tej dvorani in drugod v EU in da ne bodo sprejeli ali dovolili nobenega drugega izida.

Prav tako se sprašujem, zakaj je glede Lizbonske pogodbe toliko razburjanja in toliko političnih pritiskov, saj EU brez nje konec koncev ne bi razpadla ali propadla, ampak bi še naprej delovala na podlagi obstoječih sporazumov. V tem primeru bi rekel, da smo priča primeru realpolitike ali politike moči v polnem obsegu, kar ima malo opraviti z bolj demokratično Evropo ali bolj delujočo ali preglednejšo EU, in veliko z novimi spremenjenimi razmerji moči v EU. To pravim brez grenkobe, saj sem bil v politiki dovolj dolgo, da vem, kaj je realpolitika, vendar si vsaj ne lažimo.

Kdo bo imel korist od Lizbonske pogodbe? To bo Evropska komisija, zato nisem presenečen, da jo Komisija tudi najbolj podpira. To bo Evropski parlament, zato nisem presenečen, da mnogi v tej dvorani podpirajo Pogodbo. To bodo tudi številne močne države v EU in federalisti v vseh skupinah, pa naj bo to v Evropski ljudski stranki, stranki Evropskih socialdemokratov ali stranki Evropskih liberalcev. Vendar pa se najbolj bojim, da se bo pristop, kot je ta, ki vsebuje načelo „cilj opravičuje sredstva“, obrnil proti nam vsem in bomo priča nasprotnim odzivom v letih, ki so pred nami, in da bo pritisk zaradi potrditve Lizbonske pogodbe povzročil protiudarec v obliki naraščajoče podpore pravim protievropejcem, skrajnežem, ksenofobom in protievropskim silam, in da bo to Pirova zmaga.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Kolegu poslancu bi zastavil kratko vprašanje, ki se glasi: ali menite, da je dejstvo, da lahko irska vlada izvede referendum tolikokrat, kolikor želi, del demokratičnega procesa? Kakšno je torej vaše mnenje o novici, da avstrijski voditelj vlade zdaj prvič razmišlja o izvedbi referenduma o tem vprašanju? Ali to sprejemate tudi kot znak demokracije ali pa to imenujete zloraba moči, kot je to opisal govornik pred vami? Bi lahko odgovorili na to?

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Sem nisem prišel, da bi tehtal ukrepanje irske vlade, avstrijske vlade ali katere koli druge vlade. Tega nisem storil, tega ne delam in tega nikakor ne bom storil.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Gospod predsednik, Irci so spregovorili. To sprejemam. Tisti, ki pravijo, da je bil to „da“ za Evropo, trdijo, da je bilo lanskoletno glasovanje „ne“ za Evropo. Ni bilo. Irska podpora Evropi ni bila vprašljiva lansko leto ali letos.

Evropska komisija se je odločila, da bo neposredno pred referendumom zapravila veliko vsoto sredstev za propagandno kampanjo o prednostih Evropske unije. To je prispevalo k mnenju, da je šlo za „da“ ali „ne“ Evropi, namesto za „da“ ali „ne“ Lizbonski pogodbi. To se mi zdi obžalovanja vredno.

Vsaka oseba v tem prostoru se mora zdaj soočiti z jasnimi, zahtevnimi izzivi, ki so pred nami, to je priznati, da je treba mnoge pomisleke, ki so se pokazali med referendumsko kampanjo, še obravnavati. Ljudje so še zlasti zaskrbljeni zaradi plač, zaradi pravic delavcev in zaradi javnih storitev ter tudi zaradi nemilitarizacije in glasu manjših držav.

Tokrat je bilo Ircem rečeno, da bo, če bodo že drugi glasovali z „ne“, Irska ostala sama, osamljena spričo gospodarske krize.

Tisti, ki so podpirali Pogodbo kot pogodbo za delovna mesta in naložbe, naj zdaj zagotovijo delovna mesta in oživitev gospodarstva.

Obljub, ki so bile dane, se ne sme pozabiti tisti trenutek, ko je bil dosežen izid, ki so ga hoteli irska vlada in voditelji EU.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Gospod predsednik, če se lahko pove eno stvar o referendumu, ki je potekal na Irskem, je to, da je, če obstaja zadostno pomanjkanje uravnoteženosti med stranema „da“ in „ne“, če obstaja zadostno pomanjkanje uravnoteženosti medijskega pokritja določene zadeve in če dovoljkrat vprašate, potem vsekakor mogoče dobiti pozitiven izid. Če pa eden izmed teh predpogojev manjka, Evropejcev ne boste mogli pripraviti do tega, da bi se odrekli več suverenosti in jo dali tem institucijam, v katerih smo trenutno. To je resničnost, na kateri moramo vsi utemeljiti naša stališča.

Drug element resničnosti – ki mora biti vsaj za tiste, ki podpirajo Pogodbo, precej neprijeten element – je način, na katerega ta Pogodba postaja resničnost, in je edini izvedljiv način, na katerega je to mogoče, namreč v vzdušju strahu. Vzdušje strahu pred novo situacijo, ki nastaja v Združenem kraljestvu, ki bo vodilo k vprašanju, ki se ga bo zastavilo Britancem. Biti mora neprijetno, če lahko svoje vizije uresničiš samo v vzdušju strahu, da se bo morda ljudi še ene države vprašalo po njihovem mnenju – da bo demokraciji omogočeno, da ponovno spregovori.

Slišali smo, ko je predsednik prej rekel Parlamentu, da se bo upoštevalo stran, ki je glasovala proti. Vendar pa je, če smo povsem odkriti, težko razbrati kakršno koli spoštovanje strani, ki je glasovala proti. Slišali smo, da bodo simboli odstranjeni iz Pogodbe – vendar pa je ta celotni Parlament okrašen z zastavami. Slišali smo, da bo iz Pogodbe izključena himna – vendar pa se je novi Parlament proslavljalo z Beethovno Deveto simfonijo. Jamstva, dana irskim volivcem ali nam, skeptikom, niso vredna velikega zaupanja. Radi bi zaupali, vendar je zaupanja premalo.

Proinsias De Rossa (S&D). – Gospod predsednik, pozval bi tiste, ki jim ni všeč izid irskega referenduma, naj prenehajo dvomiti v demokratične postopke na Irskem. Irska je demokratična država. Je neodvisna demokratična država. Parlament Republike Irske je sprejel odločitev o izvedbi referenduma; ta referendum je bil izveden. Podprlo ga je 95 % izvoljenih predstavnikov v irskem parlamentu. Torej, prosim, lahko kritizirate Evropsko unijo, vendar nimate pravice dvomiti v demokracijo moje države.

Predsednik. – V skladu s pravilom „modrega kartončka“ morate zastaviti vprašanje in ne podati izjavo. Besedilo je zelo natančno in zelo pomembno je, da se to pravilo spoštuje.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Gospod predsednik, demokracija zame pomeni zastaviti vprašanje in nato dobiti odgovor. Demokracija ne pomeni nenehnega zastavljanja vprašanja, dokler ne dobiš odgovora, ki si ga pričakoval. Če se poslanci tega Parlamenta ter člani Komisije in Sveta dejansko ne bojijo tako zelo prebivalstva, zakaj je bila samo ena država, v kateri poskusi, da se prepreči izvedbo referenduma, niso uspeli? Vlade in institucije EU so uspele preprečiti izvedbo referenduma v ostalih 26 državah. To ni demokracija.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Gospod predsednik, ta Parlament je palača domišljije, palača sanj.

S svojim zelo prepričljivim glasovanjem nam Irci dajejo smisel in moč, da še naprej uspevamo in zgradimo močno in predvsem federalno Evropo.

Samo s tem bomo zaslužili naziv zakonitih naslednikov očetov Evrope, zaradi prizadevanj katerih smo danes vsi tu.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, večina je srečna in si je oddahnila. Pričakujem, da bo manjšina sprejela izid.

Večina v 27 narodih in v Evropskem parlamentu je ponovno rekla „da“ nadaljnjemu razvoju Evropske unije. Vidimo lahko demokratično večino in ovirajočo manjšino. Ta „da“ demokratične večine je bil „da“ razuma, „da“ bolj demokratični, preglednejši Evropski uniji, ki je bližje svojim državljanom, „da“ pozitivnih evropskih mislecev in akterjev, „da“ kreptvi položaja Evropske unije v svetu in pomemben korak v pravo smer.

Pred nami je še vedno dolga pot, ker potrebujemo skupno zunanjo in varnostno politiko, da bi bili svetovni akter. Demokracijo moramo razvijati še naprej, na primer z omogočanjem možnosti evropskega referenduma,

enotne evropske pravice do glasovanja in mnogih drugih stvari. Zdaj moramo opraviti delo in ne smemo zapravljati časa. Pričakujem, da bo Komisija pospešila prenovo dokumenta in glede komisarjev začela pogovore z državami članicami. Pričakujem, da bo Svet zagotovil jasnost v zvezi s svojim stališčem glede tega izida. Pričakujem tudi, da bomo v Parlamentu izboljšali naše komuniciranje in dialog z državljani in jim zagotovili boljše obveščanje.

Jasno smo videli, da boljši ko so obveščanje, komuniciranje in dialog, večja je večina. Politiki, ki menijo, da tega niso sposobni, so na napačnem mestu, prav tako kot politiki, ki se skrivajo za referendum, ker nočejo sami pristopiti k državljanom in prevzeti kakršne koli odgovornosti. Bolj ko je bila razprava osredotočena na Evropo, večja je bila večina. Pravimo „ne“ nacionalizaciji evropske politike in „ne“ nacionalnim referendumom o evropskih zadevah, razen glede pristopa lastne države.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Gospod predsednik, gospod Zahradil je vprašal, kdo bo imel od tega koristi. Meni, da mi, parlamentarci. Morda je tako in ni tako slabo, če imajo v parlamentarni demokraciji parlamenti – seveda ne gre samo za Evropski parlament, ampak tudi za nacionalne parlamente – do določene mere koristi. Vendar pa so dejansko državljani tisti, ki bodo imeli koristi, če bomo sposobni zastopati njihove interese na močnejši in boljši način.

Gospod Schulz je že poudaril, da živimo v spreminjajočem se svetu, v katerem je Kitajska močna, Indija postaja vse močnejša, Brazilija postaja vse močnejša in so Združene države Amerike še vedno močne kot vedno.

Če danes pogledamo Washington, vidimo, da celo nova administracija sprašuje, kaj ima glede različnih vprašanj povedati Evropa, glede Afganistana in drugih zadev. Ali smo se tozadevno izjasnili? Če ne, nas ne bodo jemali resno.

Rusija poskuša vedno izigrati države članice drugo proti drugi, saj je to seveda bolj zadovoljivo za naše partnerje. Vsakomur, ki se danes še vedno bori proti tej Pogodbi v zmotnem prepričanju, da je to pogodba, ki krepi Evropsko unijo, bi povedal: tisti, ki se borijo proti tej Pogodbi, dejansko krepijo naše tako imenovane partnerje ali, če tako želite, naše nasprotnike.

Bilo je že povedano, da moramo še vedno rešiti nekaj institucionalnih vprašanj, predvsem v zvezi z Evropsko službo za zunanjepolitično delovanje. Vendar ne poskušajmo zdaj nadaljevati institucionalnih razprav. Naši državljani hočejo jasen in oprijemljiv odgovor. Hočejo, da prepričljivo govorimo o zadevah v zvezi z varstvom podnebja, varnostnimi vprašanji, finančno ureditvijo. V vsakem posameznem primeru lahko pokažemo, da Lizbonska pogodba prinaša izboljšave. Vendar pa morajo biti naši argumenti utemeljeni, da ljudje ne bodo imeli občutka, da Evropsko unijo skrbi samo zase, ampak lahko vidijo, da jo skrbi za interese njenih državljanov.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospod predsednik, imel sem vprašanje za gospoda Karasa, ki ga bom morda še zastavil. Svoje vprašanje bom namenil gospodu Swobodi – ker je gospa Lunacek že kritizirala našega kanclerja gospoda Faymanna in njegove strankarske kolege. Kakšno je njegovo stališče kot socialnega demokrata glede predloga njegovega vodje nacionalne stranke in zveznega kanclerja, da se v Avstriji izvede referendum?

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Gospod predsednik, menim, da tu ne bi smeli voditi notranje avstrijske razprave, vendar pa je ena stvar povsem jasna, in to je, da v Avstriji ne bo referenduma o Lizbonski pogodbi. To je povsem jasno. Lizbonska pogodba je bila ratificirana in mora začeti veljati čim prej. Tako je po mojem in našem mnenju.

Predsednik. – Hvala, ker ste odgovorili na vprašanje, toda kolegi, ponovno bom prebral člen, ker ga moramo poznati.

„Predsednik lahko da besedo poslancem, ki z dvigom modrega kartončka pokažejo, da želijo drugemu poslancu med njegovim govorom postaviti vprašanje,“ – ne kasneje – „ki ni daljše od pol minute,“ – samo vprašanje – „če se govornik s tem strinja in je predsednik prepričan, da zaradi tega ne bo motena razprava.“

Če se modre kartončke dviguje prepogosto, vam ne bom prepustil besede, ker bo zaradi tega motena razprava. Tega se morate zavedati.

Dvignite svoj kartonček pravočasno in samo za vprašanja, ki trajajo pol minute; odgovori ne smejo preseči ene minute. To so naša pravila in strogo se jih moramo držati.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, neka stvar danes tu pravzaprav še ni bila omenjena, in sicer dejstvo, da pozitiven izid referendumov na Irskem vsekakor ni bil prvi pozitiven izid referendumov v zvezi z ustavnim procesom, ki ga je omenil gospod Verhofstadt. Imeli smo pozitivne izide referendumov v Luksemburgu in v Španiji. Ta torej nikakor ni bil prvi.

Vedno je zabavno poslušati gospoda Faraga. Vendar pa danes ni bilo zabavno. Evroskeptiki so res slabi poraženci. Pretres dvotretjinske večine res zadene v živo. Danes vas enkrat za spremembo ni bilo zabavno poslušati. Zanimivo je bilo tudi videti, kako se je gospod Kirkhope obrnil na svojem sedežu, ker so torijci tako blizu tej nenavadni stranki glede stališč v zvezi z evropsko politiko. Resnično upam, da se bo to enkrat spremenilo.

Videli smo, da je na Irskem demokratična podpora procesa evropskega povezovanja. Je v Evropi dovolj demokracije? Je demokracija v Evropi popolna? Nikakor ne, vendar je bil to dober dan za demokracijo v Evropi.

Zdaj se nekateri pritožujejo, da se je na Irsko izvajal pritisk. Gospod de Rossa je precej jasno povedal, da je bila suverena odločitev Irske, da izvede še en referendum. Spomnimo se, kako je Evropska unija poskušala bojkotirati Avstrijo, ko je na oblast prišel Jörg Haider. To preprosto ni delovalo. Ne moremo izvajati pritiska na naše države članice. Imajo suvereno pravico odločati o teh zadevah.

Drugi se pritožujejo, da je Irska rekla „da“ zaradi krize. Irska je med krizo izkusila evropsko solidarnost. To je pozitivno! Evropsko solidarnost pričakujemo tudi, če bodo domovi v Bolgariji ali na Madžarskem ostali hladni, ker se Rusija in Ukrajina spet pripravata zaradi plina. Evropska solidarnost je dobra stvar. Ko je rezultat to, menim, da je zelo dobra stvar.

Pogodba odpira nove priložnosti. Tu so vključena številna politična področja – proračunska politika, politika na področju pravosodja, v zvezi z notranjimi zadevami –, toda zame je najpomembnejša zunanja politika. Čeprav je gospod Swoboda rekel, da ne bi smeli imeti institucionalnih razprav, moramo imeti resno razpravo o Evropski službi za zunanjepolitično delovanje. Govoriti moramo soglasno. Ta Parlament – in to bi rad pojasnil Komisiji, toda tudi Svetu – hoče močnega visokega predstavnika in učinkovito Evropsko službo za zunanjepolitično delovanje. Hočemo Evropsko službo za zunanjepolitično delovanje s široko podlago, hočemo, da je blizu Komisiji in da ima dostop do vseh služb, vključno s službami sekretariata Sveta. To bo preskusni kamen – vključno v zaslišanjih Komisije. Prav tako bo preskusni kamen za prihodnost evropske zunanje politike v 21. stoletju zagotovilo, da smo zmožni govoriti soglasno.

PREDSEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, za naš Evropski parlament se bo z ratifikacijo Lizbonske pogodbe zgodilo nekaj zelo enostavnega; imeli bomo še dodatnih 18 poslancev Evropskega parlamenta iz 12 držav članic Evropske unije.

Bili smo preudarni, saj je marca letos Evropski parlament pozval vse države članice, naj pospešijo ta postopek, in kot način imenovanja navedel, da bodo volitve 7. junija demokratična podlaga, da se odpošlje teh dodatnih osemnajst poslancev EP.

Nekatere države članice so to storile, na primer Španija in vaša država, gospa predsednica Sveta. Druge države, ki kljub temu navajajo, da so, tako kot jaz, zelo zadovoljne z izidom irskega referendumov in si želijo izvajanja Lizbonske pogodbe, še vedno niso izpolnile svoje obveznosti v zvezi s svojo voljo in niso navedle svojega načina imenovanja.

Se lahko zanesemo na vas, gospa predsednica Sveta, da boste na Evropskem svetu 29. in 30. oktobra vsako državo članico pozvali, naj navede način imenovanja teh dodatnih poslancev EP v skladu z Lizbonsko pogodbo?

Druga stvar, ki me je resnično pretresla, je, da vsi govorijo o velikih ambicijah Lizbonske pogodbe, vendar pa nam nalaga obveznost v zvezi z zelo enostavno zadevo: enakost med moškimi in ženskami. To je zavezujoč cilj Listine o temeljnih pravicah v skladu z Lizbonsko pogodbo. Če prav razumem, za dodatni dve mesti, ki jih je treba zapolniti, namreč mesti visokega predstavnika in podpredsednika Komisije ter predsednika Sveta, krožijo samo imena moških oseb.

Vaša država, Švedska, je glede tega vprašanja precej zgledna država. Pričakujem, da boste to vzeli nadvse resno. Nemogoče je, da bi imeli na štirih glavnih odgovornih mestih v Evropi samo moške. Ni vredno Lizbonske pogodbe, ni vredno Evrope. Zanašam se na vas, da boste zagotovili upoštevanje enakosti med moškimi in ženskami tudi na tej ravni.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Gospod predsednik, kot je nekoč dejal legendarni nogometaš Johan Cruyff, imajo vse prednosti svoje slabosti. Prednost Lizbonske pogodbe je, da daje državam članicam več besede in nacionalnim parlamentom večji vpliv. Slabost je, da premika središče moči še bolj proti Evropi. Gospod predsednik, to je slabost, ki se je zlasti v tem Parlamentu ne sme podcenjevati. Nenazadnje smo v zadnjih 30 letih doživeli naraščanje moči v Evropi v obratnem sorazmerju z udeležbo naših državljanov na volitvah v Evropski parlament. Prenos več moči v Bruselj je šel v korak z nižjo udeležbo na evropskih volitvah. Če bo začela veljati Lizbonska pogodba, se mora Evropa naučiti naslednje: naj Unija deluje pragmatično in naj vedno znova dokazuje svojo dodano vrednost. Samo takrat lahko pridobimo podporo evropskih volivcev.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Gospod predsednik, nasprotujem Lizbonski pogodbi kot levičar in socialdemokrat ter zavračam posredovanje ksenofobov in desničarskih sil. Kar se je zgodila na referendumu na Irskem, ni bila zmaga demokracije. Ircem je glavna koalicija grozila – politična srenja, velika podjetja, večina kapitalističnega tiska in Komisija EU –, da bodo, če bodo glasovali proti, gospodarsko izolirani, da jih bo Evropska unija kaznovala in da bo prišlo do bega kapitala in naložb, rečeno pa jim je bilo tudi, da bodo, če bodo glasovali za, na voljo delovna mesta, naložbe in oživitve gospodarstva. To so vse laži.

Neodkritosrčnost irske vlade je pokazalo dejstvo, da je upravo Aer Lingus prosila, naj do danes, po referendumu, odloži najavo ukinjanja 700 delovnih mest v Aer Lingus. Komisija EU je nenehno posredovala: vmešavala se je v proces. Treh predsednikov ni tu, vendar pa želim, da jih njihovi predstavniki vprašajo, kakšen je njihov odziv na naslednji škandal. Gospod Tajani, komisar EU za promet, je ves dan z generalnim izvršnim direktorjem te multinacionalke potoval po Irski z letalom Ryanaira in vodil kampanjo za glas „za“. Ureja vprašanja v zvezi s prometom in naj bi ščitil potrošnike in delavce. Je brezupno kompromitiran zaradi tega, ker je naokoli potoval z glavnim izvršnim direktorjem ene največjih družb, ki zagotavljajo prevoz. Kakšen je vaš odgovor na to?

Nazadnje se domneva, da bo novi predsednik Sveta gospod Tony Blair. Bodimo jasni. Gospod Tony Blair je vojni zločinec. Nikakor ne more biti –

(Predsednik je govornika opozoril, naj zaključijo, ker je presegel svoj čas za govor)

Po nepotrebnem sem bil prekinjen, gospod predsednik. Mislim, da predsedujete vi in ne spoštovani poslanec tule.

Želel sem dokončati, da se gospoda Blaira ne sme imenovati za predsednika EU.

(Predsednik je prekinil govornika)

Predsednik. – Vidim modri kartonček. Poslanko, ki je dvignila modri kartonček, bi opozoril, da vsakokrat, ko to stori, prepreči govor poslancu, katerega ime je na seznamu govornikov. Na seji predsedstva bom poskušal spremeniti to določbo, saj si ne moremo dovoliti situacije, da se poslancem, katerih imena so na seznamu govornikov, prepreči njihov govor, ker drugi poslanci prekinjajo z vprašanji – kar je trenutno zakonita praksa.

Nessa Childers (S&D). – Gospod predsednik, gospoda Higginsa bi vprašala, kaj bi mu omogočilo podpreti Pogodbo.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Gospod predsednik, Lizbonska pogodba zagotavlja okrepitev neoliberalnega gospodarskega načrta, ki je povzročil gospodarsko katastrofo po vsej Evropi z 21 milijoni brezposelnih, okrepitev militarizacije in oboroževalne industrije ter povečanje pritiska za privatizacijo. V Pogodbi tozadevno ni nič takega, kar bi lahko podprl prepričan socialdemokrat.

Podpirali bomo prave spodbude, ki se bodo zavzemale za pravice delavcev v Evropi, če pa Lizbonska pogodba in sama Listina o temeljnih pravicah institucionalizirata sodbe Sodišča Evropskih skupnosti, v katerih slednje odloča v prid izkoriščanju delavcev migrantov s strani izvajalcev, ki zagotavljajo čezmejno delo, kako lahko podpremo to?

Timo Soini (EFD). – (FI) Gospod predsednik, otroštvo in mladost sem preživel poleg komunistične diktature, Sovjetske zveze, in strah je bil nenehno prisoten. Finska, majhna država, je bila točno tam. Kljub temu smo

situacijo obvladovali; bili smo neodvisni. Zdaj sem presenečen, da je v Evropski uniji dovoljen samo en izid. Lahko se izrazi mnenje, lahko prihaja celo do nestrinjanja, dovoljeni so celo evroskeptiki, toda končni izid mora biti enak.

Če zmagate z nepoštenimi sredstvi, ste že izgubili. Če spet uporabimo nogomet, se spomnimo pripetljaja Diega Maradone. Kdo se spominja tekme med Argentino in Anglijo ter kakšen je bil končni rezultat? Zmaga je bila dobljena nepošteno, kajne? Glejte, kje je Maradona zdaj, Maradona, ki je zmagal z nepoštenimi sredstvi.

Nazadnje bi Švedski, državi, ki predseduje, rekel, naj še naprej spoštuje odločitev Švedov, ki so glasovali proti evru. Niste ponovno preučili zadeve po letu, dveh ali celo petih letih. V tem primeru je bilo samo leto kasneje. To je demokracija EU, ki bo nekega dne požela, kar si zasluži.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Gospod predsednik, tudi jaz sem živela v majhni državi in še vedno živim. Gospoda Soinija bi vprašala, ali se ne strinja, da je to primer, ko je Irska pokazala svojo veliko moč kot majhna država, saj je skoraj vso Evropo spravila na kolena. Tokrat je Irska, majhna država kot Finska, po dolgi razpravi zaščito poiskala v Evropski uniji in želi pripomoči h krepitvi EU. Ali v Evropski uniji in pri Lizbonski pogodbi ne gre za zaščito majhnih držav?

Timo Soini (EFD). – (FI) Gospod predsednik, to je slab sporazum za majhne države. Oslabil bo glas Irske, glas Danske in glas Finske v Svetu ministrov. Velike države bodo pridobile moč.

Rad imam Irsko; tam sem bil dvajsetkrat. Na Irskem sem postal katoličan. Ne gre za to. Samo žal mi je, da vidim tako veliko volilno zmago. Najprej je 53 % prebivalcev bilo proti in 47 % za. Tokrat je bil izid 67 % za in 33 % proti. Kaj se je zgodilo in zakaj? Trdim, da je šlo za strah. Irski in Ircem želim veliko uspeha in naj jih bog blagoslovi.

(Liisa Jaakonsaari je podala pripombo brez uporabe mikrofona)

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Gospe in gospodje, najprej bi se rad zahvalil Ircem, še zlasti vsakemu izmed 600 000 pogumnih Ircev, ki so zavrnili diktatorsko Lizbonsko pogodbo in se pridružili boju za demokracijo v Evropi. Vsak, ki je zadovoljen z izidom tega ponovljenega referendum, bo zadovoljen tudi s smrtjo demokracije in diktaturo globalizma. Evropski politiki ne bi smeli podpirati diktature globalizma, ampak bi se morali ukvarjati z resničnimi vprašanji: kako izkoreniniti brezposelnost, ustaviti množično priseljevanje ter razveljaviti diskriminatorne in nečloveške Beneševe dekrete in slovaški zakon o jeziku. Pozivam tudi vse kolege in poslance, naj podprejo težnje po avtonomiji največje prikrajšane manjšine v Evropi, Madžarov, ki živijo zunaj meja Madžarske. Predstavniki stranke Jobbik lahko podpirajo samo Evropsko unijo, utemeljeno na nacionalnih tradicijah. Najlepša hvala.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Zadovoljni smo, da je irski referendum potrdil odmevno zmago za zagovornike Lizbonske pogodbe. Čestitati moramo in se hkrati zahvaliti tistim, ki so se zavzemali za glas „da“ na Irskem.

Ta glas predstavlja odločitev državljanov Irske, da nadaljujejo proces razvoja Evropske unije. Omogočili so nam v prihodnosti predvideti čas, ko bo Evropska unija v kateri koli razpravi z veliki globalnimi silami govorila z močnim glasom. Ta glas bo govoril v imenu 27 ali več držav članic.

O novi temeljni pogodbi se je prvič razpravljalo leta 2002. Zadnji petek je zaznamoval konec postopka za sprejetje nove Pogodbe. Razlog, zakaj pravim, da je zaznamoval konec postopka, je zato, ker menim, da so državljani Evrope izrazili svoje mnenje bodisi posredno ali neposredno. Poljska je naznanila, da bo nemudoma ratificirala Pogodbo. Ostala je samo še ena oseba, ki meni, da je treba ratifikacijo te pogodbe ustaviti, čeprav jo je parlament države, ki jo vodi, ratificiral. Upam, da bo predsednik upošteval želje državljanov vseh 27 držav članic, vključno s Češko republiko, in podpisal ratifikacijo Pogodbe.

Gospe in gospodje, prihodnje izvajanje Pogodbe ima za posledico nove odgovornosti za Evropski parlament. Parlament mora izvesti potrebne priprave, da bi lahko čim prej izpolnil te obveznosti, ne da bi povzročil kakršno koli zavlačevanje v zakonodajnem procesu. Danes imamo dva nedvomna primera, saj sta bila z dnevnega reda črtani poročili o Solidarnostnem skladu v zvezi s potresom v Italiji. Celo današnji problem z modrim kartončkom je še en primer tega.

Upam, da bodo upravne službe temu vidiku posvetile vsaj toliko pozornosti, kot so jo statutu poslancev.

Predsednik. – Še enkrat bi vam pojasnil, da, prvič, Poslovnik pravi, da predsednik „lahko da besedo“. „Lahko da besedo“ torej pomeni, da poslancu da besedo ali je ne da. Ta predsednik raje da besedo poslancem, ki so

na seznamu, namesto poslancem, ki zapravljajo čas za govor in s tem preprečujejo govor poslancem, ki so na seznamu v skladu s časom za govor, dodeljen vsaki politični skupini. Drugič, kar pravi Poslovnik, je, da je treba modri kartonček dvigniti med govorom poslanca, ki se mu zastavi vprašanje, in ne zatem.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Gospod predsednik, najprej želim povedati, da me je vznemirila ta razprava, saj se to, kar bi moral biti dan praznovanja za Evropo, spreminja v razpravo, v kateri smo prišli do točke, ko dvomimo v način, na katerega je predsednik Parlamenta pozdravil izid.

Bilo je več kot deset govorov, ki so odkrito kritizirali ne samo Evropo – kar bi lahko bilo upravičeno –, ampak tudi demokratični izid referendum na Irskem.

Menim, da je prišel čas, da v tem Parlamentu rečemo, da je tu, kjer je doma suverenost evropskih državljanov, devet od desetih državljanov, zastopanih tu, za Evropo in da je osnovno prepričanje glavnih evropskih demokratičnih strank za Evropo. Gospe in gospodje, izpostavil bi tudi, da je Lizbonska pogodba predpogoj za več Evrope, za enotnejšo in močnejšo Evropo, vendar pa to samo po sebi žal ne zadostuje.

Povedal bi vam rad, da je obrazložitev Evrope danes drugačna, kot je bila pred 60 leti, ko so naši ustanovitveni očetje verjetno mislili, da je Evropa potrebna za izgradnjo skupnega območja miru po tragediji vojne, ki je sledila poskusom nekaterih, da bi drugim v Evropi vsilili politične ideje ali nadvlado. Danes imamo pred seboj vodstvo sveta in bomo bodisi tam ali ne. Razprava spominja na Shakespeara: biti ali ne biti za Evropo.

Pred samo nekaj dnevi sem imel priložnost govoriti z ljudmi, ki so bili v Pittsburghu, in njihovo mnenje je bilo, da svet ne gleda Evrope, ampak Azijo. Evropa mora biti enotna in močna, da bi bilo občutiti njeno prisotnost za mizo svetovnega vodstva. Če ne bomo tam, ne bomo veljali nič in ne bomo imeli nobenega vpliva. Zato je Lizbonska pogodba pot, vendar pot, ki jo moramo še prehoditi.

Andrew Duff (ALDE). – Gospod predsednik, v resnici bi se morali zahvaliti gospodu Faragu za njegov prispevek k irski kampanji. Njegov edinstveni slog pokolonialnega šovinizma je služil za pridobitev številnih irskih republikancev za podporo Pogodbi.

Še bolj čudno je, da je pri tej kampanji bila popolnoma odsotna britanska torijska stranka, ki se je skrivala za krilom Declana Ganleya in predsednika Klausa. Dejstvo je, da je konzervativna stranka povsem sama kot morebitna stranka vlade, ki še vedno nasprotuje temu velikemu kakovostnemu premiku naprej v evropskem povezovanju.

Upoštevajte absurdnost evroskeptikov, saj nasprotovanje Lizbonski pogodbi pomeni vztrajati pri trenutni Pogodbi iz Nice ter trenutni precej nerodni in nepregledni – in pogosto neučinkoviti – Uniji, ki ne izpolnjuje zahtev javnosti in se ne odziva na svetovne izzive. Britanija si zasluži kaj boljšega kot konzervativno stranko, Evropa pa vsekakor potrebuje več.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, kot mnogi, ki so danes že govorili, sem vesel zaradi irskega „da“ in bi želel čestitati vsem tistim, ki so se borili za to, predvsem irskim Zelenim v *Comhaontas Glas*. Če je res, da je danes dan praznovanja, potem je to v vsakem primeru težko dobljen dan praznovanja. Napačno bi bilo, če bi se polni samozadovoljstva enostavno vrnili k običajnim ustaljenim institucionalnim procesom, kot da se ne bi zgodilo nič posebnega.

Predsednik Parlamenta je v svoji prvi izjavi o tej temi omenil, da bi morali pozorno prisluhniti tudi glasovom proti. Temu bi dodal, da moramo prisluhniti tudi glasovom, ki so komaj slišni, tistim, ki so junija med evropskimi volitvami menili, da se ni potrebno udeležiti volitev in so odigrali svojo vlogo pri podpori temu procesu. S tem mislim, da moramo upoštevati dejstvo, da je lahko zavezanost poti naprej uspešna samo, če si bomo resneje prizadevali, kot smo si doslej, da vključimo državljane.

Vsekakor smo izgubili čas. Izgubili smo leta. Evropa je v mednarodnem smislu zaostala. Pogledati moramo samo srečanja G20, da razberemo to. Vendar pa bo Evropa postala bolj dinamična samo, če bo udeležba državljanov večja. Nisem mnenja, da je treba na ljudi v Češki republiki izvajati pritisk zaradi razdiralnega stališča njihovega predsednika z oznanjanjem, da ne bodo dobili komisarja, če bodo obstajali kakršni koli dvomi.

Vendar pa je nekaj, kar je še pomembnejše, in to je, da bi bila resna napaka, da o Tonyju Blairu ali katerem koli drugem možnem kandidatu za predsednika Sveta odločimo za zaprtimi vrati. Namesto tega se je o tem treba odprto pogovarjati z Evropejci. Predlagam zaslišanje vseh kandidatov za to mesto v Parlamentu.

(Predsednik je prekinil govornika)

Ashley Fox (ECR). – Gospod predsednik, junija sem bil izvoljen, da zastopam jugozahodno Anglijo in Gibraltar, med volilno kampanjo pa me je užalostilo veliko število ljudi, ki sem jih srečal, ki ne podpirajo več članstva Britanije v EU. Užalostilo me je, ker menim, da je bila EU sila dobrega v svetu. Spodbujala je mir in spravo med narodi Evrope. Upam, da bo to delala še naprej. Enotni trg spodbuja trgovino in blaginjo; vodilne družbe v svetovnem smislu, kot je Airbus v mojem volilnem okrožju, so pokazale, kaj lahko dosežemo, ko združimo svoje industrijske vire.

Ko sem bil študent, sem 12 mesecev živel v Franciji in se domov vrnil kot frankofil. Želim, da ima Britanija tople in prijateljske odnose z vsemi našimi evropskimi sosedami. Moj pomislek je, da trenutni pohod proti politični uniji brez podpore narodov Evrope grozi, da bo spodkopal dobro delo, ki ga je opravila EU. Spoštujem dejstvo, da so Irci zdaj glasovali za Lizbonsko pogodbo, čeprav menim, da je sramotno, da so jih k drugemu glasovanju prisilile države, ki niso izvedle niti enega referendumu. Ravnanje Gordona Browna je še posebno nedopustno. Njegova zapuščina Britaniji ne bo samo, da nas bo pustil popolnoma obubožane, ampak tudi, da bo Britancem odrekel glasovanje o tem zadnjem prenosu moči iz Westminstera v Bruselj. Preklic obljube o izvedbi referendumu grozi, da bo spodkopal britansko podporo EU, kar globoko obžalujem. Ne moram razumeti, zakaj se tisti, ki so za politično unijo, zdijo odločeni zgraditi to strukturo na najslabših možnih temeljih. Ali se zavedajo, da je verjetno, da bo politična unija, zgrajena brez javne podpore, neuspešna?

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Gospe in gospodje, vidim veliko izrazov zadovoljstva in celo veselja v tej dvorani zaradi izida ponovljenega irskega referendumu. Ne glede na to, da je treba postopek ratifikacije Lizbonske pogodbe še dokončati, bi predlagal, da počakamo z našim zadovoljstvom in veseljem, dokler državljani Evrope na primer na prihodnjih volitvah v Evropski parlament ne potrdijo, da je bila Lizbonska pogodba predvsem v njihovo korist, da je izboljšala socialne pogoje, zmanjšala nevarne oborožene spore in pomembno prispevala k moderni demokratični Evropi. Priznam, da me izid ponovljenega irskega referendumu ni presenetil. Vsi smo bili priča izrazitemu interesu evropskih organizacij, ki je mejil na prisilo Irske in ki je bil podprt z ustreznimi sredstvi.

Bil sem prepričan federalist celo v obdobju, ko so si Čehi in Slovaki delili isto državo. Sem in bom ostal federalist v najboljšem smislu besede. Vendar pa me moti – in tu nisem sam –, da državljanom EU ni bilo dovoljeno odločiti o tako pomembnem dokumentu referendumu, ki zajema vse države. Menim, da ni prav vsiljevati dokumenta, ki ustvarja možnost močnejše vloge finančnih institucij brez ozira na socialno Evropo. Po mojem mnenju ponovljeni referendum na Irskem predstavlja precedenčni primer za celotno Evropsko skupnost. O tem bo odločil čas in menim, da bo pokazal, da je izid drugega irskega referendumu Pirova zmaga. Zaprošil bi, da se spoštuje ustavne ureditve Češke republike in da se na češke organe oblasti in predvsem na predsednika ne izvaja pritiska glede odločanja ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Predsednik. – Žal mi je, gospe in gospodje, toda tako kot ne delujejo dvigala, tako ne deluje tudi gumb, s katerim predsednik prekine govornika, ki je presegel svoj čas za govor in krade čas kolegom poslancem, ki so na seznamu. Prosim, prenehajte govoriti, ko vas prosim za to, saj v predsedstvu nimamo gumba za izklop mikrofona, drugače polovica tistih poslancev, ki so na seznamu govornikov v tej izredno pomembni razpravi, ne bo mogla govoriti, kar se mi zdi zelo neprijetno.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Gospod predsednik, poskušal se bom držati svojega časa za govor. *Legha Nord*, stranka, ki jo zastopam, je v italijanskem parlamentu glasovala za Pogodbo, sam pa sem bil poročevalec. V zvezi z referendumom smo zelo spoštovali irsko nasprotovanje Pogodbi, enako pa spoštujemo tudi njeno odobritev s 67 %, kar je precej visoka številka. Volja ljudi, izražena z referendumom, je neposredna in nedvoumna.

Pozdravil sem govor predsednika Parlamenta danes zjutraj, ko je dejal, da bi morali prisluhniti tudi razlogom tistih, ki so glasovali proti, in se zlasti vprašati, zakaj veliko število ljudi celo ni glasovalo. Menim, da je to pameten in prodoren premislek, saj evropska demokracija ni zgrajena na odločitvah, sprejetih na visokih položajih, temveč na politični zavesti in rasti politične zavesti med narodi Evrope.

Menim, da si narodi želijo več demokracije ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, v vseh razpravah, ki smo jih v zadnjih nekaj letih vodili o Lizbonski pogodbi, so celo njeni zagovorniki vedno povedali, da ta Pogodba ni tako dobra, kot bi lahko bila, da ima veliko pomanjkljivosti in da pravzaprav ni posebno uspešen dogovor.

Zdaj so ti zagovorniki srečni, ker je ta Pogodba tik pred začetkom izvajanja, kar je razumljivo. Ko pa zdaj slišimo te zagovornike reči, da je večina na demokratičen način podala svoje mnenje in da bo manjšina to enostavno morala sprejeti, imajo vsekakor prav, vendar pa bi takšno izjavo pričakoval tudi po prvem irskem referendumu. Nenazadnje pa je nekaj jasno: ne vemo, ali bo ta Pogodba koristila Evropski uniji ali pa bo – kot sem prepričan – katastrofalna. Menim, da bo njena posledica centralizirana naddržava.

Vendar pa je nekaj jasno: ta Evropa bo dobra Evropa samo, če bo demokratična. Demokracija, v kateri glasovanje traja tako dolgo, dokler vodilni sloj ne dobi izida, ki ga hoče, ni demokracija. Zato upam, da ne bomo zdaj poskušali izvajati pritiska na češkega predsednika, da bi čim prej zaključili zadevo.

(Predsednik je prekinil govornika)

Elmar Brok (PPE). – (DE) Gospod predsednik, predsednik Sveta, podpredsednik Komisije, zelo mi je žal, da morajo tisti, ki so pred prvim referendumom širili laži med irsko kampanjo, zdaj priznati, da so parlamenti 26 držav ratificirali Pogodbo, da je Irska ratificirala Pogodbo na referendumu in da so bile doslej vse odločitve ustavnih sodišč v zvezi z Lizbonsko pogodbo pozitivne. Ne morejo ubežati temu dejstvu.

Drugič, v primerjavi s Pogodbo iz Nice je Lizbonska pogodba pogodba parlamentov in državljanov in tako pogodba za večjo demokracijo.

Tretjič, zahvaliti se želim irskim poslancem, Ircem in tudi njihovem vodji opozicije Endi Kennyju, ki bi moral biti vključen v omenjeni seznam.

Nazadnje bi rad povedal, da sem prepričan, da se bo postopek ratifikacije nadaljeval, saj so Pogodbo ratificirali vsi parlamenti. Ne verjamem, da bi češki predsednik raje sledil pismu vodje opozicije države, ki je že ratificirala Pogodbo, kot pa stališčem svojega parlamenta in svojega ustavnega sodišča. To bi bilo tako, kot da bi francoski vodja opozicije pisal britanski kraljici in jo prosil, naj ne podpiše zakona, ki ga je sprejel spodnji dom britanskega parlamenta.

Še zadnja stvar: gospa Malmström, pozval bi vas, da resno vzamete stališča, ki smo jih včeraj izrazili v odborih v zvezi z Evropsko službo za zunanje politično delovanje. Dokumenti, ki sem jih prejel doslej ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Libor Rouček (S&D). – (CS) Gospe in gospodje, najprej bi čestital Ircem, to je ljudem na Irskem, za uspešno izvedbo referenduma o Lizbonski pogodbi. Jasen irski „da“ je dobra novica za Irsko in dobra novica za vso Evropo. EU po svoji zgodovinski širitvi potrebuje novo in okrepljeno ustavno podlago. Samo na ta način bo Evropa v obdobju svetovne gospodarske krize in svetovne konkurence iz vseh smeri zmožna premagati izzive in pasti 21. stoletja. Tudi Čehi so rekli „da“ Lizbonski pogodbi. Oba doma češkega parlamenta sta z jasno ustavno večino podprla Lizbonsko pogodbo.

Češka javnost sprejema Lizbonsko pogodbo, tako kot je jasna večina njih potrdila pristop k Evropski uniji na referendumu leta 2003. Čehi se dobro zavedajo, da lahko narod z desetimi milijoni ljudi, tako kot Evropa kot celota, doseže svobodo, neodvisnost, varnost ter gospodarsko in socialno blaginjo samo z obstojem demokratične, močne in uspešne Evropske unije. Češka republika je parlamentarna demokracija. Pristojnosti njenega predsednika so odvisne od volje parlamenta. Češki predsednik ni brezpogojni vladar in tudi ni vrhovni predstavnik kot v političnem sistemu nekdanje Sovjetske zveze.

Zato bi Václava Klause pozval, naj spoštuje voljo češkega naroda in po obrazložitvi zadeve na češkem ustavnem sodišču brez odlašanja podpiše Lizbonsko pogodbo. Po mojem mnenju izmikanje in oviranje ne pritičeta dostojnosti vloge in položaja češkega predsednika.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, minister, komisar, za veliko večino proevropejcev je bil irski izid dobra novica. Kot so povedali mnogi, bomo zdaj imeli bolj demokratično in odprto EU. Irci so zdaj odigrali svojo vlogo pri spravljanju EU iz ustavne krize. Zdaj je vse odvisno od nas ostalih.

Menim, da je bilo nekaj stvari, ki so bile tokrat v korist EU. Nisi v močnem položaju, če si sam, ko po svetu divjajo viharji. Mislim, da se lahko vsi strinjamo glede tega. Dvomi glede Pogodbe so bili odpravljeni, vendar pa menim, da je bil tu vključen tudi star, zgodovinski argument. Irska ne želi, da se jo povezuje z britanskim evroskeptizmom. Dublin ni London!

Nekateri so rekli, da referendumu ni mogoče izvesti več kot enkrat. To je tako, kot da bi rekli, da ni mogoče več kot enkrat izvesti volitev. Za večino izmed nas tu je dobro, da lahko ljudje – in morda celo nekateri

poslanci tu – spremenijo svoje mnenje, če se spremenijo razmere. Zato imamo demokracijo in zato glasujemo večkrat.

Zdaj sta na vrsti Poljska in Češka republika, da ratificirata Pogodbo. Poljska ne bi smela predstavljati problema. Verjetno bo težje z gospodom Klausom v Pragi – zdi se, da je trmast. Bil je zelo iskren, če ne celo neusmiljen, ko je spomladi v tej dvorani izrazil svoje nezaupanje do Lizbonske pogodbe.

Zdaj vemo, da je to zelo občutljiva zadeva v Združenem kraljestvu. Če bo naslednjo pomlad prišlo do spremembe vlade v Londonu – in obstaja dobra možnost, da bo – in če bo češki proces trajal dlje ali če bodo hoteli referendum, obstaja tveganje, da se bo EU soočila s ponovnimi problemi v zvezi z ratifikacijo te Pogodbe.

Nameraval sem nagovoriti švedskega predsednika vlade, vendar ga ni tu. Je v dobrih odnosih z Davidom Cameronom. Upam, da bo ta odnos uporabil, da zagotovi, da bomo imeli boljšo razpravo o EU ne samo v Evropi, ampak tudi v Združenem kraljestvu. Potrebujemo močno...

(Predsednik je prekinil govornika)

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Gospod predsednik, dvojni referendum o Lizbonski pogodbi na Irskem je ustvaril nevaren precedenčni primer. Obstajali so znaki, da bo morala Irska, če ne bi sprejela dokumenta, nadaljevati glasovanje, dokler ne bi bil dosežen zeleni izid. Med kampanjo so bile uporabljene vse možne taktike izvajanja pritiska, od popuščanj kot so jamstva, da se EU ne bo vmešavala v notranjo zakonodajo o etiki, veri in gospodarstvu, prek groženj, kot je na primer tista, da bo izgubila svojega komisarja, do izsiljevanja, da bo Irska porinjena na rob in izključena iz struktur EU.

Vsi ti ukrepi so v okviru strahu, ki ga je podžigala kriza, vodili k razvpitemu izidu. Ob uporabi ogromnih finančnih sredstev so mnogi agitatorji EU celo obljubljali delovna mesta v zameno za sprejetje Pogodbe ter se niso osredotočali na ključna vprašanja. Politični poročevalci so pozornost pritegnili k nedemokracijskim metodam in aroganci politične elite EU. Glede na uporabljene dvojne standarde pozivam k izvedbi še enega, tretjega referenduma na Irskem in k ponovnemu glasovanju o tem dokumentu v nacionalnih parlamentih držav članic EU.

Gerard Batten (EFD). – Gospod predsednik, eden izmed predhodnih govornikov je obtožil mojega kolega Nigela Faraga, da ne spoštuje irske demokracije. Lahko mu zagotovim, da jo. Ne spoštuje pa nepoštenega in pristranskega načina, na katerega se je vodilo referendumsko kampanjo. Njegovo spoštovanje demokracije in spoštovanje demokracije naše stranke je takšno, da bi si želeli referendume v 26 državah, ki doslej niso imele te možnosti.

Drug govornik je dejal, da to ni bil prvi glas za, ki obstaja, in da se je glasovalo za tudi v Luksemburgu in Španiji, vendar pa so bili ti referendumi o ustavi in ne o Lizbonski pogodbi, mar ne? Govori se nam, da je Lizbonska pogodba drugačna od ustave, torej kaj je zdaj res? Ali smo imeli isti referendum v šestih državah ali smo imeli v štirih državah referendum o ustavi in v dveh o Lizbonski pogodbi? Če gre za prvi primer, potem je izid 3-3. Če gre za drugi primer, je izid 2-2 in 1-1. Komajda odmevno sprejetje Lizbonske pogodbe.

(Predsednik je prekinil govornika)

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Gospod predsednik, sramotno za demokracijo je, da uveljavljeni politiki svojim državljanom odrekajo referendum v svojih državah članicah, zahtevajo pa dva referenduma na Irskem. Sramotno je tudi, da ti politiki zahtevajo, da sprejmemo izid drugega referenduma, ko pa sami pravzaprav niso sprejeli izida prvega.

Ne glede na to, ali bo začela veljati ta Pogodba o reformi iz Lizbone ali ne, potrebujemo novo temeljno pogodbo. Ta nova temeljna pogodba bi morala vključevati pravo ločitev pristojnosti, resnično neodvisno sodišče za zadeve, povezane s subsidiarnostjo, popolno preglednostjo in gospodarstvom, in, kar je najpomembneje, zavezujoče referendume. Na ta način lahko še vedno uideemo pasti Evrope in to je nekaj, v kar bi morali vložiti vsa svoja prizadevanja.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Gospod predsednik, nobenega dvoma ni: zmaga glasu „da“ na irskem referendumu o Lizbonski pogodbi je izjemno pozitiven korak za ponovno oživitev Evropske unije ter za ključne politične in institucionalne prenovе, ki jih predvideva Pogodba. Zadovoljen sem z irskimi državljani, ki so odgovorno glasovali „za“ in se s tem izognili popolni ohromitvi evropskega projekta. Upam, da je mogoče o tem prepričati tudi predsednika Klause in predsednika Kaczyńskiego, upam pa tudi, da bo ratifikacije Irske z referendumom prispevala k prizadevanjem, da Pogodba začne veljati 1. januarja 2010.

Irsko glasovanje „za“ kaže, da je združena Evropa edini politično verodostojni projekt, ki lahko koristi državam in predvsem državljanom. Danes na Irskem ali v kateri koli drugi državi članici ni politika, ki bi bil sposoben predlagati razvojno strategijo za svojo državo, če bi zapustila Evropsko unijo ali v njej sodelovala na bolj omejen način.

Zdaj moramo ukrepati nemudoma in z več poguma Komisije prek smelih pilotnih pobud na različnih področjih; na primer večji pogum pri izdaji evroobveznic, večji pogum za skupno upravljanje vprašanja priseljevanja in večji pogum za obravnavanje energetskih zadev. Predvsem pa moramo upoštevati resne napake, ki smo jih storili v zadnjih letih. Zaton političnega projekta, ki ga imenujemo „Evropska unija“, je mogoče pripisati določenemu dejavniku: do njega je prišlo, ko smo vztrajali, da ta projekt ne sme več slediti željam ljudi, ampak željam birokratov.

Zato ko rečem „več poguma“, mislim predvsem večji pogum na strani vodstva Komisije, da bi lahko dosegli cilje, ki smo si jih zastavili.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Gospod predsednik, Irci so rekli „da“ Evropski uniji. Zdaj je prišel čas, da odstranimo največji dve oviri v Evropi, ki so ju Irci pravzaprav že diskreditirali. Predsedniku Poljske in predsedniku Češke republike pravim: dovolj tega preziranja Evropejcev! Ne izgublajmo časa, ko ga imamo tako malo in ko moramo tako veliko storiti. Donalda Tuska, poljskega predsednika vlade, pozivam, naj iz očitnih razlogov sprejme Listino temeljnih pravic v naši državi.

Doslej smo politiki govorili, da nimamo zadostnih instrumentov in zakonodaje za ukrepanje. Zdaj imamo v tej dvorani pred seboj veliko nalogo. Kmalu bomo imeli na razpolago novo Pogodbo, zato moramo Evropsko unijo spraviti na pot skupnega in hitrega izhoda iz krize, ukrepanja v imenu državljanov in krepiteve položaja EU v svetu. Boriti se moramo proti neenakemu plačilu in za boljši in enak dostop do izobraževanja, kulture in zdravstvenega varstva. Nova zakonodaja nam bo pomagala v EU ohraniti raznolikost, vendar pa moramo vnesti večjo enakost, ki je državljanom EU danes tako zelo primanjkuje. Poleg tega bi moral biti naš cilj, da vsem tistim, ki so bili proti Lizbonski pogodbi, dokažemo, da lahko delamo tudi za njih ter da je bil in je njihov „ne“ za nas samo še večja spodbuda za delo.

Gospe in gospodje, star sem 35 let in pričakujem večjo dinamičnost v tem, kar delamo. Pričakujem, da bomo z Evropsko komisijo in Evropskim svetom hitreje komunicirali o postopkovnih in osebnih zadevah ter tudi vsebinskih zadevah. Predstavljali bomo veliki evropski projekt. Predsednika Evropskega parlamenta, konferenco predsednikov in predsednike političnih skupin pa sprašujem: v kakšni fazi so naše priprave? Bomo pripravljeni na izvajanje Lizbonske pogodbe in če, kdaj bo to?

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, gospe in gospodje, izid irskega referendum je bil jasen in je bil odličen signal za Evropo in Irsko. Ircem je treba čestitati za ta izid zaradi vrste različnih razlogov. Sama pa sem še posebno zadovoljna, da je irski referendum povzročil, da sta se Evropska unija in njena prihodnost ponovno znašli na naslovnica. Potrebna je prava razprava, saj so bili poskusi resnične vizije prihodnosti EU v zadnjih letih precej pomilovanja vredni.

Ne sme se tudi pozabiti, da je Lizbonska pogodba kompromis o predhodnem predlogu ustave EU. Če bi Irci tokrat zavrnil Pogodbo, bi morali resno razmisliti in razpravljati o tem, v katero smer pravzaprav gremo kot Evropska unija. Razmisliti bi morali tudi o tem, ali smo se v zadnjih letih premaknili naprej morda malce prehitro in s premalo omejitv.

Po mojem mnenju problemi, ki so nastali med postopkom ratifikacije, kažejo samo, da se misli, da je Evropska unija nekaj, kar je nekoliko odmaknjeno in je težko nadzorovati. Da bi rešili ta problem, upam, da se razprava o prihodnosti EU ne bo ustavila tu, ampak bo še naprej pregledna zaradi Pogodbe o reformi.

Ustvariti moramo združeno Evropo in ne smemo prezreti razlogov, ki so vodili k temu, da je bila Pogodba sprva zavrnjena. Menim, da sta v tem smislu Lizbonska pogodba in njeno izvajanje vsekakor prava pot za nadaljevanje in velik korak proti bolj demokratični Uniji, ki kaže več solidarnosti. Vendar pa moramo, da bi dosegli to, še naprej imeti odprt dialog.

Veseli me, da bo Lizbonska pogodba pripomogla k zagonu sodelovanja med nacionalnimi parlamenti in Brusljem. Zdaj je čas, da svojo pozornost usmerimo z Irske na Češko republiko. Upam, da Evropi ne bo več treba zadrževati sape. Pomembno je, da Lizbonska pogodba hitro postane resničnost in da mi ...

(Predsednik je prekinil govornico)

James Nicholson (ECR). – Gospod predsednik, odločitev je sprejeta. Čeprav obžalujem, da se ni spoštovalo prve odločitve, bomo morali počakati in ugotoviti, kakšni bodo rezultati te odločitve. In zdaj je na drugih, da odločijo, in upam, da imajo dovolj manevrskega prostora za sprejetje odločitve. Upam samo, da veliki odstotek, ki je na Irskem glasoval „za“, dolgoročno ne bo obžaloval svoje odločitve. O tem ne želim reči nič več.

Zdaj je na ramenih tistih, ki si želijo še globlje centralizacije postopka odločanja tu v Bruslju in hrepenijo po njem, še večje breme in odgovornost. Pozivam jih, naj ne prehitevajo toliko, da ljudje ne bi vedeli, kam gredo ali kakšna bo nazadnje njihova usoda. Nisem protievropejec, toda hočem Evropo, ki je sama v sebi soglasna in sposobna tistim, ki se ne strinjajo, dopustiti pravico, da predstavijo drugo stališče, to pa se v tem Parlamentu ne dogaja več vedno.

Philip Claeys (NI). – (NL) Kakršno koli pretirano navdušenje zaradi drugega referenduma na Irskem resnično ni na mestu. Zmaga strani, ki je bila za, je ukradena zmaga, saj je bil prvotni referendum izveden na povsem zakonit način in v skladu s pravili. Večina tistih, ki so leta 2008 glasovali proti, je seveda mislila, da uradna Evropa ne bo nikoli upoštevala njihove razsodbe, če ne bo po volji EU. Zato je mnogo volivcev ostalo doma. Demokracija EU je enosmerna ulica. Ni bilo poštene kampanje. Prevlado tabora „za“ v medijih je še okrepil sestavek Evropske komisije na 16 straneh v vseh nedeljskih izdajah časopisov: nezakonita poraba denarja davkoplačevalcev, o kateri še ni bila povedana zadnja beseda. Volivci so bili ustrašeni. Gospodarsko krizo se je uporabilo kot vzvod, da se ljudi prisili h glasovanju za Pogodbo. Gospe in gospodje Evropske komisije, napovem lahko, da vam bo vaša prevarantska propaganda slej ko prej škodovala.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Gospod predsednik, gospe in gospodje, predstavljajmo si, da danes, ko se bo zaključila ta neskončna razprava, zapustimo to dvorano in v pritličju srečamo 27 kolegov poslancev ter moramo soglasno odločiti, v katero restavracijo bomo šli. Če premagamo to oviro, potem si predstavljajte, da nas mora 27 izbrati isto hrano in da se nas mora 27 odločiti tudi, ali želimo poleg tudi vino ali ne.

Gospod predsednik, ta metafora, ki prihaja od nekoga, ki je na dieti, dobro prikazuje trenutni položaj v Evropski uniji in kaj prinaša Lizbonska pogodba: po mojem mnenju najpomembnejšo stvar, in sicer odpravo zahteve po soglasju.

Če vsi tisti, ki smo govorili tu, želimo, da Evropska unija pravilno deluje, da je učinkovita, da ustvarja dodano vrednost za ljudi, potem je prva stvar, ki jo je treba narediti, zamenjati zahtevo po soglasju z zahtevo po superkvalificirani večini. To je najpomembnejši dosežek Lizbonske pogodbe.

Nasprotovanje Lizbonski pogodbi pomeni, da se ne želi, da Evropa pravilno deluje ali ima pomembno vlogo v svetu.

Gospod predsednik, ne razumem, in to obžalujem, kako lahko nekateri kolegi poslanci, ki so se prostovoljno pridružili temu Parlamentu, bolj zaupajo Svetu ministrov kot Evropskemu parlamentu. Naj dodam, da so to ljudje, ki nikoli ne bodo v Svetu ministrov. Zakaj so prepričani, da njihove interese bolje zastopa Svet ministrov kot ta Parlament, kjer so prisotni in kjer lahko glasujejo?

Gospod predsednik, še nekaj, kar ne razumem, je, zakaj je določeni kolega poslanec dejal, da je tisto, kar hočejo, popeljati svojo državo – in to je upravičeno mnenje – iz Evropske unije. V tem primeru je, gospe in gospodje, nujno biti za Lizbonsko pogodbo, saj ta prvič uvaja izstopno klavzulo. Zdaj je resnično treba imeti pogum in ambicijo, da svojim ljudem rečejo, da je treba zapustiti Evropsko unijo. To bi rad videl.

Gospod predsednik, če povzamem, menim, da z izidom irskega referenduma dokončujemo postopek.

Gospod predsednik, gospodu Roučku in gospodu Broku, ki sta zaskrbljena zaradi vedenja predsednika Češke republike, bi povedal, da niti malo ne dvomim. Ne dvomim, ker bi bila oseba, ki bi zavrnila podpis nečesa, kar je sprejelo zakonodajno telo, ki ga je izvolilo, oseba, ki bi zavrnila podpis Pogodbe, kot angleška kraljica, ki bi zavračala podpis zakona iz Westminstera. To ni mogoče. Prepričan sem tudi, da nekdo, ki je tako domoljuben kot predsednik Klaus, ne bi hotel doživeti, da se njegova država znajde v notranji ustavni krizi.

Gospod predsednik, menim torej, da je prišel čas, da združimo moči, se zavemo, da svet ne čaka na nas Evropejce, in da se moramo Evropejci bodisi združiti in ohraniti konstruktivno stališče glede problemov, ki jih trenutno doživljajo naši državljani, ali pa bo Evropa kot sila izginila z zemljevida.

Gospod predsednik, to je tisto, kar menim, da moramo zdaj storiti enotni kot Evropejci in kot Parlament.

Glenis Willmott (S&D). – Gospod predsednik, najprej želim čestitati kolegom iz Irske za tako sijajen izid. V Britaniji imamo stranko UKIP in torijce, ki so, kot vsi veste, zagovarjali glasovanje proti Pogodbi na irskem referendumu. Stranka UKIP nam nenehno govori, da se ne bi smeli vmešavati v nacionalne zadeve, vendar pa se je sama zagotovo vmešala v glasovanje na Irskem, o tem ni dvoma. Rada bi se zahvalila Nigelu Faragu. Menim, da je opravil sijajno delo, saj mislim, da je njegovo vmešavanje dejansko pomagalo kampanji „za“. To je znano pod izrazom nenamerne posledice, vendar pa smo hvaležni z njegovo posredovanje.

Po drugi strani pa so torijci popolnoma zmedeni. So nesložni glede Evrope, to pa je zasenčilo njihovo konferenco, ki bo ta teden potekala v Manchesteru. Stališče Davida Camerona o Lizbonski pogodbi je nevzdržno. Nenehno obljublja, da bo, če bo zmagal na splošnih volitvah, izvedel referendum, če Pogodbe še ne bo ratificiralo 27 držav članic. V najboljšem primeru ga je mogoče obtožiti neodločnosti. V najslabšem primeru ga je mogoče obtožiti, da je vse prej kot iskren do Britancev, ker ne vem, kako bo to storil.

In ko je za glavna vprašanja potrebno večje sodelovanje in ne manjše, za vprašanja kot so podnebne spremembe, kako se boriti proti finančni krizi in kako obravnavati naraščajočo brezposelnost, so se torijci odločili, da bo Britanija izolirana in potisnjena na rob EU. Ljubše bi jim bilo, če bi opazovali in ne vplivali.

In ta teden smo slišali njihove načrte: kako bodo zmanjšali javne storitve in dvignili upokojitveno starost in kako bodo pomagali bogatim s tem, da bodo zmanjšali davek na dediščino. Ponovno se kot podgane v žaklju, kot pravimo v Združenem kraljestvu, prepirajo o Evropi. Pretvarjajo se, da so se spremenili, vendar se očitno niso. Ne, so isti stari torijci, ki pomagajo peščici privilegiranih na račun mnogih in ki še vedno postavljajo dogmo pred interese Britancev.

Irci so jasno glasovali za bolj demokratično, učinkovito in dinamično EU, EU pa je zdaj boljši okvir za obravnavanje dejanskih izzivov današnjega časa. Britanski torijci morajo zdaj priti z besedo na dan in nam povedati, ali nameravajo ogroziti prihodnost Britancev v EU ne glede na vse resne posledice, ki jih ima to za delovna mesta in blaginjo. Dajte, gospod Cameron, pridite z besedo na dan in nam povejte resnico.

PRESEDSTVO: GOSPOD LAMBRINIDIS

podpredsednik

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Gospod predsednik, gospa Malmström, gospa Wallström, namesto veličastnih besed – in občutek imam, da jih je v Evropskem parlamentu vse več – velja pomisliti, zakaj so Irci rekli „da“, če pa so lani rekli „ne“.

Menim, da tisti, ki pravijo, da je kriza tista, ki je Ircem vsilila Lizbonsko pogodbo, precej poenostavljajo zadevo. Zdi se, da je glavni razlog za to, da so Irci, državljani Zelenega otoka, podprli Pogodbo, tisto, kar so si medtem zagotovili od Evropske unije. Irska je sebi in vsem državam članicam zagotovila svojega, nacionalnega komisarja. Za to se je treba zahvaliti Irski.

EU je zagotovila tudi, da se ne bo vmešavala v davke na Irskem, za to pa se je treba zahvaliti Dublinu. To je zadnja odpoved nemškimi in francoskimi načrtom, da bi standardizirali obdavčenje v EU.

Nazadnje je Bruselj obljubil tudi, da se ne bo vmešaval v zakonodajo Republike Irske na področju morale in družbenih norm, vključno z zaščito nerojenega otroka. Irski vladi in irskemu narodu je treba čestitati za njihova učinkovita pogajanja.

Mimogrede, zabavno je videti veselje tistih, ki so zadovoljni z izidom referenduma na Irskem. V mnogih primerih so isti ljudje nasprotovali izvedbi referenduma v svoji državi članici.

Diane Dodds (NI). – Kot sem dejala že ob prejšnjih priložnostih v tem Parlamentu, stojim tu pred vami kot oseba, ki napeto pričakuje Evropo sodelujočih narodov. Dosledno sem nasprotovala federalizmu Lizbonske pogodbe in prepuščanju pristojnosti nacionalnih držav. Izid drugega referenduma o Lizbonski pogodbi v Republiki Irski za Združeno kraljestvo ne spremeni prav ničesar. Dokument, ki je škodil britanskim nacionalnim interesom 2. oktobra 2009, je enako škodljiv 2. oktobra 2010. Ratifikacija na Poljskem tega ne bo spremenila; ratifikacija v Češki republiki tega ne bo spremenila; datum splošnih volitev v Združenem kraljestvu tega ne bo spremenil; in zato bi rada izkoristila to priložnost v tem Parlamentu, da pozovem, da se Britancem omogoči referendum, tako kot bi se moral prav vsakemu evropskemu narodu, o polnem in celovitem besedilu Lizbonske pogodbe.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, izraziti želim samo naše zadovoljstvo zaradi izida referenduma na Irskem, ne samo v imenu skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih

demokratov), kot so storili že številni poslanci, ampak predvsem v imenu portugalskih poslancev skupine PPE.

Menim, da to jasno krepi razvoj in možnosti za rast Evropske unije in da vzpostavlja podlago za novo fazo. Seveda želimo čestitati vsem tistim, ki so prispevali k Lizbonski pogodbi, predvsem Komisiji in komisarju, ki je danes z nami, in seveda tudi portugalskemu predsedstvu Evropske unije, ki je pri tem igralo zelo pomembno vlogo. Zato bi želel povedati tudi, da smo zadovoljni spriču tega kljub vsem težavam in dejstvu, da še vedno nestrpno pričakujemo stališče Češke republike, in da bodo Portugalci zelo veseli, ko bodo videli, da se ime njihovega glavnega mesta povezuje z odločilnim korakom v razvoju Evropske unije. V zvezi s tem bi povedal tudi, da bomo lahko računali tudi na še eno zastavo, ki bo tudi vedno zastava portugalskih poslancev skupine PPE in ki je zastava nacionalnih parlamentov.

Menim, da je Lizbonska pogodba odločilen korak pri vključevanju nacionalnih parlamentov v evropsko demokracijo. Zato menim, da je ta vidik, ki je najpomembnejši vidik demokracije, namreč zastopanje in ne, kot smo včasih slišali v tem Parlamentu, referendumi, tisto, kar je bistveno in ključno v demokraciji, kar je zastopanje in ne neposredno glasovanje. Lizbonska pogodba je tudi velik korak k povečanju vključevanja nacionalnih predstaviških demokracij v evropski proces. Zato smo zelo zadovoljni z odločitvijo Ircev.

Stéphane Le Foll (S&D). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zagotovo bom ponovil stvari, ki so že bile povedane, v vsakem primeru pa pozdravljam izid irskega glasovanja o Lizbonski pogodbi.

Pozornost poslancev, ki so ostali v dvorani, bi rad pritegnil k razlogom za spremembo, ker smo zadovoljni z „da“, toda pred letom dni je bil to „ne“. Kaj se je spremenilo? Besedilo? Zelo malo. Vsebina? Zelo. To je tisto, kar je pomembno. Tu lahko razpravljamo o institucionalnih vprašanjih. Tisto, na kar čakajo državljani, so politični odgovori Evrope.

To je po mojem mnenju povzetek, ki ga moramo potegniti iz tega dvojnega glasovanja. Ni samo eno glasovanje, sta dve. Za začetek „ne“ in nato „da“. Irci so rekli, da v krizi potrebujejo Evropo, to pa je treba izrecno poudariti, saj Evropo prosijo, naj jih zaščiti, in to je pomembno.

Ponovil bom, kar so rekli številni poslanci. Menim, da moramo zdaj hitro nadaljevati. Zato se obračamo na švedsko predsedstvo Sveta in obračamo se na Komisijo. Če se hočemo odzvati na zahteve Ircev, moramo podati konkretne odgovore.

Gospodarska kriza: je Evropa sposobna spodbuditi rast na evropski ravni? Socialna kriza: je Evropa sposobna imeti politiko zaposlovanja? Zame so to teme v središču razprave, zadovoljen pa sem s še nečim, kar nam daje Lizbonska pogodba, in to je, da bo Parlament imel večje pristojnosti, v politični razpravi pa mora po mojem mnenju odigrati ključno vlogo in pokazati, da obstajajo različne možnosti, ter razpravljati o njih.

Vendar pa moramo zdaj, če naj bo to demokratična razprava in če naj Evropa priskrbi odgovore, hitro imenovati Komisijo in zagotoviti, da Čehi Pogodbo čim prej ratificirajo, da se lahko Evropa vrne na pot rasti in upanja.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Tudi jaz z zadovoljstvom pozdravljam izid irskega referenduma. Dovolite mi, da podam pripombo. Tisti, ki zadevo spremljajo od doma, si bodo verjetno mislili: „Kakšen vpliv bo imel ta izid zame?“ Podati želim nekaj konkretnih primerov tega, kakšen vpliv bo imel ta izid na državljane, in bom navedel nekaj primerov s svojega področja, torej pravosodja in notranjih zadev.

Listina o človekovih pravicah je dokument, na katerega bi morali biti ponosni ne samo kot državljani naših posameznih držav, ampak kot državljani Evropske unije. Naše državljanske pravice kot državljanov bo ta Pogodba okrepila. To vključuje področja, kot je varstvo osebnih podatkov. Okrepljeni bosta tudi varnost in zaščita, saj namerava Evropska unija zaradi Pogodbe okrepiti boj proti terorizmu in kriminalu. Okrepljene bodo naše zakonske pravice, na primer v sodnih zadevah, ki se nanašajo na mednarodno posvojitev, ali preživitinske zadeve z mednarodnimi posledicami. Poleg tega bodo usklajeni naši interesi na posebno občutljivem področju priseljevanja, ko bo šlo za obravnavanje koncepta razširjene solidarnosti.

To pomeni, da bo Pogodba konkretno vplivala na državljane. Zakaj bo tako? Ker bo vlada prenesla več pristojnosti temu Parlamentu, ta pa bo poskrbel, da se te pristojnosti izvaja odgovorno, vendar zavzeto, in da bodo delovale v korist državljanov. Pri vsem tem moramo kot predstavniki državljanov vedno ostati na njihovi strani.

Adrian Severin (S&D). – Gospod predsednik, odmeven irski „da“ ni bil samo posledica boljšega razumevanja Lizbonske pogodbe, ampak tudi razumevanja dejstva, da mora biti resnično spoštovanje vzajemno in sočutno.

Naši irski sodržavljeni so se zavedli tudi, da evropski vlak ne čaka nedoločen čas na tiste, ki so zamudili svoj zmenek z zgodovino.

Češki primer je drugačen. Čehi so na ustrezen način sporočili svojo podporo bolj politični in socialni, učinkovitejši in bolj demokratični Evropi. Vlada je tudi podprla ratifikacijo Pogodbe, parlament pa jo je ratificiral. Zato ne gre za to, da mi pokažemo spoštovanje do Čehov, ampak da predsednik Češke republike pokaže spoštovanje do svojih ljudi in svojega parlamenta.

Za nas je pomembno, da potegnemo ustrezno črto med tem, kar je prav, in tem, kar je zloraba, ter nadaljujemo na takšen način, da pokažemo in dokažemo, da se za nas pravilno konča tam, kjer se začne zloraba. Ne moremo sprejeti, da smo ujetniki obstrukcionistov. Priznati moramo, da so Lizbonsko pogodbo ratificirale vse države članice, in na tej podlagi začeti vzpostavljati institucije. Parlament bi moral biti polno vključen v ta proces.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Gospod predsednik, povedano mi je bilo tudi, da imam na razpolago tri minute, vendar se bom poskušal omejiti na dve. Pridružil bi se mnogim kolegom poslancem, ki izražajo svoje zadovoljstvo. Menim, da je zdaj čas, da začnemo uveljavljati, izvajati Lizbonsko pogodbo, takoj ko bo ratificirana, za kar upamo, da se bo zgodilo kmalu.

Odbor, ki mu predsedujem, že nekaj časa dela vse, kar je v njegovih močeh, predvsem pa je pomembno, da se Parlament zaveda svojih novih odgovornosti: ne sme dovoliti dejanske izgube kakršnega koli vidika svojih širših zakonodajnih funkcij.

Vendar pa bi poudaril vprašanje, za katerega se mi zdi, da doslej ni bilo obravnavano: bilo je veliko razlogov, da so Irci predhodno zavrnilili Pogodbo, eden pa je bil strah nekaterih volivcev, da bi lahko evropski pravni sistem na Irskem kršil določene temeljne vrednote, ki zadevajo pravico do življenja in pojem družine.

Ti strahovi so bili pomirjeni z izjavami, sprejetimi na Evropskem svetu decembra 2008 in junija 2009. Menim, da je to pomembno ne samo za Irsko, ampak za celotno Evropo. Pravzaprav je bilo pojasnjeno, da *acquis communautaire* ne zadeva področja, ki se nanaša na pravico do življenja in družino. To pojasnilo ne velja samo za Irsko, ampak za vse države članice. V resnici ni bilo potrebe po razjasnitvi tega, saj je v številnih sodbah, ki so zadevale Francijo, Združeno kraljestvo in Poljsko, Evropsko sodišče za človekove pravice že odločilo, da je treba na področjih življenja, vrednosti življenja, spoštovanja življenja in družine državam članicam prepustiti, da odločijo v skladu s svojo zgodovino, tradicijo in kulturo.

Vendar pa je uradno pojasnilo te točke, ki zdaj velja za celotno Evropsko unijo, zasluga pozornosti Irske za podrobnosti. Menim, da je to dobra stvar, zaradi katere je bilo vredno izvesti dvojni referendum. Seveda zelo dobro vemo, da je evropska kultura sestavljena iz seštevka kultur vseh držav, ki jo sestavljajo, vsi pa hočemo, da Evropa ni samo gospodarsko območje, ampak predvsem tudi skupnost vrednot. Zato menim, da je prav, da Irski pokažemo naše zadovoljstvo in našo hvaležnost za vse, kar ponuja Evropi v smislu svoje zgodovine in idealov.

Evropa je potrebovala Irsko ne samo iz tehničnih razlogov v zvezi z njenimi mehanizmi in organizacijsko strukturo, ampak tudi zaradi prispevka Irske k temu, za kar si prizadevamo vsi: bistvo Evrope.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Pozitivno glasovanje na Irskem je dobra novica za Evropo in zame osebno kot portugalsko državljanko in zavzeto proevropejko. Predstavlja zmago razuma in argument proti demagogiji in manipulaciji. Irci so jasno navedli, da verjamejo v evropski projekt. Z glasovanjem „za“ je bila premagana glavna ovira za začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe.

Predsednik Klaus zdaj nima izgovora in mora spoštovati demokracijo in parlament, ki ga je izvolil in ki je že odobril Lizbonsko pogodbo. Lizbonska pogodba zaznamuje začetek novega obdobja. Evropska unija bo odločitve sprejemala učinkoviteje in bo uspešnejša v svojih zunanjih odnosih. Bo bolj demokratična in preglednejša, bližje javnosti in manj odvisna od vlad. Z novo Pogodbo bo Evropska unija bolj opremljena za boj proti podnebnim spremembam in soočanje z izzivi globalizacije.

Mairead McGuinness (PPE). – Gospod predsednik, razprava je bila dolga, toda ne preveč dramatična. Si lahko predstavljate, kako bi bil ta Parlament, če bi bil izid referenduma negativen, nabit z občutji, in menim, da dejstvo, da smo po pozitivnem izidu v Evropski uniji zelo mirni, govori samo zase. Seveda pozdravljam izid referenduma na Irskem skupaj s svojimi kolegi iz skupine Fine Gael tu v Parlamentu. Močno sem si prizadevala za doseg tega „da“ in rekla bi, da so se Irci povzdignili nad nacionalne probleme in druga domača vprašanja ter preučili evropsko vprašanje in Lizbonsko pogodbo ter preteklost in naše povezave ter odmevno rekli „da“ Evropski uniji, kar je izjemen izid.

Po drugi strani pa menim, da je komisarka Wallström, ki je ob številnih priložnostih prijazno obiskala Irsko, zaznala močno podtalno delovanje ljudi, za katerega menim, da obstaja v vseh državah članicah, ki niso povezani s tem, za kar gre pri Evropski uniji. Menim, da je treba za to kriviti vse nas. Menim, da ne govorimo dovolj o projektu, o Evropski uniji, o solidarnosti, o tem, kaj resnično pomeni; govorimo bolj o tem, kaj lahko pridobimo ali kaj lahko damo in kaj je narobe z direktivo ali kaj ni v redu v zvezi z uredbo. Zato se moramo v naši politiki morda dvigniti nad nekatera izmed teh vprašanj, saj je treba, ko enkrat pride do odločitve o referendumu, razlagati ljudem na ulici in trgovinah in šolah o tem, kaj je Evropa, kako deluje, kaj delam jaz, kaj dela Komisija, in to je pomembna naloga. Resnično je zelo silna naloga neposredno govoriti ljudem o Evropski uniji. Ljudje na Irskem zdaj zadevo poznajo bolje kot zadnjič, ker smo se toliko ukvarjali z njimi.

Zato bi pozvala vse v tem Parlamentu, da se s tem več ukvarjajo tudi doma v svojih državah in se izognejo kritiziranju Evropske unije, kjer to ni primerno. Seveda kritizirajte, kjer je potrebno, tistim, ki jih kot Nigela Faraga skrbi, da se je Irce zastraševalo, pa bi povedala: težko nas je zastrašiti. To se ni zgodilo. Nikoli se ne bo. In povedala bi, komisar, da če ne bom tu do konca razprave, to ne bo zaradi kakršnega koli nespoštovanja vas ali predsednika ali predsedstva; gre za druge obveznosti, in hvala vsem za podporo v celotnem zadnjem obdobju.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Gospe in gospodje, kot poslanec Evropskega parlamenta iz Madžarske, države, ki je prva ratificirala Lizbonsko pogodbo, pozdravljam izid irskega referenduma. Vendar pa bi želel, da presežemo postopek ratifikacije in govorimo o tem, kako bi morali izvajati Lizbonsko pogodbo, ki je velik korak proti politični uniji in vzpostavitvi skupnosti vrednot. Zelo bo razširila socialne pravice in jih ščitila s pravno zavezujočim uveljavljanjem Listine o temeljnih pravicah. Prav tako bo jezikovna in kulturna raznolikost postala standard EU. Vendar pa ima Lizbonska pogodba tudi izredno pomembno novo določbo.

Prvič v zgodovini EU so omenjene pravice pripadnikov manjšin. Nacionalne in etnične manjšine ter priseljske manjšine predstavljajo 15 % prebivalstva EU. Zdaj se lahko končno lotimo vzpostavljanja strukture EU za zaščito manjšin. Zahvaljujem se vam za pozornost.

Lena Barbara Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Gospod predsednik, sprejetje Lizbonske pogodbe zaključuje zgodovinski proces velike širitve Evropske unije za 10 držav članic. Ta proces se je začel v devetdesetih letih 20. stoletja in se zaključuje s sporazumom o institucionalnih spremembah, ki EU prilagajajo novi resničnosti.

Sprejetje Pogodbe pomeni novo fazo in priložnost za EU, da stori korak naprej. Institucije, ki jih bomo lahko vzpostavili, so samo priložnost, na nas pa je, kako bomo to priložnost izkoristili. To je tudi dober trenutek, da tistim državljanom, ki so skeptični glede evropskega projekta, pokažemo, da je EU živa, se spreminja, in predvsem, da se odziva na probleme ljudi. Zato se zdi zelo pomembno predlagati novo politiko, ki se odziva na izzive, ki so pred nami. Vendar pa obstaja strah, da nas bo, namesto da bi se osredotočili na to, obvladovala razprava o uradnih in osebnih zadevah: koga je treba izbrati za kateri položaj? Zdaj ne smemo dovoliti nacionalni sebičnosti, ki se lahko v času krize okrepi, da bi spodkopala možnost, ki jo trenutno ima EU. Predvsem moramo prepričati državljane, da EU ni samo elita, z delovnimi mesti in pretirano birokracijo, ampak da pomeni tudi nove in učinkovitejše poti reševanja njihovih problemov.

Alan Kelly (S&D). – Gospod predsednik, danes stojim tu kot ponosen irski poslanec Evropskega parlamenta. Potrebna sta bila pogum in prizadevanja predstavnikov javnosti, atletov, poslovnih skupin, kmetov in sindikalistov, da so zagotovili zgodovinski „da“. Ponosen sem tudi, da se je prejšnji petek, ko sem bil na domačem območju Tipperaryja in gledal uresničitev velike volilne zmage, ki je pokazala nekaj, v kar sem vedno verjel, izkazalo, da je Irska velika podpornica Evrope, v prihodnosti pa nameravamo igrati našo vlogo.

Zdaj vem, da so škrti v stranki UKIP, ki so bili lansko leto redno v Parlamentu, izginili. Mnogi izmed vas bodo veseli, da trdno verjamem, da so jih Irci za vedno pregnali odtod. Odločitev o Lizbonski pogodbi je bila zmaga resnice nad lažmi in miti, ki so jih v nekaterih primerih širili skrajneži na strani, ki je bila proti Lizbonski pogodbi, in ki so poskušali izkoristiti resnične pomisleke ljudi. Ti skrajneži so prejšnji petek naleteli na enakovrednega nasprotnika.

Vendar pa je to nauk, ki se ga moramo naučiti. Vsi izmed nas, ki podpiramo napredno politiko in napredno Evropo, moramo državljanom skupaj zagotoviti večjo spodbudo za sodelovanje z našimi evropskimi institucijami. Nikoli jih ne smemo imeti za samoumevne.

Damien Abad (PPE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Irci so z odobritvijo Lizbonske pogodbe z zelo veliko večino jasno izbrali umestitev v središče Evrope. Kot najmlajši izmed francoskih poslancev

Evropskega parlamenta pozdravljam to izbiro, ki nam končno omogoča, da pozornost posvetimo posebnim pomislekom državljanov.

Vendar pa bi rad podal dve pripombi. Prva je, da nihče ne bi smel spregledati dejstva, da je v bistvu kriza tista, ki je Irce spremenila v evrofile, in da ta irski „da“ izraža potrebo po Evropi, po politični Evropi, ki ščiti in predlaga, potrebo po Evropi, ki se je zmožna odzvati na krizo in ki zagotavlja, da imajo njeni državljani varnost, ki jo zahtevajo.

Drugič, neuspeh prvega referenduma na Irskem bi nam moral služiti kot zgled in lekcija. Ne smemo se vsakič, ko hočemo Evropo premakniti naprej, znajti prepuščeni na milost in nemilost postopkom, ki so neprimerni v Evropi sedemindvajseterice. Glede na trenutni sistem je včasih nenazadnje bolj v interesu države članice, da reče „ne“ pogodbi, kot da reče „da“. Ta možnost, da se reče „ne“, bi nas morala spodbuditi, da na ravni Skupnosti vzpostavimo pravi postopek, ki preprečuje nacionalni prevzem razprav.

Danes spet poteka evropska dinamika, poslanci Evropskega parlamenta pa bomo končno lahko obravnavali občutljiva vprašanja, kot je na primer kriza v sektorju mleka ali celo plinska kriza, do katere je prišlo lansko zimo. Pozornost Parlamenta bi samo za trenutek usmeril k nečemu, kar bo edina skrb v proračunu Skupnosti za leto 2010, in sicer k financiranju druge faze Evropskega načrta za oživitev gospodarstva v višini 2 milijard EUR. Sem eden izmed tistih, ki mislijo, da bi morali zagotoviti, da se ta načrt ne financira izključno iz sredstev za kmetijstvo, saj bi bil to napačen signal našim kmetovalcem v okviru te krize in bi predstavljal tudi tveganje za prihodnost naše zanesljive preskrbe s hrano in naših domovin.

Za zaključek bi se želel še enkrat zahvaliti našim irskim prijateljem ter jim toplo in od srca čestitati za njihovo jasno evropsko izbiro. Zdaj pozivam naše poljske in češke prijatelje, naj ukrepajo, da zagotovijo, da bo Evropa imela ta sredstva za ukrepanje, ki ji bodo v naslednjih desetletjih omogočila soočiti se z izzivi globalizacije.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Gospod predsednik, na kratko, imam tri sporočila.

Najprej kot mnogi izmed predhodnih govornikov pozdravljam prepričljivi „da“, izražen na irskem referendumu.

Drugič, kot predsednik Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve bi poudaril pomembnost verjetnosti, da bo začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe okrepil legitimnost projekta evropskega povezovanja, saj ima to opraviti z državljanstvom, pravicami, svoboščinami in našo sposobnostjo, da se skupaj borimo proti organiziranemu kriminalu in terorizmu ter smo v okviru schengenskega sporazuma učinkoviti pri obravnavanju vprašanj, kot so azil, priseljevanje, status tujcev in nadzor nad zunanjimi mejami EU.

Tretjič, izpostavil bi, kot so storili predhodni govorniki, da to ni konec zgodbe. To je tako ne samo zato, ker mora Češka republika še ratificirati Pogodbo, ampak tudi zato, ker moramo iz težav, ki smo jih doživeli pri doseganju ratifikacije Lizbonske pogodbe, potegniti nauke. Ni bilo lahko; najprej je bilo 10 let razprav, to pa nas bo naredilo precej zahtevnejše ne samo do nas, ampak tudi do prihodnjih širitve, do zahteve po zvestobi, sodelovanju in prevzemu odgovornosti vseh tistih, ki bodo podpisali nova pravila, ki se bodo uporabljala od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Gospod predsednik, nekaj dni po pozitivnem referendumu na Irskem resnično menim, da lahko rečemo, da smo danes bolj evropski kot smo bili prej. Resnično sem navdušena nad tem. Žal smo še vedno v veliki meri odvisni od odločitve ustavnega sodišča in od dobre volje češkega predsednika.

Zdaj moramo poslati jasen signal v smislu odgovornosti tistim, ki v svojih rokah držijo prihodnost te ključne Pogodbe za Unijo, za naše institucije in 500 milijonov Evropejcev, ki jih zastopamo. Ne moremo več biti talci peščice oseb, katerih edini namen je delovati proti splošnemu evropskemu interesu. Če je dovoljeno, da si nekateri ne želijo nadaljevati po poti evropskega povezovanja, če je dovoljeno izraziti dvome, potem je dovoljeno tudi omogočiti tistim, ki hočejo več evropskega povezovanja, da napredujejo.

Na splošno so postopki ratifikacije evropskih pogodb prepogosto videti kot sage ali Pirove zmage. Nas je treba nenehno siliti, da izvajamo takšen pritisk, da bi zagotovili začetek veljavnosti Pogodbe in njenih institucionalnih reform?

Učiti se moramo iz tega zmedenega postopka ratifikacije in seveda tudi iz obveze o poteku pogajanj o organizaciji drugega referenduma na Irskem, kot da bi bilo običajno, da se prebivalstvo, ki je že sprejelo suvereno odločitev, prisili ponovno glasovati, in kot da bi bilo običajno, da se dogovor o Pogodbi uporabi

za sredstvo za vsiljevanje lastnih interesov. Gre za institucionalno usklajenost in uravnoteženost evropskega projekta.

Ratifikacija Pogodbe je najmanjša zahteva v smislu pripadnosti in kohezije od trenutka, ko se nekdo odloči, da bi morala njegova država pristopiti k Evropski uniji. Državljanom smo hoteli poslati jasno sporočilo tako, da bi zagotovili ratifikacijo Pogodbe do evropskih volitev junija 2009. Kaj menite, da državljani danes mislijo o Lizbonski pogodbi in zlasti o naši notranji usklajenosti in naši legitimnosti?

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Jasen *yes* za lizbonsko pogodbo na Irskem je pomemben korak za združeno Evropo in manjši udarec za evroskeptike.

Ta odločitev je še toliko bolj pomembna, saj so jo sprejeli ljudje na referendumu potem, ko so imeli leto dni časa premisliti, ali je bil prvotni *no* res koristen za Irsko.

Sedaj je ob Češki na kocki kredibilnost tudi naše članice, države članice EU, Velike Britanije, v kateri vodi opozicije gospod David Cameron obljublja referendum o pogodbi, če zmaga na volitvah leta 2010. In to ne glede na to, da sta oba domova britanskega parlamenta lizbonsko pogodbo že ratificirala sredi leta 2008.

Kaj bi bilo s kredibilnostjo odločitev in mednarodnih zavez države članice Velike Britanije, ki je pogodbo ratificirala in preti, da bo morda dve leti po tem svojo odločitev, zavezo, suspendirala?

Enikő Győri (PPE). – (HU) Gospe in gospodje, ko je spomladi leta 2003 skoraj 84 % madžarskih državljanov glasovalo za pristop naše države k Evropski uniji, so se počutili, kot bi se vračali tja, kamor spadajo, v združeno družino evropskih narodov, od katerih jih je ločila več kot 40 let trajajoča komunistična diktatura. Madžari so torej Evropsko unijo smatrali ne samo za strukturo za gospodarsko sodelovanje, temelječo na ureditvah, ampak tudi za skupnost, delujočo na podlagi vrednot. Veseli smo, da so Irci potrdili Lizbonsko pogodbo, saj to dejanje daje našim vrednotam pravo mesto v ustanovitveni pogodbi, te vrednote pa vsekakor vključujejo tudi priznanje pravic oseb, ki pripadajo manjšinam.

Zato sem, gospod predsednik, prva dvignila modri kartonček, ko je gospod Szegedi podajal svoje pripombe. Vprašala bi ga bila, ali je prebral Lizbonsko pogodbo, kajti če bi jo bil prebral, bi mu bil morebiti znan člen o manjšinah, ki sem ga pravkar omenila. Madžarski državljani so prepričani, da bo EU, ko bo začela veljati Pogodba, postala dozretnejša za vprašanja, povezana z manjšinami, tako da bodo ukrepi, podobni slovaškemu zakonu o jeziku, enkrat za vselej postali nesprejemljivi. To pomeni, da mora vsak ne samo spoštovati črko zakona, ampak tudi spoštovati držo Evropske unije. Z drugimi besedami, vsak evropski državljan prevzema odgovornost za zagotavljanje, da lahko manjšine svobodno uporabljajo materni jezik brez kakršnih koli omejitev in da se v domovini počutijo doma.

Trdno sem prepričana, da bo Lizbonska pogodba pripomogla tudi k boljšemu razumevanju institucij EU, da moramo zaščititi tudi naše vrednote znotraj EU in da moramo nemudoma ukrepati, če se jih krši. Kolegi poslanci iz socialdemokratskih, liberalnih in samostojnih skupin, enostavno ne moremo imeti dvojnih meril. Povedano drugače, sklicujemo se na te vrednote, če tako narekujejo naši interesi, vendar pa pozabimo nanje, če nam to bolj koristi. Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) noče doživeti takšne Evrope.

Ivari Padar (S&D). – (ET) Gospod predsednik, prejšnji teden sem bil na Irskem, kjer sem podprl svoje prijatelje v irski laburistični stranki. Zadovoljen sem, da je Irska glasovala z močnim „da“, saj je to zelo pomembna odločitev za Irsko in tudi Evropsko unijo. Kot kmet sem še posebno vesel, da so tokrat irski kmeti od vsega začetka podpirali referendumsko kampanjo. To je bila zelo dobra odločitev, saj bo Evropski parlament, ko bo Pogodba začela veljati, dobil enake pristojnosti kot Svet v kmetijskih zadevah, vključno s postopkom soodločanja v skupni kmetijski politiki, kar je vsekakor dobra novica za evropske kmete.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Gospod predsednik, kot novoizvoljeni poslanec bi želel povedati, da sem ponosen na pozitivni izid, ki so ga na referendumu o Lizbonski pogodbi prejšnji petek izglasovali Irci. Ponosen sem tudi na živahno razpravo, ki danes poteka tukaj.

Ljudje so spraševali, zakaj si je Irska premislila. Bili so štirje ključni dejavniki. Eden je bil dejstvo, da smo dobili komisarja, drugi jamstva, tretji ustrezna razprava in ljudje so bili tokrat primerno obveščeni, ne tako kot zadnjič. Dejavniki je predstavljala tudi gospodarska kriza, ključni dejavnik pa je bil, da se je tokrat mobilizirala kampanja „za“, prejšnjikrat pa ne. Zbrali se so politiki in civilne skupine, politične stranke – glavne politične stranke – pa so, kolikor se spominjam, prvič pozabile na svoje razlike in vodile kampanjo v dobro Irsko. Irci so se odzvali.

Tudi kampanja „proti“ je bila dobro organizirana in vsi so imeli besedo, vključno s Stranko za neodvisnost Združenega kraljestva, ki je zagotovila, da je bil ta dokument – *The truth about the Treaty: Stop the EU bulldozer* [Resnica o Pogodbi: ustavite buldožer EU] – na Irskem dobro razdeljen. Irci so se odločili, da so rajši na vlaku EU kot na buldožerju stranke UKIP.

Prejšnji konec tedna je bil zmaga komuniciranja. Pogosto ste slišali o pomanjkljivem komuniciranju. To je bila zmaga komuniciranja in če bomo nadaljevali tako, bomo Evropo približali ljudem.

Zdaj je stvar češkega predsednika, da podpiše sporazum in ga priklič v življenje, saj bo, če tega ne bo storil, po mojem mnenju to glavno dejanje diktature v zgodovini sveta in popolno zanikanje demokracije.

Najlepša hvala za vso vašo podporo, mi pa se veselimo, da bomo še dolgo v prihodnost pozitivni Evropejci iz Irske.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Gospod predsednik, po osmih letih ter mnogih razpravah in pogajanjih zdaj obstaja resnična možnost, da bo tudi zaradi težkega dela mnogih v tem Parlamentu, ki so bili zavezani temu projektu od začetka do konca, v konvenciji in kasneje na medvladnih konferencah, začela veljati ta Pogodba o reformi.

Menim, da je Parlament odigral konstruktivno vlogo v tej Pogodbi o reformi. Mislim, da za predsednika Klause ne bo več pravnih razlogov, da še naprej ovira EU, če bo ustavno sodišče v Pragi v Češki republiki izdalo pozitiven sklep. Tudi drugi ustavni organi v Češki republiki bodo našli način, da premagajo kakršne koli takšne nezakonite blokade.

Seveda slišimo, da nam iz Združenega kraljestva grozijo novi problemi. Toda če bi britanska vlada odobrila referendum, potem ta ne bi bil o Lizbonski pogodbi, ampak o tem, ali so Britanci za EU ali hočejo zapustiti Evropo. To bi moral biti predmet referenduma, ne pa Pogodba, ki je bila ratificirana. To bi bilo docela nesprejemljivo. Menim, da se moramo iz tega nekaj naučiti, to pa je, da naši državljani potrebujejo več informacij. Zato upam, da bomo v novi Komisiji dobili podpredsednika za komuniciranje in obveščanje ter morda celo komisarja za evropsko državljanstvo. To bi bil odgovor na te spore o evropski politiki.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Gospod predsednik, zaradi Lizbonske pogodbe se lahko Evropa spoprije z izzivi, ki presegajo notranje probleme držav članic. Bo Evropa pripravljena to storiti? Še vedno ni mogoče povedati. Gotovo je, da bo tozadevno veliko odvisno od državljanov Evrope.

Poleg Pogodbe pa mora imeti EU tudi voljo za ukrepanje in navzočnost v svetu. Imeti mora občutek odgovornosti za svet, za njegovo stabilnost in razvoj. Od tega sta odvisna tudi varnost in razvoj EU. Upreti se moramo splošni podobi Evrope kot varne, uspešne in demokratične države, ki ceni človekove pravice, vendar je zaposlena s svojimi notranjimi zadevami in je svetu obrnila hrbet.

Lizbonska pogodba nas sili, da bolje razumemo izzive, ki so pred nami. Po irskem „da“ se zdaj združena Evropa ozira k Poljski in Češki republiki. Niti malo ne dvomim, da bo Lizbonska pogodba kmalu začela veljati. Medtem ko čakamo na podpis predsednika Kaczyńskiego in predsednika Klause, razmislimo o tem, kako je razprava napredovala med trenutno reformo, in potegnimo zaključke iz tega, kar se je zgodilo. Pripraviti se moramo na prihodnost. Pripraviti se moramo na nadaljnje reforme, saj je čudoviti model, ki ga ustvarjamo – Evropska unija –, zamisel, ki še ni zaključena. Nazadnje bi rad povedal še eno stvar – hvala, Irska.

Paolo De Castro (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, 2. oktober je bil velik dan za Evropo zaradi Ircev, ki so glasovali za Lizbonsko pogodbo. Začetek veljavnosti postopka soodločanja bo prava demokratična revolucija predvsem za skupno kmetijsko politiko. Parlament bo zaradi soglasja Ircev in pozitivnih glasov, prejetih v nacionalnih parlamentih, vključno s češkim parlamentom, končno imel pristojnosti za odločanje, enake pristojnostim Sveta kmetijskih ministrov.

Kakršno koli odlašanje bi ustvarilo probleme za kmete po vseh državah članicah. Pravzaprav kmetijski sektor doživlja eno izmed najbolj kočljivih in težkih obdobij v zadnjih letih, ki ga spremlja padec cen večine proizvodov in ne samo mlečnih proizvodov, kot smo videli v teh zadnjih dneh.

Čakajoč na uradni začetek veljavnosti Pogodbe od Sveta in Komisije, gospod predsednik, pričakujemo, da začneta z današnjim dnem skrbno preučevati tudi odločitve, ki jih sprejme Parlament – ki so ga demokratično izvolili vsi evropski državljani –, v zvezi s kmetijskimi zadevami, začeni z ukrepi za reševanje krize v sektorju mleka.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi jaz sem zadovoljen, da so Irci končno potrdili Lizbonsko pogodbo, saj menim, da je ta dokument pomemben za evropsko povezovanje.

Potrebujemo novo pogodbo, da se Evropski uniji zagotovi moderne instrumente in izboljšane delovne metode, ki nam bodo omogočili, da se učinkovito spopademo z izzivi modernega sveta. Ta Pogodba je korak naprej v smislu tega, da se postopek odločanja na ravni EU naredi bolj demokratičen, kar nam bo v Evropskem parlamentu omogočilo, da bomo eni izmed prvih, ki bodo uživali v pozitivni izmenjavi mnenj, ki jo določa ta Pogodba.

Razširitev postopka soodločanja bo Evropski parlament spravila v enakovreden položaj s Svetom v smislu zakonodajnih pristojnosti za 95 % zakonodaje Skupnosti. V Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, katerega član sem, bomo na primer razširili postopek soodločanja s 40 na 80 strokovnih področij, s čimer bomo povečali demokratično legitimnost zakonodaje EU.

Menim, da bo nova pravna podlaga pomagala pospešiti proces gospodarskega razvoja in prilagoditi pravne sisteme držav članic. Prav tako sem trdno prepričan, da nam bo ta ukrep nato pomagal lažje doseči enega izmed glavnih ciljev Evropske unije, ki je vzpostavitev gospodarske, socialne in ozemelske kohezije.

Z velikim zanimanjem pričakujem zaključek postopka ratifikacije in si želim, da bi začeli z izvajanjem.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Gospe in gospodje, pozdravljam odmevni „da“ Ircev na referendumu o Lizbonski pogodbi prejšnjo nedeljo. Upajmo, da se je končno zaključil težavni postopek ratifikacije te Pogodbe.

Prepričan sem, da bo Pogodbo ratificirala tudi Češka republika. Menim, da bi bilo nerazumno in nesprejemljivo zadrževati prihodnost Evrope, jo blokirati zaradi osebnega mnenja, ki ne upošteva večine zadevnega parlamenta in je v popolnem nasprotju z njo. Vsi si želimo, da bi se končno zaključil brezizhodni položaj institucij, s katerim smo se soočali skoraj 10 let.

Zato se zahvaljujem Ircem, saj nam volja, ki so jo pokazali, daje upanje za močnejšo, uspešnejšo Evropo, ki je bolj enotna in razširjena, hkrati pa vsem evropskim institucijam nalaga dolžnost in obveznost, da delujejo na takšen način, da ne izdajo te volje. Ta volja je skupna veliki večini evropskih državljanov.

Upam, da smo vsi vredni Evrope, ki je vse vidnejša, bolj kohezivna in ki spodbuja demokratične vrednote, socialne in temeljne pravice ter gospodarsko rast po svetu, medtem ko hkrati spodbuja varstvo okolja.

Mário David (PPE). – (PT) Gospod predsednik, minister, komisar, gospe in gospodje, povedal bi samo nekaj besed, da pohvalim zgodovinski in daljnosežni izid referenduma na Irskem in izpostavim odločilno vlogo, ki sta jo pri vodenju tega procesa odigrala stranka Fine Gael in njen voditelj Enda Kenny, naslednji predsednik irske vlade. Med tem procesom je bilo zelo jasno, da je treba Evropsko unijo približati njenim državljanom. Ti državljani in pravzaprav vsi izmed nas smo glavni upravičenci vseh ukrepov Unije. Ključnega pomena je, da se vsi zavedamo vpliva in koristi, ki jih ima Evropa v našem vsakodnevem življenju.

Evropa je naš dom. Kar je dobro za Evropo, je dobro za vsako državo članico in njene državljane. To vsekakor velja za Lizbonsko pogodbo. Pogodba nedvoumno pojasnjuje, da so lahko ljudje ponosni in tudi zvesti državljanji ter odločni zagovorniki evropskega projekta. Zdaj ko smo dosegli zaključek pretirano dolge razprave o njeni organizaciji in delovanju, se bo lahko Evropska unija precej bolj in z novimi, učinkovitejšimi instrumenti osredotočila na prave probleme, s katerimi se soočajo Evropejci: konkurenčnost, rast in zaposlovanje.

Zaključil bom, gospod predsednik, minister, s predlogom za prihodnje generacije. Glede na pomanjkanje informacij v zvezi z vrednotami, pristojnostmi, cilji in načinom delovanja Evropske unije bi moral Parlament priporočiti, da se ob koncu obveznega šolanja v vsaki državi članici uvede nov obvezni sistem evropskih študij. Mladi Evropejci se bodo učinkovito učili o naših načelih, kdo smo, kaj delamo in kam želimo iti, na objektivni, pristen in stvarni način.

Zaradi učenja v mladih letih bodo vse življenje razumeli potencial in ogromno korist evropske identitete, ki jo ustvarja ta edinstveni projekt za prostovoljno sodelovanje v suverenosti na celinski ravni.

David Casa (PPE). – (MT) Da, to je resnično zgodovinski trenutek ne samo zato, ker so Irci sprejeli Pogodbo z močnim glasom za, ampak zato, ker je Poljska danes naznanila, da bo ratificirala Pogodbo.

Ta Pogodba ima za sabo dolgo pot. Tu sem samo pet let, toda tu so delegati, ki so si dolgo časa prizadevali za ta zgodovinski trenutek. Med njimi je moj kolega Méndez de Vigo. Ta pomembni dogodek nam bo naložil večje odgovornosti kot politikom, enako pa velja tudi za predsednika Češke republike. Njegovo osebno mnenje vsekakor šteje: vendar pa ena oseba ne more zaradi osebnega političnega stališča imeti za talki celotno državo in celotno Evropsko unijo.

Kot politiki moramo prevzeti veliko odgovornost. Zagotoviti moramo odgovore, odgovarjati pa moramo samo državljanom Evropske unije, saj nenazadnje zastopamo njih. Evropa se sooča s težkimi izzivi glede vprašanj, kot so finančna kriza, podnebne spremembe, problemi priseljevanja in vzpostavljanje večjega števila delovnih mest v Evropi. Zaradi tega mnenje predsednika Češke republike ne more zadrževati Evrope v njenih prizadevanjih za doseg standardov, ki smo jih zastavili. Strinjam se s predhodnim govornikom, ki je dejal, da je treba imenovati Komisijo. Imamo predsednika, zato ne razumem, zakaj bi morali čakati na sodbo ustavnega sodišča Češke republike, preden sestavimo Komisijo. Opraviti je treba veliko dela in Komisija se ga mora nemudoma lotiti, da zagotovi, da bo to delo opravljeno.

Iuliu Winkler (PPE). – (HU) Pridružujem se tistim številnim kolegom poslancem pred menoj, ki so pozdravili odločitev, ki so jo sprejeli irski volivci in tako glasovali za Lizbonsko pogodbo. Zdaj se lahko optimistično ozremo na dokončanje ratifikacije. Vendar pa to ni nič več kot prvi korak na poti, na kateri moramo po mojem mnenju izpolniti tri cilje. Poglobiti moramo povezovanje novih držav članic, odstraniti moramo tiste ovire, ki so omogočile Evropo dveh hitrosti, in nadaljevati moramo proces širitve EU na Balkan.

Lizbonska pogodba je utemeljena na evropski solidarnosti in upam, da bo ta solidarnost delovala v praksi in ne bo ostala samo izjava o nameri, izražena na različnih forumih evropskih institucij. Menim, da gospodarska kriza kaže tudi, da je solidarnost edino sredstvo za odziv na izzive, s katerimi se soočamo, in da nam bo močna EU vsem omogočila, da smo pomembni akterji na svetovnem prizorišču.

Naša pot je bila doslej dolga in naporna. Ne smemo si dovoliti, da bi oslabili temelje evropskega povezovanja. Trdno verjamem, da bo resničnost evroskeptikom dokazala, da smo združeni močnejši, da ne omenjam, da ne moremo pridobiti ničesar, če se vrnemo h geopolitični situaciji zgodnjega 20. stoletja.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Gospod predsednik, minister, komisar, upam, da se lahko Evropa z izidom prejšnjega petka premakne iz krize, ki zadeva Pogodbo, in da bo tako mogoče imeti stabilen institucionalni organ, ki je primeren za organizacijo 27 držav članic in ki se razlikuje od tistega, ki temelji na Pogodbi iz Nice.

Gospod predsednik, pogodba pravzaprav ni umetniško delo, pravno delo, ki obstaja samo zato, da se ga občuduje. Biti mora koristna in biti mora učinkovita. Zato je, kljub temu, da je s političnega vidika pomembno razpravljati o tem, kdo bo na primer predsednik Sveta, še pomembneje, da se postopek ratifikacije zaključi, da bi Pogodba lahko začela veljati, nenazadnje zato, ker je s tem izidom na Irskem jasno, da Evrope ni mogoče graditi proti volji ljudi. Uresničitev tega je mogoča bodisi z zastopanjem ali referendumom.

Pomembno je tudi poudariti, da je glas „ne“ prav toliko demokratičen kot glas „da“. Zdi se, da so nekateri zmedeni glede tega. Upam, da bo mogoče z ratifikacijo na Irskem, v Češki republiki in na Poljskem vzpostaviti razmere dejanske solidarnosti med državami članicami. Upam tudi, da se premikamo proti razmeram, kjer ta velik korak spremlja model Schumanove Evrope: Evropa, grajena v majhnih korakih, dan za dnem in, kar je ključnega pomena, s spodbujanjem evropskih idealov.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Gospod predsednik, uspešni izid irskega referendum je zmaga za celotni evropski koncept. Čemu je mogoče to pripisati? Eden izmed razlogov je, da so Irci dobili jamstva. Povedano drugače, večina je upoštevala želje manjšine. Pri pravi demokraciji ne gre samo za mnenje večine, ki je dobila glasovanje, ampak tudi za upoštevanje želja manjšine. To je tisto, kar bi bilo prav tako potrebno za zaščito evropskih manjšin.

Drugi razlog za uspešni izid je, da so tisti, ki so zagovarjali Pogodbo, tokrat vodili boljšo kampanjo kot zadnjikrat, ko je bila Pogodba na referendumu zavrnjena. Evropska unija je unija, ki raje reče „da“ kot „ne“. Nenazadnje je gospodarska kriza morala odigrati svojo vlogo v volilnem uspehu. Irsko bi čakala enaka usoda, kot je doletela Islandijo, ki ni del EU. Kriza poudarja, da smo združeni močnejši ter da sta sodelovanje in solidarnost boljša kot napeti odnosi med nami.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Gospod predsednik, novo irsko glasovanje, s katerim so tokrat potrdili Lizbonsko pogodbo, je resnično zelo dobra novica. Vendar pa vsaj dva vidika zahtevata previdnost. Prvi je, da Pogodba še vedno potrebuje podpis predsednika Klause, ki smo ga samo razdražili z našimi odzivi na njegov odprti skepticizem in protievropeizem, ko je prejšnjo pomlad govoril v tej dvorani. Želim si, da bi bili pametnejši.

Drugi vidik, kjer je potrebna previdnost, so visoka pričakovanja, ki jih imamo glede ponovnega zagona povezovanja, vključno s širitvijo, ko bo začela veljati Lizbonska pogodba. Resnica je, da če upočasnimo, to ni zaradi odsotnosti Lizbonske pogodbe, ki je samo alibi za to, ampak zaradi negativnih učinkov trenutne krize, ki spodbuja ponovno nacionalizacijo določenih politik Skupnosti in centrifugalne težnje znotraj Unije. S temi se je treba spopasti ločeno in pravilno, če hočemo, da bo Lizbonska pogodba tisto, kar od nje pričakujemo.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Gospod predsednik, menim, da je eden izmed zaključkov te razprave, da če se stvari razloži, če se razpravlja z ljudmi, če se jih obvešča, če se odpravi laži, se doseže večjo udeležbo in večjo podporo za evropski projekt.

Zato si bom v skladu s tem, kar so povedali mnogi govorniki, drznil podati pozitiven, konstruktiven prispevek in pozvati Evropsko komisijo, naj preuči, ali se pri sestavi nove Komisije dolžnosti komisarja za človekove pravice ne bi vključilo v širši portfelj kot na primer komisarja za državljanstvo, da bi vključevale obveščanje, ki je nujno potrebno za dobro komuniciranje, razlaganje in začetek pravega dialoga o našem evropskem projektu.

John Bufton (EFD). – Gospod predsednik, izid referendum o Lizbonski pogodbi na Irskem ta konec tedna je dokaz, da ta Parlament ni demokratičen, iskren ali odgovoren. Toda komu tu je sploh mar? Meni. Dejstvo, da so morali Irci glasovati dvakrat, dokazuje, da je EU zdaj postala diktatura. Če izid glasovanja ni takšen, kot so si ga zamislili diktatorji EU, ljudje pač glasujejo znova in znova, dokler se ne doseže pravi izid.

To ni pošteno in je po mojem mnenju moralno nesprejemljivo. Lizbonski fanatiki v tem Parlamentu bodo zdaj nadaljevali s polno paro, da ustvarijo novo evropsko naddržavo 500 milijonov ljudi. Nepravično je, da je bil ljudem v moji državi, Združenem kraljestvu, obljubljen referendum, ki se jim je ga nato odreklo. Ironija je, da bo v skladu s Lizbonsko pogodbo stalni predsednik. Precej verjetno je, da bo to Tony Blair. Novi predsednik EU bo voditelj države.

Ni mogoče imeti dveh voditeljev države in ker ima EU prednost pred nacionalnimi organi, bo imel predsednik EU – morda Tony Blair – prednost pred našo kraljico. Ljudje v moji državi ne bodo sprejeli, da ima neizvoljeni neuspešnejši ali kdor koli drug prednost pred našo kraljico. Bog obvaruj našo kraljico!

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Kot se vsi dobro zavedate, Romunija trenutno poleg gospodarske in socialne krize preživlja brezprimerno politično krizo. Trenutno so v teku priprave za veliko volilno prevaro. Mislim na romunske predsedniške volitve, ki bodo 22. novembra. Vse volitve v Romuniji so bile nepošteno, vendar pa je razsežnost prevare, ki se jo trenutno načrtuje, neverjetna.

Ne obsojam nikogar posebej, vendar pa so bili vzpostavljeni in izpopolnjeni mehanizmi za izvedbo goljufije takšne vrste, ki so resnično nezaslišani. Vključujejo lažne javnomnenjske raziskave, volilni turizem, dodatne sezname, ukinitve volilne pravice za dejanske volivce in veljavne oddane glasove mrtvih oseb, uporabo velikih vsot denarja in velike količine izdelkov za široko porabo za podkupovanje revnih, prepričevanje staršev s podkupovanjem šoloobveznih otrok, računalniške goljufije in mnoga druga nezakonita dejanja. Prosim, pomagajte rešiti Romunijo. V imenu Romunov pozivam na pomoč.

Institucije Evropskega sveta, zlasti vključno z Evropskim parlamentom, imajo moralno dolžnost pomagati, da država članica ostane civilizirana. Ne dovolite, da bi balkanska mafija uničila plemeniti projekt Evropske unije. Bijem plat zvona, ker so institucije Evropske unije zadnje upanje Romunov.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Zagovorniki Lizbonske pogodbe proslavljajo ne samo zmago, ampak zmago demokracije pod pretvezo trenutnega glasu „za“ na vsiljenem referendumu. Vendar pa je dejanski rezultat 3-1 v prid nasprotnikov Pogodbe. Ne pozabimo, da so tudi prebivalci Francije in Nizozemske rekli „ne“ Ustavni pogodbi, ki je vsebovala povsem enake določbe. Nato je bila izmišljena zamisel, da jo, če Evropejci ne sprejmejo te ustave, poimenujemo Pogodba o reformi in bodo zanjo glasovali politični voditelji v različnih parlamentih. Žal je bil madžarski parlament prvi, ki je to storil.

Priznavam, da mnogi ljudje mislijo, da je Lizbonska pogodba pot sreče za prebivalce Evrope, vendar pa še vedno nimajo pravne podlage, da bi rekli, da je to tisto, kar so hoteli Evropejci.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Besedo sem želel samo zato, da gospoda Vadima Tudorja opomnim, da je tema razprave trenutno referendum na Irskem in da njegove lažne izjave nimajo nič opraviti s to temo. Hkrati bi želel pozdraviti zmago proevropskega tabora na Irskem.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – Gospod predsednik, vidim, da je razprava o irskem referendumu na tem plenarnem zasedanju še vedno živahna in da je veliko povedati o demokraciji. Je demokratično, da Ircem dovolimo še enkrat glasovati? Da, je. Je zelo demokratično. Če prisluhnete ljudem, jih vprašate: „Zakaj ste glasovali proti?“ Izveste razloge. Te stvari pojasnite z dajanjem pravnih jamstev Ircem o obdavčenju, nevtralnosti, določenih etičnih vprašanjih in tudi jamstvom, da bodo vse države članice, vključno z Irsko, imele komisarja, ko bo začela veljati nova Pogodba. S tem pojasnilom imate nov referendum. Dvotretjinska večina ljudi je odgovorila „da“ pri višji udeležbi kot prejšnjikrat. To je demokratično in mislim, da moramo biti veseli in čestitati Ircem za to.

Vidim tudi, da se je tu razvila jasna domača razprava Združenega kraljestva; mika me, da bi se je udeležila, vendar tega ne bom storila. Povedati želim samo, da ne glede na to, kdo bo drugo leto na Downing Streetu, Britanija potrebuje Evropo in Evropa potrebuje Britanijo.

Čutiti je tudi določeno razočaranje zaradi časovnega razporeda. To lahko razumem in se s tem strinjam, vendar pa bi Parlamentu zagotovila, da napredujemo tako hitro, kot lahko. Imamo zagotovila ali obljube, da bo poljski predsednik Pogodbo v nekaj dneh podpisal. Časovni raspored v Pragi je še vedno nekoliko nejasen. Danes zvečer se odpravljam tja, če bom ujela letalo, in se bom jutri sestala s številnimi ljudmi, da bi si izoblikovala boljšo predstavo o različnih scenarijih, različnih časovnih razporedih, ki jih lahko pričakujemo. Potrebujemo nekaj dni, da dojamemo in preučimo položaj na ustavnem sodišču. Pogodba je na ustavnem sodišču in dokler bo tam, predsednik ne more podpisati. Sem precej optimistična: mislim, da bo pojasnilo v kratkem pripravljeno, vendar pa moramo nanj počakati nekaj dni.

Medtem predsedstvo seveda dela. Deluje veliko delovnih skupin, da bi se pripravili na polno izvajanje Pogodbe. Odvijajo se razprave z Evropskim parlamentom, s Komisijo, da bi pripravili vse, kar moramo, da bi lahko Pogodba hitro začela veljati.

Prejela sem vprašanje gospe Flautre o dodatnih poslancih Evropskega parlamenta; to je vprašanje, ki ga bo treba obravnavati, takoj ko bo začela veljati Pogodba, rada pa bi ji zagotovila, da delamo vse, kar lahko, da bi zagotovili, da se odločitev sprejme čim prej. Parlamentu se želim zahvaliti, ker se je odločil, da tem poslancem Evropskega parlamenta da status opazovalca, medtem ko čakamo na formalnosti, ko bo Pogodba sprejeta. Imenovala je tudi mnoge, ki se jih omenja za glavna delovna mesta, vendar pa so to moški, ki se jih omenja v medijih, v tisku; Svet še nima uradnih kandidatov. Seveda še bodo. Vendar pa so vsa ta navedena imena omenjena v medijih. Zelo bi pozdravila, če bi eno izmed teh glavnih delovnih mest dobila ženska. Ne morem vam zagotoviti, da nam bo to uspelo, saj mora predsedstvo prisluhniti vsem vladam in najti kandidate, ki lahko dosežejo soglasje med 27 državami članicami, vendar pa bi zelo pozdravila kandidaturu ženske; Evropa bi bila veliko bolj reprezentativna kot je danes.

Čutim tudi, gospod predsednik, zelo veliko vznemirjenje v tem Parlamentu, da bi morala biti Evropa močnejši, večji akter v svetu in pokazati odločnost, ko gre za gospodarstvo, boj proti brezposelnosti, soočanje z izzivi globalizacije in podnebnimi spremembami. To moramo storiti. Lizbonska pogodba je za nas pomembno orodje, da to storimo; vendar pa moramo nadaljevati ne glede na to, katero Pogodbo imamo, pokazati konkretne rezultate in izpolniti obljube. Samo če bomo to storili, ko bomo izpolnili, kar državljani pričakujejo od nas – in to velja za Svet, Komisijo in Evropski parlament –, bomo legitimni in bomo pridobili zaupanje naših državljanov. Zagotovim vam lahko, da predsedstvo dela vse, kar lahko, da bi s pomočjo Evropskega parlamenta nadaljevalo postopke vseh zadev. Najlepša hvala za zanimivo razpravo, gospod predsednik.

PRESEDSTVO: GOSPOD ROUČEK

podpredsednik

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. – Gospod predsednik, to je bila zanimiva razprava, ki po mojem mnenju v določenem obsegu ponavlja razprave, ki so potekale na Irskem in drugod.

Naj za začetek navedem nekaj dejstev. Vlade držav članic so tiste, ki odločijo o načinu ratifikacije. Institucije EU na noben način ne morejo prisiliti države članice, da izbere bodisi referendum bodisi parlamentarno ratifikacijo. Menim, da je zelo pomembno to povedati. Zanimivo je, da so tisti, ki zelo zagovarjajo neodvisne nacionalne države, hkrati tudi tisti, ki bi bili pripravljeni vsiliti referendum vsem drugim državam članicam, kar se mi zdi nekoliko nenavadno.

Zdaj se je Irska odločila izvesti drugi referendum. Bodimo zelo iskreni; to vedno spremlja politično tveganje, vendar pa je bila irska vlada tista, ki je odločila, da so to pripravljene narediti. In zakaj so to storili?

Ponovitev referendumu ni nič nenavadnega: do tega je prišlo že prej zaradi domačih zadev, v določenih državah članicah pa se je mogoče večkrat vrniti k domačim zadevam, zato bodimo intelektualno poštene glede tega celotnega postopka.

Menim, da smo slišali zelo dobre analize samih irskih poslancev Evropskega parlamenta gospoda Kellyja, Mary MacDonald, gospoda De Rosse: razložili so, zakaj je med irskim prebivalstvom prišlo do spremembe, zakaj so se premaknili k „da“, in menim, da smo dobili dobre odgovore.

Menim, da nekateri poslanci Evropskega parlamenta demokracijo zelo nenavadno pojmujejo kot statično in absolutno. Morda bi raje pozabili, da je to razprava o reformi. To je proces, ki se je pred mnogimi leti začel v Laekenu in je v teh letih vključeval različne demokratične organe in razprave, da bi našel skupno pot za sprejemanje odločitev na modernejši, bolj demokratičen in učinkovitejši način. Države članice in njihovi voditelji so v ta proces seveda vložili veliko časa in energije in zato ni statičen: ni ga mogoče primerjati z nogometno tekmo. Žal mi je, zadetkov ni mogoče šteti na enak način kot pri nogometni tekmi, saj moramo tudi prisluhniti drug drugemu.

In to je bilo storjeno. Prisluhnili smo pomislekom Ircev, prav tako pa so jim prisluhnili na Irskem. Kaj moramo pojasniti? Sami Irci, njihov nacionalni parlament, so v pododboru razpravljali o razlogih za glasovanje proti – saj je to mnoge presenetilo. Zato so preučili razloge.

Sama sem bila tam. Bila sem na modnem sejmu v Dublinu, bila sem na ribji tržnici v Corku, bila sem na javnem zasedanju v Donegalu, tisto, kar so ljudje najprej rekli, pa je bilo: pravzaprav nismo dejansko prebrali celotnega besedila Pogodbe, saj je zelo zahtevno pravno besedilo in je težko razumeti, za kaj točno gre.

Nekateri so povedali, da jih je bilo strah, da je morda tisto na plakatih resnica, da bo EU odločila o minimalni plači v višini 1,48 EUR: je to sploh lahko res? Ali pa je res, da bo EU uvedla novačenje za evropsko vojsko in bo zelo mlade ljudi poslala v Afganistan v evropski vojski: je morda res to? Kakšne izjave so to? Jim naj verjamem? Zato je bilo veliko zaskrbljenosti in veliko resničnih pomislekov, predvsem pa po mojem mnenju pomanjkanje informacij in potreba, da se njihove pomisleke jemlje resno.

To je tisto, kar se je zgodilo. Sodelovala je tudi civilna družba, kot je, če se prav spomnim, dobro razložil gospod Kelly. Ne sramujem se dejstva, da smo naredili povzetek Lizbonske pogodbe za državljane, ki je bil nato objavljen v glavnih časopisih – in naj dodam, da mu nihče ni nasprotoval –, tako da so lahko državljani sami prebrali povzetek Pogodbe v razumljivem jeziku, da bi lahko sami presodili, kaj je v njej, kaj je res in kaj ne.

Menim, da so pomagala pravna jamstva, saj je bilo potem razjasnjeno, da jim ni treba skrbeti zaradi nevtralnosti ali splava ali katerih koli drugih pomislekov. To je bilo torej pojasnjeno, dobili so pravna jamstva in dobili so komisarja – in hvala, Irska, ker to pomeni, da bo odslej tudi švedski komisar, pa tudi nemški in grški in tako dalje, zato menim, da se moramo za to zahvaliti Ircem.

Seveda o teh stvareh ne razpravljamo v političnem vakuumu. Resničnost bo vplivala tudi na to, kako razmišljamo o teh vprašanjih, in s tem ni nič narobe, vendar pa menim, da moramo v analizi, ki sledi referendumu, vedno razmisliti o morebitnih dejavniki strahu na obeh straneh, saj je strah zelo močno čustvo in ga je mogoče zlorabiti. Zato menim, da bo morala nadaljnja razprava na Irskem obravnavati tudi to, kako se izogniti uporabi ali zlorabi morebitnega dejavnika strahu. Vendar pa je resničnost pokazala, da Irci verjamejo, da je njihovo mesto v središču Evrope in da bodo deležni pomoči tako, da bodo povsem pripadali Evropi in se jih ne bo spraševalo, ali je to res ali ne.

Upam tudi, da lahko Komisija še naprej igra vlogo pri zagotavljanju dejanskih objektivnih informacij, vendar pa se bo razprava nadaljevala, saj je, zapomnite si, pozitiven vidik referendumu, da je treba sodelovati z državljani. Zagotoviti morate informacije in razpravo ter pretresanje. Negativni vidik je, da tudi ločuje prebivalstvo. Prisiljeni ste reči „da“ ali „ne“, to pa lahko dolgo časa ostane v srcu in mislih Ircev. Imamo dolžnost, demokratično obveznost, da resno jemljemo tudi pomisleke strani, ki je proti, da nadaljujemo razpravo in zagotovimo, da se vprašanja EU vključijo v običajno politično razpravo in da jih odslej vključijo tudi civilna družba na Irskem in na enak način tudi preostala Evropa. To je del razloga, zakaj udeležba volivcev ni bila višja: ker ni del vsakodnevne razprave o politiki v vsaki posamezni državi članici.

To je treba storiti in upam, da bomo odslej v skladu z novo Lizbonsko pogodbo imeli komisarja, pristojnega za državljanstvo in komuniciranje.

Predsednik. – Hvala, komisarka, in hvala vsem, ki ste se udeležili te pomembne razprave o izidu irskega referendumu.

Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Irski glas je jasen glas za Evropo. Ko bo začela veljati Lizbonska pogodba, bo to Evropo premaknilo z mrtve točke, na kateri je bila nekaj let.

Veliko je bilo povedano o pomanjkanju demokracije, zaradi katere trpi Evropa, in o prepadu med Evropsko unijo in njenimi državljani. Nekateri poslanci govorijo tudi o nezmožnosti evropskih institucij, da bi se spopadle s stvarnostmi neenake Evrope, ki jo sestavlja 27 držav članic in v kateri imajo mnoge izmed držav, ki so pristopile pred kratkim, drugačno stopnjo razvoja in vrsto gospodarstva.

Nepripravnost institucionalne strukture Skupnosti, potreba po povečanju legitimnosti EU v očeh njenih državljanov in po posebnih instrumentih, ki bi EU omogočili, da prevzame globalno odgovornost v težkih gospodarskih razmerah, upravičujejo odločnost držav članic, da podprejo premik k bolj demokratični Evropi.

Ko bo Pogodba začela veljati, bo to utrlo pot za prenovo Evropske unije in zagotovilo institucionalne zmogljivosti za ukrepanje. Vendar pa je za spopad s temi izzivi potrebna politična volja. Posledično bo uspešno izvajanje Lizbonske pogodbe imelo ključno vlogo.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Evropska unija se je skoraj približala trenutku izvedbe najpomembnejše reforme v svoji zgodovini: izvajanju Lizbonske pogodbe. Irska je 16 mesecev po odmevnem „ne“, ki je med vsemi vladami v Evropi vzbudil zaskrbljenost, rekla „da“.

EU zdaj čaka, da poljski predsednik hitro ratificira Pogodbo, kot je obljubil, in da ustavno sodišče v Češki republiki stori, kar češki predsednik zavrača. To bo EU naredilo bolj prožno in hitrejšo pri odzivanju, vendar pa to ni vse. Pogodba bo tudi ponovno oživila težnje držav, ki želijo postati članice Skupnosti. Države zahodnega Balkana so navdušeno pozdravile irsko ratifikacijo Pogodbe.

To bo EU dalo močnejši glas na svetovni ravni, ko bodo njene institucije vzpostavljene in prenovljene.

EU potem ne bo več zgolj skupni trg, ampak tudi sila na področju mednarodnih odnosov.

Njeno moč zagotavlja 27 držav članic, katerih število bi se lahko v ne tako daljni prihodnosti povečalo. Leto 2010 je leto, v katerem upamo, da bo Pogodba začela veljati. Lahko bi bilo tudi leto obnove EU, ki se je večkrat v svoji zgodovini ponovno iznašla.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Izid referendum o Lizbonski pogodbi na Irskem je pomemben korak v evropskem povezovanju in krepitvi vloge Evrope. Lizbonska pogodba EU omogoča, da poveča vlogo Evrope v politiki o energiji, podnebnih spremembah, znanosti in sodelovanju z državami v razvoju.

Zaradi Lizbonske pogodbe je boj proti podnebnim spremembam poseben cilj okoljske politike EU, hkrati pa priznava njeno vodilno mednarodno vlogo v boju proti podnebnim spremembam.

Prvič bo vključeno poglavje o energiji, ki bo politiki EU zastavilo cilje, da doseže energetska varnost, spodbuja energetska učinkovitost in razvoj obnovljivih virov energije.

Lizbonska pogodba postavlja temelje za vzpostavitev evropskega raziskovalnega prostora, s čimer krepi evropsko ukrepanje na področju, ki je ključnega pomena za gospodarsko rast in zaposlovanje.

Lizbonska pogodba prvič uvaja posebno pravno podlago za človekoljubno pomoč in določa, da je zmanjšanje in odprava revščine v državah v razvoju prednostna naloga politike razvojnega sodelovanja Unije.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Izid drugega referendum o Lizbonski pogodbi na Irskem ne spremeni protidemokratske narave procesa, ki od samega začetka ni upošteval volje ljudi. Ne bomo dovolili, da se pozabi „ne“ Francozov in Nizozemcev ustavni pogodbi ali prevara, ki jo predstavlja njeno preoblikovanje v Lizbonsko pogodbo.

Neupoštevanje „ne“ Ircev, ki so ga izrazili na prvem referendumu, in nesprejemljivo izsiljevanje in vmešavanje, ki sta sledila in vodila do obsežne kampanje, ki je vključevala brezsrčno uporabo virov Irske in Evropske unije, se bodo zapisali v zgodovino. Niti postopek ratifikacije niti vsebina Pogodbe ne upravičujeta nadaljevanja politik, ki so temelj resne gospodarske in socialne krize, ki jo doživljamo v EU, zlasti na Portugalskem, in ki jo bo Pogodba še poslabšala.

Sami se bomo še naprej z neomajno odločnostjo borili proti neoliberalizmu, federalizmu in militarizmu v Evropski uniji. Z močnim prepričanjem se bomo še naprej borili za drugačno Evropo – Evropo delavcev in ljudi – in proti ponovnim grožnjam socialnim pravicam in pravicam delavcev, demokraciji, miru in sodelovanju, s katerimi se zdaj soočamo.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, komu se smejimo? Skorajda ošabno zadovoljstvo, ki se tu kaže v zvezi z „da“, iztisnjenim iz Ircev po mesecih nadlegovanja, kampanj o krivdi, laži in polresnic, je sramota za demokracijo in žalitev volje ljudi. Kar zadeva pravico, niso priznanja, pridobljena s silo, nič vredna: enako bi moralo veljati za te s prevaro dosežene ratifikacije, kjer je mogoč samo en odgovor, ki smo ga pripravljeni dobiti tako, da državljane silimo vedno znova do onemoglosti glasovati, če jih pravzaprav ne zaobidemo tako, da uporabimo parlamentarno pot. Danes je Václav Klaus, predsednik Češke republike, edini, ki se še poskuša upirati temu besedilu, ki ruši svobodo mišljenja, Lizbonski pogodbi. Vsi evropski domoljubi, vsi tisti, ki zavračajo evropsko naddržavo, vsi tisti, ki menijo, da imajo ljudje pravico odločati o svoji prihodnosti, mu morajo danes izkazati podporo in mu pomagati, da se upre pritisku, ki se izvaja nanj in se bo v bližnji prihodnost še bolj izvajal.

Livia Járóka (PPE), v pisni obliki. – (HU) To priložnost bi izkoristila za to, da pozdravim izid irskega referendumu, ki utira pot začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe, s katero bo vzpostavljena Evropska unija, ki spodbuja večjo demokracijo in solidarnost. Poudarila bi, da Pogodba po eni strani daje nacionalnim parlamentom večji vpliv, po drugi pa temelji na Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, tako da ohranja in utrjuje zavezujočo naravo tega dokumenta in določa človekove pravice in pravice manjšin. To je še posebno pomembno za Madžarsko, saj je prepoved diskriminacije oseb, ki pripadajo nacionalni manjšini, vsebovana v listini, izredno pomembna poteza s stališča Madžarov, ki ne živijo na Madžarskem, in manjšin, ki živijo tam. Med trenutnim svetovnim nazadovanjem gospodarstva je pomembno priznati, da lahko učinkovito in uspešno evropsko sodelovanje zagotovi srednje veliki državi, kot je Irska ali Madžarska, pot za izhod iz krize.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Ko bo začela veljati Lizbonska pogodba, bo poenostavila zakonodajne postopke. Najpomembnejši tozadevni napredek bo povečanje števila področij, na katerih odločitve sprejema Svet EU s kvalificirano večino (namesto soglasno), in tudi povečanje števila področij, na katerih bo Evropski parlament skupaj s Svetom EU imel vlogo sozakonodajalca. Te nove značilnosti bodo zelo olajšale postopek za sprejemanje odločitev na ravni EU, zlasti na področjih kot so strukturni skladi in Kohezijski sklad, ki so izredno pomembna za Romunijo, ki ta denar potrebuje za svoj nadaljnji razvoj. Pozdravljam tudi dejstvo, da bo Evropski parlament dobil obsežnejše pristojnosti na primer glede kmetijskih skladov, področja, ki ga je zelo prizadela gospodarska kriza, ki jo preživljamo, in ki je hkrati tudi področje, kjer so potrebni posebni ukrepi, ki bodo dali hitre rezultate, da bi izboljšali življenje kmetov in zagotovili zanesljivo preskrbo s hrano za naše državljane.

Joanna Senyszyn (S&D), v pisni obliki. – (PL) Predsednik Lech Kaczyński kljub javni obljudi še vedno ni podpisal Lizbonske pogodbe. Zavlačevanje zdaj traja več kot leto in pol. To je neupravičeno, nedopustno in celo nezakonito.

Dne 1. aprila 2008 je poljski parlament pooblastil predsednika, da podpiše Lizbonsko pogodbo. V skladu z ustavo Republike Poljske je predsednik dolžan podpisati. Ne gre za vprašanje njegove dobre volje ali njegovih teženj – je dolžnost. Če ne izpolni te dolžnosti, krši zakon. S tem, ko je podpis Pogodbe pogojil z odločitvijo državljanov druge države, je predsednik Kaczyński Poljsko potisnil v položaj države, ki ni sposobna sprejeti suverene odločitve, in je užalil domoljubna čustva Poljakov. Na Irskem so bili zmagovalci zagovorniki močne in združene Evropske unije. Na Poljskem predsednik stoji na poti zmage in zdaj skorajda nima podpore družbe.

Je mogoče, da je odlašal iz osebnih razlogov, zaradi strahu pred izgubo neprožnih volivcev, ki nasprotujejo EU, vključno s tistimi, ki se jih povezuje z radiom Maryja? Če je tako, potem je skrajni čas, da se sproži obtožni postopek. V skladu z ustavo Republike Poljske sta dva mogoča načina. Državno sodišče ali uporaba pododstavka 4 odstavka 2 člena 131 ustave Republike Poljske – „izjava državnega zbora o predsednikovi trajni nezmožnosti izvajanja njegovih dolžnosti zaradi zdravstvenega stanja“. Poljaki nočejo ovirati razvoja Evropske unije. Nasprotno, spodbuditi hočejo koristne spremembe v Evropi. Predsednik Kaczyński se nima pravice vmešavati v to.

Czesław Adam Siekierski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Kljub dejstvu, da Evropska unija in njene institucije vsakodnevno učinkovito delujejo brez Lizbonske pogodbe, bi neuspeh pri njenem sprejetju ustvaril podobo Skupnosti, ki ni sposobna doseči in sprejeti pomembnih odločitev. Lizbonska pogodba uvaja nova načela glasovanja, pri katerih je glasovalna pravica države jasno odvisna od števila njenih ljudi. V primerjavi z

obstoječim sistemom glasovanja v skladu s Pogodbo iz Nice so velike države, vključno z Nemčijo, v boljšem položaju, medtem ko so srednje velike države, vključno s Poljsko, prikrajšane. Delež glasov, dodeljen Poljski v skladu s Pogodbo iz Nice, je bil zelo ugoden. Vzpostavitev nove institucije – predsednika Evropskega sveta, splošno znanega kot predsednik EU – je vzbudila določene strahove glede delitve pristojnosti. Ne pozabimo, da že imamo predsednika Evropske komisije in predsednika Parlamenta, obstaja tudi voditelj države, ki vodi EU oziroma ima predsedstvo, kot se imenuje, poleg tega pa pričakujemo imenovanje visokega predstavnika za zunanje zadeve in varnostno politiko. Poleg uvedbe položaja visokega predstavnika, znanega tudi kot minister EU za zunanje zadeve, Lizbonska pogodba krepi zunanjo politiko EU tudi z vzpostavitvijo skupne diplomacije. Poleg tega je bila določena možnost zapustitve EU, vzpostavljena evropska državljanska pobuda, Pogodba pa govori tudi o potrebi po vzpostavitvi energetske politike EU, ki je zelo pomembna za prihodnost Evrope. Z upanjem pričakujemo končno ratifikacijo Pogodbe.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), v pisni obliki. – (RO) Lizbonska pogodba bo nacionalnim parlamentom omogočila, da z Evropo povezane teme postavijo na dnevni red za nacionalno razpravo. Praktično vsak zakonodajni predlog Evropske komisije bodo preučili nacionalni parlamenti, da bi potrdili skladnost z načelom subsidiarnosti. Če tretjina nacionalnih parlamentov Komisijo obvesti, da je bilo načelo kršeno, je slednja dolžna ponovno pregledati svoj predlog. Če polovica nacionalnih parlamentov meni, da je bilo kršeno načelo subsidiarnosti, sta Evropski parlament in Sveta dolžna podati izjavo o tem, ali je bilo to načelo upoštevano ali kršeno. Po tem, ko je bil del evropske zakonodaje sprejet, lahko nacionalni parlamenti od Sodišča Evropskih skupnosti zahtevajo, da ga razveljavi v dveh mesecih po njegovi objavi. Glede na trajanje zakonodajnega postopka na evropski ravni bo vključitev z Evropo povezanih tem na dnevni red za nacionalno razpravo državam članicam omogočila, da pravočasno prejmejo kazalce in smernice za razvoj in da svoje pripravijo sočasno z EU. Lizbonska pogodba potrjuje, da je gospodarstvo EU socialno tržno gospodarstvo, in EU podeljuje nove pristojnosti na področjih kot so podnebne spremembe in energetska politika. Te pristojnosti bodo posebno pomembne, še zlasti glede na energetske odvisnosti EU od tretjih držav.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), v pisni obliki. – Irski „da“ Lizbonski pogodbi je dobra novica za Evropo. Nobenega dvoma ni, da bo Pogodba v korist Evropski uniji, saj bo poenostavila postopek sprejemanja odločitev in ustvarila boljše pogoje za njeno učinkovitost. V nasprotju s tistim, kar pravijo njeni nasprotniki, Pogodba ne prinaša velikih sprememb. Vendar pa še nikoli prej ni bilo toliko odvisno od postopka izvajanja. Problem je v podrobnostih. S svojimi novostmi lahko Pogodba na primer poveča prepoznavnost EU na mednarodnem prizorišču. Vendar je veliko odvisno od končnih ureditev, ki bodo določale lastnosti novih instrumentov kot je Evropska služba za zunanje politično delovanje. Zato je ključnega pomena, da Evropski parlament, kjer lahko, prevzame svojo vlogo v procesu vzpostavljanja nove institucionalne podlage, ki jo predvideva Lizbonska pogodba. Ta proces bo naredila preglednejši, povečala njegovo legitimnost in bo nenazadnje po mojem mnenju služila njegovemu boljšemu izidu.

17. Razmere na Gvineji (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Sveta o razmerah na Gvineji.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – Gospod predsednik, s prejšnje točke smo prešli na naslednjo. Tema, ki so načeli in izbrali spoštovani poslanci, je zelo resna in pomembna.

V ponedeljek, 28. septembra, je bilo v Conakryju v Gvineji ubitih več kot 100 ljudi, ko so pripadniki gvinejskih varnostnih sil streljali v množico demonstrantov. Gvinejski državljani so se zbrali na stadionu v glavnem mestu, da bi protestirali proti domnevni nameri začasnega gvinejskega vojaškega voditelja, poveljnika Mousse Dadisa Camare, da kandidira za predsednika. Končno število smrtnih žrtev še vedno ni znano, saj so vojaki pobrali trupla, namesto da bi dovolili, da se jih prešteje v javni mrtvašnici. Na tej stopnji ne poznamo resničnih razsežnosti teh tragičnih dogodkov. Domneva se, da znaša število ranjenih ljudi vsaj 1 200, očitvidci pa so poročali, da so vojaki posiljevali ženske na ulicah Conakryja.

Med nasilno zadušitvijo protesta so bili ranjeni in začasno zaprti številni voditelji opozicije. Število protestnikov, ki so še vedno pridržani, ni znano; uniformirani moški so preiskali hiše voditeljev opozicije in izropali trgovine. V izjavi za televizijo naslednji dan je poveljnik Camara izrazil sožalje družinam ubitih in obiskal nekatere izmed ranjenih. Proglasil je dvodnevno nacionalno žalovanje in zagotovil preiskavo nasilja. Distanciral se je od ubojev in dejal, da ni imel pod nadzorom delov vojske, odgovornih za grozote.

Evropska unija je nemudoma in odločno obsodila te nasilne in pretresljive dogodke. Naslednji dan so bile izdane deklaracija predsedstva, izjava visokega predstavnika Solane in izjava komisarja EU De Guchta. Vztrajati bomo morali pri osvoboditvi aretiranih zapornikov in natančni preiskavi dogodkov.

Nasilje v Gvineji je bilo deležno obsodb vsega sveta. Varnostni svet ZN je bil prejšnjo sredo seznanjen z razmerami v državi. Afriška unija je obsodila dogodke in se odločila pripraviti poročilo o možnih ukrepih, ki jih je treba sprejeti. Gospodarska skupnost zahodnoafriških držav (ECOWAS) je pozvala k celoviti mednarodni preiskavi zadeve. Parlament je, kot veste, obsodil neustavno spremembo oblasti in v svoji resoluciji z dne 15. januarja 2009 pozval k spoštovanju človekovih pravic in hitri vrnitvi k ustavnemu redu. EU se je odločila začeti posvetovanja v skladu s členom 96 Sporazuma iz Cotonouja, razvojna pomoč EU – razen človekoljubne pomoči in podpore za demokratični prehod – pa je bila zamrznjena.

Nismo bili sami. Naši mednarodni partnerji so ukrepali skladno z nami. Afriška unija in Gospodarska skupnost zahodnoafriških držav sta se odločili izključiti Gvinejo, dokler ne vzpostavi demokratično izvoljenega parlamenta ali vlade. Ustanovljena je bila mednarodna kontaktna skupina za Gvinejo, ki ji sopredsedujeta Afriška unija in Gospodarska skupnost zahodnoafriških držav in v kateri sodeluje tudi Evropska unija. Marca se je vojaška hunta sporazumela z opozicijo, da bodo volitve pred koncem leta 2009, kar je dalo upravičeno upanje za miren in demokratičen prehod. Poveljnik Camara je zagotovil, da noben izmed vodij udara ne bo kandidiral za politično funkcijo. Nacionalni svet za prehod v demokracijo naj bi vodil ta postopek prehoda in pripravil potrebne spremembe ustave, da bi omogočil volitve.

Kaj lahko torej storimo, da preprečimo nadaljevanje nasilja, kako lahko Gvinejcem pomagamo pri njihovi legitimni želji po demokraciji, pravni državi, miru in razvoju? Obstajajo tri glavna področja ukrepanja. Najprej bi morali ohraniti in okrepiti politični pritisk na režim v Conakryju, predvsem v okviru mednarodnih skupin. Odločitev poveljnika Camare, da ne kandidira, bi lahko omogočila vrnitev miru. Imenovanje predsednika Burkine Faso, gospoda Blaisa Compaoréja, kot posrednika v krizi v imenu Gospodarske skupnosti zahodnoafriških držav in mednarodne kontaktne skupine je zelo pozitiven znak, Evropska unija pa je prek predsedstva pozdravila to imenovanje. Upamo, da bo to posredovanje pripomoglo k varni, miroljubni in trajni rešitvi razmer v Gvineji.

Drugič, dodatno je treba preučiti možnost usmerjenih sankcij proti posameznikom, odgovornim za nasilje. Ta pristop bomo morali usklajevati z Afriško unijo ter drugimi mednarodnimi in dvostranskimi partnerji. Prihajajoče srečanje trojke ministrov iz EU in Afrike v Adis Abebi ter srečanje o Gvineji 12. oktobra v Abudži bosta pomembna v zvezi s tem.

Tretjič, še naprej bi morali zagotavljati človekoljubno pomoč civilnemu prebivalstvu in podpirati proces demokratičnega prehoda. Slednji bo odvisen od verodostojne pripravljenosti organov Gvineje za prehod v demokracijo, da ponovno vzpostavijo miroljuben in konstruktiven dialog z jasno obveznostjo, da se vzdržijo nadaljevanja nasilja in spoštujejo človekove pravice in politične svoboščine svojih državljanov. Vneto si bomo prizadevali za pomoč prebivalcem Gvineje v tem kritičnem trenutku in odločeni smo, da bomo podpirali vrnitev k civilni, ustavni in demokratični vladi s svobodnimi in preglednimi volitvami. Vse zainteresirane strani v Gvineji pozivamo, naj se vzdržijo nasilja in naj omogočijo miroljuben in demokratičen prehod.

Filip Kaczmarek, v imenu skupine PPE. – (PL) Gospod predsednik, gospa Malmström, kriza v Gvineji je po mojem mnenju odraz širšega problema, do katerega žal prihaja v mnogih afriških državah. Ta problem je slabost demokratičnih institucij ter nerazvitost in včasih celo odsotnost mehanizmov, značilnih za zrele civilne družbe. To je pomembno za Evropo ne samo zato, ker nas zavezujejo naše vrednote – pomembno je tudi iz povsem pragmatičnih razlogov.

Precej odprto razpravljamo o učinkovitosti razvojnega sodelovanja. To ni nenavadno, saj smo največji donator te pomoči in nas mora zanimati njena učinkovita poraba. Vendar pa se moramo soočiti z dejstvom, da ne bomo dosegli napredka učinkovitosti, če države, ki uporabljajo to razvojno sodelovanje, ne morejo dati minimalnih jamstev o koristni porabi te pomoči. Vendar pa je takšna jamstva težko dati brez demokracije in civilne družbe.

Včeraj je gospod Camara obtožil Francijo ponižanja Afričanov, ker je prekinila odnose z Gvinejo. To ni res. Francija ni ponižala Afričanov. Sam gospod Camara je osramotil svoje rojake in Afričane. Osramotil jih je, ker je dovolil ubijanje, dovolil je posiljevanje. Odziv Francije in francoske vlade je bil upravičen in pravilen, naše stališče pa mora biti enako odločno in neprizanesljivo.

Pravzaprav je protislovno, vendar je situacija precej enostavna. Moramo se odzvati na nasilno ukrepanje, do katerega je prišlo v Gvineji. Zahtevati moramo ustavitev uporabe nasilja. Strinjam se z gospo Malmström, da je misija predsednika Burkine Faso zelo dobra zadeva, in želim mu veliko uspeha. Upajmo, da bo učinkovit. Podpreti moramo tudi Afriško unijo, ki je napovedala uvedbo sankcij, če se ponovno ne vzpostavi civilno vodenje države.

Znana nam je zavezanost Švedske procesu za vzpostavitev demokracije. Vemo, da je prav to resnična prednostna naloga predsedstva na področju razvojne politike. Vemo tudi, da ima švedska vlada izkušnje in uspešne rezultate na tem področju. Zato želim upati in verjeti, da bo ta zaveza v primeru, ki je tako težaven in skrajn kot v Gvineji, učinkovita in bo dala dobre rezultate.

Patrice Tirolien, v imenu skupine S&D. – (FR) Gospod predsednik, zaskrbljujoč razvoj v zvezi s političnimi razmerami in varnostjo v Gvineji zahteva odločen odziv Evropske unije. Kot veste, so 28. septembra 2009 enote pod vodstvom gvinejske vlade krvavo zadušile mirne demonstracije, na katerih so se združile vse opozicijske stranke, in ubile 157 oseb ter jih ranile več kot tisoč, pri čemer so nekatere okrutno posilile in pohabile. Republika Gvineja je država, ki je od svoje neodvisnosti leta 1958 prestala samo dva diktatorska režima. Čas je, da se ta peklenski vrtinec konča.

Evropska unija, njene države članice in njene institucije so že obsodile državni udar Mousse Dadisa Camare 28. septembra 2008. V skladu s postopkom je Svet nato uporabil člen 96 Sporazuma iz Cotonouja, da bi določil časovni načrt z gvinejskimi organi oblasti, ki bi se uporabil kot okvir za demokratični prehod. Ta seznam ukrepov je vključeval predvsem organizacijo svobodnih in preglednih volitev v roku enega leta in zavezo, da člani CNDD, predvsem Moussa Dadis Camara, ne bodo kandidirali na teh volitvah.

Odločitev poveljnika Camare, da odloži organizacijo volitev do pomladi 2010, in njegovo zavračanje odgovora na vprašanje, ali bo kandidiral za gvinejsko predsedstvo, sta bila znak, kaj se bo zgodilo, posledica pa je trenutno stopnjevanje nasilja. Torej so bile demonstracije, ki so bile krvavo zadušene 28. septembra, namenjene točno temu, da se hunto pozove, naj spoštuje svoje obveznosti. Odziv veljavne vlade v Conakryju jasno kaže njene prave namene: odpraviti vse oblike demokratične opozicije, da bi ostala na oblasti.

V odgovor je mednarodna skupnost soglasno obsodila ta nasilna dejanja in gvinejski režim. Ogorčen zaradi pokolov je naš Odbor Parlamenta za ribištvo nedavno zavrnil glasovanje za sporazum o partnerstvu v ribiškem sektorju med Evropsko unijo in Gvinejo.

Danes bi Evropski parlament glede na nedavne dogodke želel vedeti, kakšne sklepe namerava sprejeti Svet, da bi obravnaval to situacijo. Prvič, ali si namerava Svet prizadevati za vzpostavitev mednarodne preiskovalne komisije za preučitev dogodkov dne 28. septembra? Kako namerava ukrepati Svet, da bi zagotovil, da CNDD spoštuje svoje obveznosti, in sicer, da čim prej organizira svobodne in pregledne volitve brez kandidature Mousse Dadisa Camare ali drugih članov CNDD? Kakšne ukrepe namerava sprejeti Svet v skladu s členom 96 Sporazuma iz Cotonouja proti gvinejski hunti? Nazadnje, kakšne so konkretne zaveze Sveta, da bi podprl različne pobude Gospodarske skupnosti zahodnoafriških držav, Afriške unije in mednarodne kontaktne skupine za Gvinejo?

Niccolò Rinaldi, v imenu skupine ALDE. – (IT) Gospod predsednik, gospe Malmström, gospe in gospodje, najprej želim izraziti sožalje zaradi žrtev v Conakryju v imenu Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo in 30 afriških parlamentarcev v Mreži liberalnih demokratov AKP-EU, s katerimi smo se sestali prejšnji teden, da bi med drugim razpravljali o razmerah v Gvineji, skupaj s predsednikom gvinejske liberalne stranke, ki jo je nasilje neposredno prizadelo.

V zvezi s tem, kaj je treba storiti glede določenih področij, ki jih je omenilo švedsko predsedstvo, so naše zahteve naslednje: prvič, da skupaj z našimi afriškimi partnerji zahtevamo izpustitev zapornikov in političnih voditeljev, ki so še vedno zaprti. Drugič, zahtevati moramo, da se izvedejo svobodne in demokratične volitve brez kandidiranja članov Nacionalnega sveta za demokracijo in razvoj. Tretjič, pozivam k sprejetju usmerjenih sankcij brez kakršnega koli mencanja, saj moramo v vsakem primeru zaradi grozovitosti, ki so bile storjene, poslati jasno sporočilo. Četrto, tudi mi želimo izpostaviti vprašanje sporazuma o ribištvu: v Odboru za ribištvo je skupina ALDE glasovala proti njemu, s čimer je pripomogla k zagotovitvi večine, potrebne za blokiranje sporazuma, kolikor je bilo mogoče. Menimo, da je to še ena pomembna odločitev, ki jo mora sprejeti Svet.

Peta točka je, da moramo vzpostaviti usmerjene programe za pomoč žrtvam, predvsem ženskam, ki so bile posiljene in ki vsekakor potrebujejo posebno pomoč. Nazadnje je tu še vprašanje pravosodja. Za nas je ključnega pomena, da imamo ne samo mednarodno preiskovalno komisijo, ampak tudi polno sodelovanje

Mednarodnega kazenskega sodišča. Menimo, da je nauk, ki se ga moramo naučiti od žrtev v Conakryju, da ponovno potrdimo, da je treba zadostiti pravici in da je osebe, ki so zagrešile kazniva dejanja takšne narave v Afriki ali kjer koli drugje, ne morejo odnesti nekažnovano.

Eva Joly, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Predsedniki, ministri, gospe in gospodje, spričo tragičnih dogodkov, ki so se prejšnji teden zgodili v Gvineji, ne moremo molčati. Nasilje, ki je bilo uporabljeno proti nasprotnikom in predvsem ženskam, je resnično strašno in nesprejemljivo.

Izraziti želim svojo podporo žrtvam in njihovim družinam, izmed katerih nekatere še vedno čakajo na vrnitev posmrtnih ostankov svojih najbližjih, ki jih je pobrala in odnesla hunta, da bi prikrila sledove pravega pokola.

Poleg trenutnih ukrepov, ki jih uvajata Svet in Komisija, nam parlamentarne razmere danes omogočajo, da se odzovemo na ta nasilna dejanja in pošljemo močno sporočilo gvinejski vladi ter zavrnemo poročilo o sporazumu z Gvinejo o partnerstvu v ribiškem sektorju, o katerem bomo glasovali med naslednjim plenarnim zasedanjem.

Odbor za razvoj je septembra že soglasno zavrnil ta sporazum o ribištvu med Evropsko unijo in Gvinejo in izrazil dvome glede uporabe sredstev, dodeljenih s strani Evropske unije. Poleg dejstva, da se zdi neprimerno dodeljevati sredstva na podlagi ulovov rib evropskih ribiških ladij, ne da bi upoštevali bodisi ribolovne vire bodisi učinek na lokalno prebivalstvo, nas je zaradi nedavnih dogodkov strah, da bodo ta sredstva uporabljena za vojaške namene proti gvinejskemu prebivalstvu.

Gospe in gospodje, Evropski parlament ne more soglašati s sporazumom z Gvinejo o ribištvu, dokler so rane žrtev še sveže. Če bi ga sklenili, bi gvinejski vladi poslali napačno sporočilo. To bi bil škandal, ki ga ne morem podpreti.

Marie-Christine Vergiat, v imenu skupine GUE/NGL. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot mnoge druge nove poslance Evropskega parlamenta je tudi mene presenetila pozornost, posvečena človekovim pravici v razpravah v tem Parlamentu in predvsem v razpravah našega predsednika Buzeka. Povsem se strinjam s tem, saj če sem tu, če sem vodila na seznamu med evropskimi volitvami v Franciji, je to predvsem zato, ker se borim za združenja in predvsem človekove pravice.

Kot takšna ne morem ostati ravnodušna glede dogodkov v Gvineji, saj so bili to borci za človekove pravice in splošneje predstavniki in predstavnice civilne družbe, ki so bili 28. septembra aretirani in pobiti, ženske pa posiljene: več kot 150 ljudi je bilo ubitih in več kot 1 250 ljudi je bilo ranjenih – kot ste dejali, ministrica – v enem samem dnevu. Zatiranje se je nadaljevalo v naslednjih dneh in se še nadaljuje kljub dejstvu, da so se ti ljudje – kot je bilo prav tako povedano – mirno zbrali, da bi gospoda Camaro spomnili na njegove obveznosti. Glede na številne prejete izjave prič ni nobenega dvoma, da so ta nasilna dejanja v nasprotju z izjavami poveljnika izvedle enote, ki so blizu vladi.

Razmere tam so nejasne, vendar pa organizacije civilne družbe po tem, ko so se zbrale znotraj gvinejskega Nacionalnega sveta za organizacije civilne družbe, pozivajo k pomoči mednarodne skupnosti. V zadnjih nekaj mesecih ta Nacionalni svet daje zgled v afriških državah z organiziranjem pomembnega procesa za Gvinejce na podlagi zavez, ki jih je dal gospod Camara.

Novice, ki jih prejemo iz Gvineje, so zaskrbljujoče. Ne moremo se zadovoljiti z govori tu v Evropskem parlamentu. Ta razprava poteka na našo zahtevo, na zahtevo skupine Evropske združene leve/Zelene nordijske leve, vendar pa moramo storiti še več. Pozivamo k izrecni obsodbi zadušitve demonstracij.

Govorili ste nam o usmerjenih sankcijah, ministrica. Bi nam morda lahko povedali več o tem? Glede takojšnje ustavitve preganjanja, izpustitve vseh aretiranih in vzpostavitve mednarodne preiskovalne komisije za preučitev teh dogodkov menim, ministrica, da smo šli v pravo smer. Toda bi nam lahko dali malo več informacij tudi o tem?

Povedali ste nam tudi, da je bila vsa pomoč zamrznjena, razen človekoljubne pomoči in pomoči v hrani. Nam se zdi to najmanj, kar lahko storimo, toda kako lahko v praktičnem smislu podpremo prehod v demokracijo?

Gospod predsednik, hočemo, da se na naslednjem delnem zasedanju v Strasbourgu glasuje o resoluciji, tako da se Evropski parlament ne bo omejil samo na govore, ampak bo deloval s sprejetjem odločitve, kot je to storil januarja lansko leto. Še enkrat bom ponovila: to je nujna zadeva. Organizacije na terenu nas opozarjajo na tveganje etničnega spora. Ne smemo čakati na novo Ruando, preden se odzovemo; človekove pravice je treba v Afriki braniti prav tako kot kjer koli drugje po svetu.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospa Malmström je odlično opisala razmere v Gvineji. Gvineja je bila nekaj tednov prizorišče nasilnih spopadov, med katerimi so svobodni državljani, ki so demonstrirali na ulicah zaradi svojih političnih prepričanj, postali žrtve brezprimerne nasilja. Gvinejska vlada preganja in ubija vse, katerih politična prepričanja se razlikujejo od prepričanj njenih voditeljev, s čimer ljudem odreka kakršno koli svobodo, kar je, kot dobro vemo, seveda nedotakljiva pravica vsakega človeka.

Poteka že brezštevilni pobji, ki grozi, da se bo spremenil v genocid, če ne bomo nujno sprejeli takojšnjih, oprijemljivih ukrepov. Prejšnji teden se je Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU, katere podpredsednica sem, odločila sprejeti resolucijo, ki obsoja uporabo sile s strani gvinejskih oblasti in zahteva, da lokalna vlada nemudoma začne izpolnjevati načela pravne države in podpre temeljne pravice.

Po smrti 157 ljudi v uličnih spopadih in poskusu Mousse Dadisa Camare, da to prikrije, so se člani opozicije obrnili na mednarodno skupnost v upanju, da bodo prejeli pomoč in večjo zaščito. Vendar pa je 5. oktobra poveljnik Camara nasprotoval prisotnosti tuje mirovne sile v državi in zavrnil kakršno koli zunanje vmešavanje v notranje zadeve.

Zato menim, da se moramo poleg obsojanja dejanj odzvati tudi s takojšnjimi, konkretnimi ukrepi, kot je pravkar povedal kolega poslanec gospod Rinaldi. Spričo nasilja in odrekanja pravice do življenja – pri čemer ceno ponovno plačujejo ženske in otroci – moramo ukrepati in zahtevati vrnitev k pravni državi. Zato upam, da bomo s pozivom, namenjenim vam, moji kolegi poslanci in predstavniki institucij, dosegli soglasni dogovor – in poudarjam, soglasni – o sprejetju takojšnjih ukrepov, ki bodo prebivalcem Gvineje omogočili, da v svoji državi ponovno vzpostavijo temeljne in neodtujljive pravice, kot sta demokracija in svoboda. Seveda želim tudi osebno izraziti podporo vsem družinam, ki so jih prizadeli ti tragični dogodki.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Gospod predsednik, gospe in gospodje, sem članica Odbora za ribištvo in sem decembra lanskega leta obiskala Gvinejo, torej sem zelo pozorno spremljala zadevo.

Naj naprej povem, da se mi zdi nenavadno, da Evropska unija ohranja svoj sporazum o ribištvu z Gvinejo, saj je bil ta sklenjen s prejšnjim režimom dva tedna pred državnim udarom. Obtičali smo s sporazumom, ki smo ga sklenili z zakonitim režimom, zdaj pa vlada vojaška diktatura. Pri tem moramo vztrajati celo leto.

Včeraj je državna sekretarka ZDA Hillary Clinton javno pozvala Mousso Dadisa Camaro in njegov režim, naj odstopita. Samo strinjam se lahko s to najmanjšo zahtevo, rada pa bi tudi izpostavila, da bi bila sramota za Evropski parlament, če bi čez dva tedna glasovali za sporazum o ribištvu z Gvinejo, ki bi temu režimu konec novembra zagotovil več kot 1 milijon EUR. Sporazum o ribištvu se nanaša na ribolov tuna za 25 evropskih ladij. Menim, da bodo morale te ladje seveda poiskati druge vode za ribolov, saj EU ne more poslovati z diktaturami, ki na ulicah pobijajo svoje ljudi.

Argument, ki ga je Komisija predstavila Odboru za razvoj in Odboru za ribištvo, da bi namreč denar iz sporazuma o ribištvu koristil ljudem, je povsem napačen. Odraža oceno prejšnjega sporazuma s strani Komisije. Ne vemo, kje bo končal denar iz tega sporazuma o ribištvu. Nanašal se je na prejšnji režim. Skorajda si ne morem zamisliti, da bi trenutni režim bolje porabil denar.

Zato me zanima, kaj namerava storiti Svet glede sporazuma o ribištvu. Se namerava EU pridružiti ZDA in zahtevati, da režim odstopi?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Povedati želim, da nasilna dejanja v Gvineji smatram za resnično strašna. Kot vidim, je pred dvema urama francoski zunanji minister izjavil, da se domneva, da je bil Dadis Camara vpleten v odločitev o pokolu, kar je izredno resno stanje.

Izvor napetosti ne glede na nasilna dejanja, ki so grozljiva, se nedvomno skriva v dejstvu, da želi Dadis Camara postati stalni voditelj Gvineje in ne želi izpolniti obljube, da ne bo kakor koli udeležen v političnem življenju države. Tudi jaz menim, da mora biti mednarodni pritisk, ki se ga izvaja v zvezi s tem, zelo jassen. Po drugi strani pozdravljam, da je bil predsednik Burkine Faso Blaise Compaoré, ki ima veliko izkušenj pri pogajanjih in posredovanju v afriških sporih, imenovan za posrednika v tej zadevi. Menim, da ga moramo podpreti s svojimi diplomatskimi prizadevanji.

Chris Davies (ALDE). – Gospod predsednik, popraviti moram gospo Joly, ki je povedala, da je Odbor za ribištvo soglasno glasoval o zavrnitvi tega predlaganega sporazuma o partnerstvu z Gvinejo. Dejansko je samo z enim glasom več glasoval za zavrnitev. Presenetljivo je skupina PPE soglasno glasovala za ohranitev sporazuma. To je sporazum, ki daje na sto tisoče evrov v roke tega režima, da bi lahko mi lovili tuno v

obalnem območju. Kot mnogi izmed teh sporazumov je tudi ta v najboljših časih slab posel, v trenutnih okoliščinah pa je povsem nesprejemljiv.

Ministrica je omenila morebitne sankcije proti Gvineji. Bo to zdaj dodala na svoj seznam in nam jamčila, da si bo prizadevala za zagotovitev razveljavitve tega sporazuma o partnerstvu?

Krisztina Morvai (NI). – Gospod predsednik, kot pravnica za človekove pravice s skoraj četrto stoletja mednarodnih izkušenj in izkušenj doma, na Madžarskem, izkoristim vsako priložnost, da poudarim potrebo, da Evropska unija brani človekove pravice, po možnosti po vsem svetu. Vendar pa je izredno pomembno, da to delamo na verodostojen način, da bi to storili, pa moramo braniti človekove pravice tudi znotraj naših meja, znotraj Evropske unije.

Kot sem vam v zadnjih treh mesecih večkrat omenila, je gospa Kinga Göncz, članica Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, bila članica vlade, ki jo na Madžarskem imenujemo vlada, ki je „streljala v oči“ in ki je na ulicah Budimpešte 23. oktobra 2006 streljala na ljudi. Vse od takrat je na Madžarskem kriza človekovih pravic, ta Evropska unija pa glede tega ne naredi nič. Imamo podpredsednico Odbora za državljanske svoboščine, ki je bila takrat članica vlade. Dokler resno ne preučimo te zadeve, nihče ne bo menil, da je karkoli, kar storimo na področju človekovih pravic, verodostojno.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – Gospod predsednik, naj se ponovno zahvalim Evropskemu parlamentu, da je to temo vključil na dnevni red. Je zelo resna tema in upam, da ste iz mojega uvodnega govora razbrali, da se strinjamo z vašo zaskrbljenostjo zaradi hude kršitve človekovih pravic, do katere je prišlo v Conakryju. Zaskrbljeni smo in imamo pomisleke zaradi ljudi, ki so še vedno pridržani, in pozvali smo k popolni preiskavi dogodkov in izpustitvi zapornikov.

Menim, da lahko rečemo, da je bila Evropska unija zelo jasna. Dogodke so obsodili gospod Solana, gospod De Gucht, predsedstvo in zdaj, kot mi je znano, tudi skupina ACP v Evropskem parlamentu z deklaracijo. Zelo dobro je, da je Evropska unija soglasna, konkretna in natančna v svojih obsodbah teh strašnih dogodkov. Ukrepamo tudi v tesnem sodelovanju z drugimi akterji, tako da lahko mednarodna skupnost obsodi dogodke in ukrepa na usklajen način. To je edini način, da lahko resnično izvajamo pritisk.

Imamo mednarodno kontaktno skupino. Imenovan je bil posrednik, predsednik Burkine Faso, kar je zelo dobro, ki je tudi član kontaktne skupine. Skupaj s to kontaktno skupino, katere članici sta EU in ZDA, smo pozvali – kot odgovor na vaše vprašanje, gospa Lövin – k odstopu poveljnika Camare. Celotna svetovna skupnost je pozvala k temu.

Pripravljeni smo tudi odgovoriti na druga vprašanja in razpravljati o sankcijah. Menimo, da bo učinkoviteje, če to storimo skupaj z mednarodno skupnostjo. Obstajajo različne možnosti, kako se osredotočiti na posameznike, v prihodnjih dneh pa moramo z mednarodnimi akterji dodatno razpravljati o tem, kako lahko uskladimo te sankcije, da bi imele največji učinek: z Afriško unijo, s kontaktno skupino, z ZDA itd.

Začeli smo tudi, kot sem povedala, posvetovanja v skladu s členom 96 Sporazuma iz Cotonouja in zamrzili celotno razvojno pomoč EU, razen človekoljubne pomoči in podpore za demokratični prehod.

Glede ribištva – ali bo to del tega ali ne – jasno slišim, kaj pravite. Lahko vas samo spodbudim, da nadaljujete razprave s Komisijo. Komisija je tista, ki je odgovorna za ribiško politiko EU. Tudi mi o tem razpravljamo s Komisijo, žal pa mi je, da njenih predstavnikov zdaj ni tu. Vendar pa vam lahko zagotovim, da bomo nadaljevali z delom z mednarodno skupnostjo, da bi še naprej izvajali pritisk in si prizadevali za polno preiskavo in, upam, nekega dne tudi svobodne in poštene volitve v Gvineji. Za to razpravo se zahvaljujem vam in poslancem.

Predsednik. – Najlepša hvala, gospa Malmström. Pokazali ste veliko potrpežljivosti, ko ste celotno popoldne in del večera prebili tu. Vidi se, da ste ne tako dolgo nazaj bili poslanka tega Parlamenta in vam zato to okolje zelo ugaja!

Razprava je zaključena.

18. Enominutni govori o zadevah političnega pomena

Predsednik. – Naslednja točka so enominutni govori o zadevah političnega pomena.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Pozdravljamo podpis sporazuma o projektu Nabucco 13. julija v Ankari. Vsekakor pa plin ni edini vir energije, ki ga imamo evropske države na voljo. Enak pristop moramo ubrati pri dobavljanju surove nafte za Evropo, in sicer s spodbujanjem južnega koridorja.

Parlamentu je bil podan predlog za projekt, ki ima enak strateški pomen kot Nabucco. Govorim o panevropskem naftovodu Constanza–Trst. Naftovod bo omogočal prenos naftnih virov iz Kaspijskega morja prek gruzijskega terminala v Supsi in nato prek pristanišča v Constanzi do Trsta.

Našim državam in državljanom lahko zagotovimo energetska varnost samo z diverzifikacijo virov in poti za dobavo nafte in plina. S tem v mislih je Romunija že začela z razvojem pristaniškega terminala v Constanzi, da bi lahko sprejemal utekočinjen zemeljski plin in ga distribuiral drugim porabnikom v Evropi.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Gospod predsednik, v tej minuti, ki jo imam na voljo za govor, želim opozoriti na pozitivne posledice – kot vemo že vsi v Parlamentu – uspešnega izida glasovanja Ircev o Ustavni pogodbi. Takšen volilni izid pomeni, da bomo odslej v odborih, zlasti v Odboru za kmetijstvo, in tudi na plenarnih zasedanjih Parlamenta sodelovali. Parlament se bo postavil ob bok Svetu, kar je v demokratičnem smislu nedvomno zelo velik napredek.

Ob tej priložnosti bi želel poudariti, da glede na to, da je velika večina naših irskih prijateljev danes podprla Ustavno pogodbo in da poljski predsednik – sodeč po tem, kar je predsednik Parlamenta pravkar povedal – prav tako namerava podpisati pogodbo, potrebujemo le še privolitev češkega predsednika. Zato bi prosil vse kolege in kolegice iz različnih političnih skupin, da poskušajo v okviru svojih pristojnosti prenesti svojim češkim sogovornikom sporočilo, da je to Pogodbo resnično nujno podpisati – še toliko bolj, ker je češki parlament v to že privolil. Vse, kar mora predsednik storiti, je podpisati ta dokument in tako usmeriti državo na demokratično pot napredka s ciljem večje demokracije v Evropi.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, govoril bi o tragediji v Messini – na katero nas je danes že spomnil predsednik Evropskega parlamenta –, ki je terjala več deset žrtev. V Italiji so zopet poročali o tragediji, italijanski predsednik vlade pa je celo dejal, da je bila predvidljiva. Morda je res bila predvidljiva, a ni bilo storjeno nič za njeno preprečitev. Nič pa ni bilo storjeno zato, ker je na tistem območju vladavina cementa, „cementne mafije“ in tudi „gozdne mafije“ z njenimi gozdnimi požari.

Evropski parlament bi vsekakor moral preučiti, kako vlagati javna finančna sredstva in pomoč Evropske unije v različne oblike regionalnega razvoja, da zagotovimo, da se gradbena dela izvajajo pravilno in da se zmanjša resna okoljska škoda, ki pri tem nastaja. Javna sredstva prepogosto pristanejo v žepu kriminalnih združb, skorumpiranih politikov in mafije.

V tem parlamentarnem obdobju se moramo zato osredotočiti na porabo javnih sredstev, ki so dejansko namenjena obnovi narave, zaščiti naravnih virov, spodbujanju ekološko usmerjenega gospodarskega razvoja in ustvarjanju novih delovnih mest. Ne smejo se več dogajati strahotne tragedije, kot je bila ta v Messini.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Gospod predsednik, rad bi se postavil v bran poljski manjšini v Litvi, ki je bila nedavno tega podvržena diskriminaciji. Priča smo bolečemu paradoksu, kajti pred vstopom Litve v Evropsko unijo so bili Poljaki v Litvi, ki so v nekaterih regijah večinski prebivalci, v boljšem položaju kot sedaj, ko je Litva članica EU.

Samouprava v regiji Šalčininkai mora do 14. oktobra odstraniti poljska imena ulic, kar je v nasprotju z evropskimi standardi in Evropsko listino o lokalni samoupravi. Marca 2008 je bila na podlagi litovskega zakona okrnjena neodvisnost poljskega šolskega sistema. V letu in pol so se zaprle štiri šole s skupno 45 razredi, 107 razredom pa še grozi zaprtje. Poljske priimke prisilno spreminjajo, da zvenijo litovsko. Nenazadnje pa veliko Poljakov še ni dobilo povrnjenega premoženja, ki so ga zasegli sovjetski komunisti po letu 1939 ali po letu 1944.

Pozivam Evropski parlament, da brani Poljake v Litvi v skladu z evropskimi standardi na področju človekovih pravic in pravic manjšin.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, slišimo optimistične izjave, ki že napovedujejo začetek konca krize. Te izjave pa žal postavlja na laž vsakodnevno življenje. Razmere na severu Portugalske to lepo ponazarjajo. Samo v okrožju Braga se je v zadnjih tednih zaprlo deset podjetij, 300 delavcev pa je ostalo brez zaposlitve. Veliko drugih podjetij čaka podobna usoda.

Situacija je še posebej resna v sektorju tekstila in oblačil: to je eden izmed sektorjev v Evropski uniji, ki ga je vedno večja liberalizacija svetovne trgovine najhuje prizadela. V tej tragični situaciji nujno potrebujemo rešitve – drugačne od političnih smernic, ki so nas spravile v to stanje.

Izvedba zaščitnih ukrepov je ključnega pomena, zlasti v sektorjih, ki jih posebej izpostavijo države članice, saj bomo le tako lahko obdržali delovna mesta, ustvarjali nova ter omogočili nadaljnje poslovanje podjetij, s tem pa tudi stopili korak naprej pri vzpostavitvi – to vprašanje je že bilo zajeto v resoluciji Parlamenta – programa Skupnosti za podporo sektorju tekstila, pri čemer bi bila ustrezna sredstva namenjena regijam z najbolj omejenimi možnostmi, ki so odvisne od tega sektorja.

Paul Nuttall (EFD). – Gospod predsednik, izpostaviti bi želel potuhnjeno in nedemokratsko prepoved uporabe žarnic z žarilno nitko po vsej Evropski uniji. Prva direktiva je izvedbene ukrepe posredovala Evropski komisiji, kar pa je dejansko pomenilo, da se ureditev lahko sprejme brez soglasja tega fiktivnega „zboru poslancev“ in mojega resničnega parlamenta v Westminsterški palači. Prepoved je zrežirala politična elita in jo meni nič, tebi nič sprejela brez razprave.

Ljudje so bili odrinjeni na stranski tir, pravzaprav pa vemo, da je Evropska unija v takšnih manevrih zelo dobra. Samo pogledajte, kaj se je zgodilo z Lizbonsko pogodbo. Dopustili so, da se je to zgodilo, žal v dogovoru z britansko konzervativno stranko, ki je, kar zadeva evropska vprašanja, Jekyll in Hyde britanske politike. V Veliki Britaniji govorijo eno, nato pa tu v odboru obrnejo ploščo.

Da zaključim, na predvečer prve svetovne vojne se je britanski zunanji minister sir Edward Grey zbal, da bodo po vsej Evropi ugasnile luči. Čestitam Evropski uniji, saj s svojo obsedenostjo s tem neznanstvenim kultom okrog podnebnih sprememb, ki naj bi jih povzročil človek, dokazuje, da je bila ta žalostna prerokba sira Edwarda še kako pravilna.

Krisztina Morvai (NI). – Gospod predsednik, danes smo veliko govorili o Lizbonski pogodbi in tudi o tem, da med Evropejci krepimo solidarnost. V imenu madžarskega naroda vas sedaj pozivam k solidarnosti, saj smo od visokih uradnikov madžarske policije, ki so občutljivi na vprašanje človekovih pravic, zanesljivo izvedeli, da bo na tretjo obletnico tako imenovanega „krvavega ponedeljka“ iz leta 2006 (23. oktobra) madžarska policija uporabila silo nad Madžari, ki se bodo udeležili demonstracij ali spominskih slovesnosti.

Pozivam poslance Evropskega parlamenta, da nam priskočijo na pomoč in ta dan obiščejo Budimpešto kot opazovalci za človekove pravice. Prav tako bi si želela, da bi od vas to zahtevali tudi vaši volivci. Prosim vas, da se na internetu sami prepričate o kršitvah človekovih pravic in množičnih policijskih brutalnostih na Madžarskem ter poskrbite, da se to nikoli več ne zgodi. Prosim vas, da pridete in izkažete solidarnost, ki je bila danes tako pogosto omenjena.

György Schöpflin (PPE). – (HU) Opozoril bi na slovaški zakon o jeziku, ki že od sprejetja povzroča veliko zaskrbljenost. V zadnjih nekaj tednih smo ugotovili, da je bila zaskrbljenost povsem upravičena, saj morajo ne glede na to, da zakonsko predpisane kazni še niso bile uporabljene, državni uslužbenci govoriti samo slovaško. To pomeni, da poštni uslužbenci, gasilci in policisti, katerih materni jezik je madžarščina, med delovnim časom ne smejo uporabljati svojega maternega jezika.

Torej, če se na policista na Slovaškem obrnem v madžarskem jeziku, mi mora odgovoriti v slovaščini, četudi je madžarščina njegov materni jezik in njegovega odgovora v slovaščini ne razumem. Mimogrede, enako velja, če skušam govoriti angleško. Predlagam nov oglaševalski slogan za slovaški gostinski sektor: veseli smo tujih turistov na Slovaškem, a samo če se, preden stopijo v našo državo, naučijo slovaško. Dobrodošli v Absurdistanu!

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Predvidela oziroma pričakovala sem več takšnih napadov na Slovaško republiko, saj so enominutni govori za kolege iz Madžarske ali madžarske narodnosti idealna priložnost za udrihanje po Slovaški republici.

Povedati moram, da me to zelo žalosti, saj od Evropskega parlamenta pričakujem, da bo dejansko reševal probleme, s katerimi se sooča Evropska unija. Že večkrat smo na plenarnih zasedanjih Evropskega parlamenta ponudili roko kolegom poslancem Evropskega parlamenta iz Fidesza in drugih strank, da bi skupaj obravnavali nerešene probleme ali vprašanja. To smo storili tudi glede zakona o jeziku in reči moram, da sem zelo razočarana, gospod predsednik, da se nihče od kolegov poslancev iz Madžarske ali madžarske narodnosti ni odzval povabilu, moji kolegi iz SMK (stranke iz Slovaške republike) pa so zapustili sejo, ko smo načeli to vprašanje.

Na spletni strani Parlamenta Slovaške republike je ta zakon objavljen v celoti in ugotovila sem, da etničnim manjšinam nikakor ne krati pravice do uporabe lastnega jezika.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Gospod predsednik, španska vlada se je odločila, da bo železniška proga za visoke hitrosti med Barcelono in Perpignanom potekala prav pod katedralo Sagrada Familia in tako ogrozila spomenik, ki ga je UNESCO leta 1984 uvrstil na seznam svetovne dediščine in ga je lani obiskalo tri milijone turistov. Izgradnja novega predora v neposredni bližini temeljev katedrale Sagrada Familia lahko na stavbi povzroči nepopravljivo škodo.

Španska vlada pravi, da ni nobenih težav, vendar pa so letos med vrtanjem predora za novo progo podzemne železnice v Barceloni v podobni strukturi tal beležili več nesreč z vrtnimi stroji za predore. En vrtni stroj se je zagostil v bližini reke Llobregat in več mesecev te težave nihče ni uspel rešiti. Evropskim ustanovam želim sporočiti, da je katedrala Sagrada Familia izpostavljena tveganju zrušitve. Prosim vas, da preučite zadevo in ustavite dela, ki jih izvaja španska vlada, ter spremenite traso predora – da bomo ohranili to evropsko mojstrovino, ki je pomembna znamenitost v svetovnem merilu.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, opozoril bi rad na problem zaviranja v zvezi s povabilom Avtonomnim sindikatom vlakovodij Evrope (ALE), da se pridružijo železniškemu odseku Odbora za socialni dialog. Od leta 2005 ta organ združuje več kot 100 000 članov iz 16 evropskih članskih organizacij vlakovodij in si prizadeva, da bi ga priznali kot polnopravnega socialnega partnerja v odseku Odbora za socialni dialog, ki se ukvarja z železniškim prometom. Kljub dolгим pogajanjem z Evropsko federacijo delavcev v prometu, ki je trenutno edini zastopnik delavskih interesov v tem odboru, še vedno nismo uspeli doseči kompromisa, ki bi Avtonomnim sindikatom vlakovodij Evrope omogočil neposredno zastopanje interesov svojih članov. Menim, da je to resnično obžalovanja vredno. Socialni dialog, kot ga je potrdil Evropski parlament, bi po mojem moral dopuščati pluralizem. Trdno verjamem, da nobena organizacija, pa četudi zastopa 80 % vseh zaposlenih v evropskem železniškem sektorju, nima pravice do monopola in zato pozivam stranke, vključno z Evropsko komisijo, da pripravijo vse potrebno za nadaljevanje pogajanj.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Gospod predsednik, direktive Evropske unije in zakoni držav članic o osemurnem delavniku ter nazadnjaška prestrukturiranja v splošnem ustvarjajo srednjeveške delovne pogoje ter med delavci povzročajo nezadovoljstvo in jih spodbujajo k demonstracijam. Jezni kmetje in ogorčeni delavci Evropsko komisijo vsak dan zasipajo s protesti.

Kot primer naj povem, da delovnik letalske posadke in pilotov, kot je opredeljen v Uredbi (ES) št. 1899/2006, presega 14 ur na dan in zato ogroža življenja zaposlenih in potnikov, kot so pokazale številne znanstvene raziskave.

Evropska unija ne upošteva znanstvenih raziskav, saj se podreja zahtevam monopolnih poslovnih skupin, ki nočejo žrtvovati niti evra iz svojega dobička za zdravje zaposlenih in varnost leta.

Pozivamo, da se delovni čas letalske posadke in pilotov zmanjša in da se ugotovi upravičenim zahtevam zaposlenih. Poleg tega pa je Evropska komisija sprejela zavezo do Evropskega parlamenta in tudi do delavcev.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Gospod predsednik, celoten postopek ratifikacije Pogodbe o reformi iz Lizbone je tragedija za demokracijo in tudi za Evropsko unijo. Morda mi boste dovolili, da kot nov, mlad poslanec rečem, da so bili referendum za vse državljane Evropske unije zgodovinska priložnost, da Evropejce vključimo v snovanje tega zelo elitističnega projekta Evropske unije. Imeli ste priložnost, da prek referendumov vdihnete življenje in duha v čustveno razvalino Evropske unije. A te priložnosti niste izkoristili. Ravno nasprotno, rekli ste „ne“ neposrednejši demokraciji in „ne“ udeležbi državljanov.

Lahko rečem samo, da to ni demokracija. Demokracija zahteva ločitev oblasti in jasno razmejitev opozicije in vlade. To je tisto, za kar se zavzemamo in borimo.

László Tőkés (PPE). – (HU) Gospod predsednik, naj najprej povem, da to, kar je povedala gospa Beňová, ni res. Pet mladih Madžarov je že pet let v zaporu v Srbiji zaradi pijanskega razgrajanja v mestu Temerin na jugu. Obsojeni so bili na 10 do 15 let zapor. Obsojeni so bili na skupaj 61 let zapor in njihov primer so nacionalisti uporabili v svoji volilni propagandi. Tako stroge kazni niso doletele niti tistih, ki so v balkanski vojni zagrešili vojne zločine. V istem obdobju je bilo v Srbiji pretepenih okrog 300 Madžarov, brez kakršnih koli pravnih posledic. Razmerje je tako 300 proti 1.

Evropski parlament je januarja 2005 v Srbijo poslal delegacijo za ugotavljanje dejstev. Že od takrat čakamo, da bo Pododbor za človekove pravice obravnaval poročilo o preiskavi brutalnega pretepanja Madžarov.

Pozivam Parlament in predsednika Jerzyja Buzeka, da zagotovita izpustitev teh mladih mož iz zapora. EU mora Srbiji postaviti predpogoj za pridružitve, in sicer, da naj svoj pravosodni sistem vodi brez diskriminacije in namesto izrekovanja ustrahovalnih, prejudiciranih sodb raje lovi resnične zlikovce – srbske vojne zločince.

Zigmantas Balčytis (S&D). – Gospod predsednik, moja domovina, Litva, je v mnogočem podobna Irski in odločitev Ircev, da podprejo Lizbonsko pogodbo, je nedvomen dokaz želje vseh naših državljanov po močnejši in učinkovitejši Evropi. Jasno je pokazala, da v času krize ne moremo ukrepati vsak po svoje, če želimo svojim narodom zagotoviti blaginjo.

Bolj kot kdaj koli prej mora Skupnost govoriti soglasno, osnova za to pa je solidarnost med državami članicami. Evropa preživlja težke čase. Reforme, ki jih predvideva Lizbonska pogodba, bodo spodbudile učinkovitejšo institucionalno strukturo, ki bo nedvomno povečala koherentnost politik na mnogih področjih. To je resnično velik dosežek za Evropo in tudi za vsakega posameznika.

Še enkrat čestitam Ircem za njihovo neomajno željo po boljši in uspešnejši Uniji.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, v ponedeljek – tega gotovo ni nihče spregledal – so proizvajalci mleka iz štirih koncev Evrope ponovno demonstrirali v Bruslju, da izrazijo svojo obupanost in razočaranje zaradi znižanja cen mleka, zaradi česar ne morejo nadaljevati s svojim delom. Še več, na kocki je njihova prihodnost.

Poziv k spremembi uredbe danes podpira velika večina držav članic oziroma mlečni G20, kot ga bomo sedaj imenovali. Menim, da je sedaj napočil pravi čas za sprejetje odločitve, vsekakor pa na naslednji seji Sveta ministrov za kmetijstvo – tedaj bo odločitev uradna –, ki bo 19. oktobra v Luksemburgu. Gre za izredno nujno vprašanje. Kriza takih razsežnosti ne sme postati predmet naročene študije, kot se je zgodilo pred dvema dnevoma.

Na kratko, imam dve vprašanji za predsednika Buzeka in upam, da mu jih boste posredovali. Kot vem, se je davi srečal s Cecilio Malmström, švedsko ministrico za evropske zadeve, in zanima me, ali mu je lahko potrdila zavezo predsedstva, da poišče hitro rešitev za to krizo v skladu z resolucijo, za katero smo glasovali na zadnjem delnem zasedanju.

Nazadnje pa naj omenim še skupino na visoki ravni, skupino strokovnjakov, ki se je izoblikovala predvčerajšnjim. Pred naslednjo uveljavitvijo Lizbonske pogodbe in po njej bo Parlament, kot vemo, postal enakovreden nosilec odločanja oziroma sozakonodajalec. Menim, da bi bilo smiselno, da tudi mi sodelujemo v tej tako pomembni skupini.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (LT) Avgusta je bil Marijus Ivanilovas, 35-letni Litvanec in direktor tiskarne dnevnega časopisa „Respublika“, torej človek z redno zaposlitvijo in dohodkom, priprt v Belorusiji, nedaleč od Minska, in sedaj je že dva meseca brez sojenja ali dokazane krivde zaprt v zaporu v beloruskem mestu Zhodin. Pred nekaj dnevi je bil pripor gospoda Ivanilovasa podaljšán, kajti v dveh mesecih oblasti niso uspele najti nobenega dokaza za njegovo krivdo. Pomembno je povedati tudi to, da ima gospod Ivanilovas že od otroštva bronhialno astmo. Kolikor je njegovim staršem znano, je zaprt v celici, v kateri je 26 zapornikov in le 6 postelj, zaporniki pa ves čas kadijo. Marijus ima astmatične napade, vendar mu ne dovolijo prejemati predpisanih zdravil, ne morejo ga obiskati njegovi bližnji in niti litovski konzul. Gospod predsednik, to se dogaja v državi, ki je naša sosedka. Na tak način ravnaajo z državljanom države članice EU – Litve! Pozivam vas, da ukrepate v skladu s svojimi pooblastili in zagotovite takojšnjo izpustitev Marijusa Ivanilovasa, saj ni nobenih dokazov o njegovi krivdi, obtožba pa je neutemeljena. Gospodu Ivanilovasu mora biti dovoljena vrnitev v Litvo. Potrebuje takojšnjo zdravniško pomoč.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Prejšnji december je Evropska unija sprejela zgodovinsko zavezo, da zmanjša emisije ogljika in s tem utrdi svoj vodilni položaj v boju proti podnebnim spremembam.

Lahko smo ponosni na vlogo, ki jo je odigral Evropski parlament pri sprejetju zakonodaje, ki vsebuje določbe za zmanjšanje ravni onesnaževanja in tudi posebne ukrepe za izpolnitev teh zavez, kar nam bo pomagalo ugotoviti dvig svetovne temperature.

Na pogajanjih v Københavnu decembra moramo dobiti trdne zaveze glede zmanjšanja emisij in glede višine finančne podpore državam v razvoju za ublažitev vplivov podnebnih sprememb in prilagoditev nanje. Vendar pa zakonodaja na področju podnebnih sprememb v Združenih državah ne more biti sprejeta pred konferenco v Københavnu, čeprav si bo Obamova administracija prizadevala voditi pogajanja brez jasnih pooblastil.

Skupnega stališča Evropske unije ne smemo zapraviti. Ključnega pomena je, da smo soglasni in da spodbudimo ostale države, da pri zmanjšanju emisij sledijo našemu zgledu.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Madžarski predstavniki evropsko javnost zavajajo s številnimi neresnicami. Trdijo na primer, da so državljani lahko kaznovani, če uporabljajo manjšinski jezik, da bodo zdravniki madžarske narodnosti svoje delo lahko opravljali le v uradni slovaščini ali da se morajo verski obredi opravljati samo v uradnem jeziku.

Pravkar smo lahko poslušali nesmisle madžarskih poslancev o policistih, ki turistom ne smejo odgovoriti v madžarščini ali angleščini. Nič od tega ne drži. Ravno nasprotno, spremenjeni zakon povečuje možnosti uporabe etničnega manjšinskega jezika v primerjavi s predhodnim. Sprememba ne zadeva zasebnega komuniciranja med državljani in ne omogoča izrekanja kazni posameznikom. Ustreznost spremenjenega zakona z mednarodnimi standardi so potrdili evropski organi, pristojni za manjšine – visoki komisar OVSE Knut Vollebæk in komisar EU Leonard Orban. Menim, da madžarska skupnost to zadevo izrablja, da bi prikrila naraščajoč ekstremizem in poboj Romov na Madžarskem.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Gospod predsednik, z obžalovanjem vas obveščam, da se na Poljskem krši pravice ljudi, ki izstopijo iz katoliške cerkve. Proti volji apostatov se njihovi osebni podatki ne izbrišejo iz župnijskih arhivov. Ravno nasprotno, še naprej se uporabljajo. To je navodilo glede zaščite osebnih podatkov v okviru dejavnosti katoliške cerkve na Poljskem. Del navodil, o katerih govorimo, ne temelji na veljavnem Zakonu o varstvu osebnih podatkov, ampak – dobro prisluhnite – na določbah Zakonika kanonskega prava.

Kako je mogoče, da na Poljskem, ki zagovarja pravno državo, kanonsko pravo prevlada nad zakonom, ki ga izda nacionalni parlament? Zakaj Zakonik kanonskega prava ureja pravice državljanov, ki niso katoliki? Kako je mogoče, da glavni inšpektor za varstvo osebnih podatkov nima pooblastil za pregled cerkvenih arhivov? Samo ena razlaga je možna: Poljska je cerkvena država. Evropski parlament bi se moral odzvati na to.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Danes nameravam govoriti o najpomembnejšem dogodku, ki se je nedavno odvijal v Evropski uniji, in sicer o uspešnem izidu referenduma na Irskem za ratifikacijo Lizbonske pogodbe.

Rad bi tudi delil občutke kolegov in kolegic, ki so danes že imeli priložnost čestitati Ircem, da so tako odločno izrazili svojo voljo, da želijo nadaljevati s procesom evropskega vključevanja na politični ravni. Niso podlegli populističnim izjavam, ki so pozornost usmerjale na nekatere negativne posledice, saj bo ta Pogodba precej očitno pripomogla k učinkovitejšemu in demokratičnejšemu poslovanju evropskih ustanov.

Prav tako menim, da je dolžnost češkega predsedstva, da spoštuje zaveze, sprejete ob pogajanju o tej Pogodbi, in da ne zavira njenega izvajanja brez utemeljitve. To Pogodbo potrebujemo, da v razvoju EU vsaj za nekaj časa zapremo institucionalno poglavje in se lahko dejavneje vključimo v politike EU. Zadnji dve državi, Poljska in Češka republika, morata čim prej ratificirati Lizbonsko pogodbo, tako da se lahko ljudje zaposlujejo na novih delovnih mestih, ki jih predvideva Pogodba na ravni Komisije in Sveta.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Na zadnji parlamentarni seji je bilo veliko besed o slovaškem jeziku, enako kot danes. To ni naključje. Ne glede na različne izjave pa ta zakon manjšinam omejuje uporabo lastnega jezika, čeprav je res, da se manjšinski jeziki lahko uporabljajo tudi v zelo majhnem segmentu javnega življenja. Vsekakor pa ni res, da se izogibamo razpravi o tej zadevi, kajti če se poskušate o tem dogovoriti v petih minutah pred desetimi novinarji, vam to verjetno ne bo uspelo. Pozornost bi rada usmerila na dejstvo, da je bil ta zakon pripravljen slabo in zlonamerno ter da vzpostavlja pravno negotovost, saj je slovaško Ministrstvo za kulturo v dveh dneh za nekatere člene zakona podalo tri različna pojasnila.

Zasejal je strah med ljudi. Znanih je že več primerov, ko so delodajalci od svojih zaposlenih zahtevali, da govorijo slovaško. Globoko obžalujem, da moram to zadevo sprožiti v Parlamentu. Upam, da nam bo Lizbonska pogodba dala možnost, da ustrezno obravnavamo človekove pravice in pravice manjšin.

Josefa Andrés Barea (S&D). – (ES) Gospod predsednik, piratstvo je velik problem za Parlament, države članice in seveda tudi Španijo, saj je bila ravno sedaj španska ribiška ladja s šestintridesetčlansko posadko na krovu ugrabljena v vodah Indijskega oceana.

Prva stvar, ki jo želim storiti, je izraziti svojo solidarnost s posadko in njihovimi družinami ter seveda podpreti špansko vlado, ki si prizadeva za njihovo takojšnjo izpustitev.

Ne glede na vse pa ne govorimo o problemu, ki zadeva le španska plovila za ribolov tunov, ampak o problemu, ki zadeva tri države – Francijo, Italijo in Španijo –, ki izvajajo ribolovne dejavnosti v mednarodnih vodah, izven somalijskega izključnega območja. Zato pričakujemo mednarodni odziv ter skupne evropske preprečevalne in odzivne ukrepe. Več sredstev je treba nameniti izboljšanju Operacije Atalanta, ki že poteka in je uspešno zmanjšala število ugrabljenih plovil v letu 2009 v primerjavi z letom 2008.

Nazadnje bi se želela dotakniti še podpore, ki bi jo morali izraziti mednarodnemu vrhu o piratstvu v Somaliji, kajti če želimo odpraviti te probleme na kopnem, moramo izboljšati mednarodne odnose in okrepiti mednarodni dialog.

Chris Davies (ALDE). – Gospod predsednik, mnogi v Parlamentu so danes čestitali Ircem za njihovo razumno odločitev, da se ne odzovejo pozivom Nigela Farage in Stranke za neodvisnost Združenega kraljestva ter s tako veliko večino glasujejo za Lizbonsko pogodbo.

Poslanci bi lahko sočustvovali tudi z Britanci, saj moramo gospoda Faragea prenašati vsak dan. Dvotretjinski večini na Irskem pravi „zmaga nasilnežev“. Njegove besede so tipične zanj, saj je znan kot človek, ki izkrivlja dejstva in zavaja, včasih pa kar odkrito laže o Evropski uniji. Novinarji pa vse prevečkrat njegovih izjav ne preverijo.

Vseeno pa se hiperbola lahko spremeni v norost. Sedaj kampanjo na Irskem primerja z brutalnostjo zadnjih volitev v Zimbabveju. Pogodbo, ki vsaki državi daje pravico, da se umakne iz Unije, opisuje kot konec neodvisnosti. Vseeno pa bi morali pokazati sočutje. Parlament ima na voljo zdravstveno službo. Gospod predsednik, predlagam vam, da gospode v belih haljah prosite, da našemu kolegu ponudijo svoje storitve. Blebetanja o Evropi ga sicer ne bodo uspeli ozdraviti, vendar pa bodo morda poskrbeli vsaj za to, da se ne zaduši z njimi.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Tu, v Evropskem parlamentu, bi želel spomniti na izjavo poljskih in nemških škofov ob 70. obletnici začetka 2. svetovne vojne. V tem posebnem času, ko se veliko ljudi spominja travmatičnih dogodkov, so še zlasti izpostavili, da moramo poskrbeti, da mlajša generacija spozna pravo in celotno resnico o preteklosti ter na njej zgradi skupno prihodnost.

Nemogoče je, da se ne bi spomnili na prvo pismo poljskih škofov nemškemu škofu leta 1965, ki je spodbujalo k spravi in vzpostavitvi partnerskih odnosov med državama.

Tako se tudi danes, enako kot tedaj, zavzemamo za graditev zaupanja in prijateljskih odnosov med obema narodoma. Vendar pa smo se, čeprav smo stopili na isto pot k spravi, znašli vsak na svojem koncu. Ustvarimo skupaj skupno Evropo, Evropo sodelovanja in prijateljstva, Evropo vrednot, ki imajo krščanske korenine in so ustanoviteljem Evropske skupnosti služile kot temelj za njeno izgradnjo. V prid naše skupne prihodnosti moramo prisluhniti opozorilom in priporočilom, ki jih posreduje skupna izjava poljskih in nemških škofov.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Gospe in gospodje, danes smo že veliko govorili o manjšinskih vprašanjih. Zato bi želel v zvezi s tem podati pozitiven primer. Srbija je sprejela zakon o kulturni avtonomiji, ki je edinstven v vsej Evropi in je pozitiven ne le za celotno Evropsko unijo, ampak tudi za vso Evropo.

V skladu s tem zakonom lahko 13 manjšin, vključno s slovaško, romunsko in madžarsko, neposredno voli svoje državne svete. Ti državni sveti se financirajo iz proračuna in lahko v okviru kulturne avtonomije upravljajo in nadzorujejo ustrezne ustanove. Drugi nauk, ki ga lahko potegnemo, je ta, da so pri pripravi zakona sodelovale tudi manjšine. Zato je lahko Srbija zgled mnogim državam članicam EU, kot so Francija, Slovaška in druge, kako naj zakonsko zagotovijo pravice manjšin. To je tudi pripomoglo k velikemu napredku Srbije na poti k evropskemu povezovanju.

Iuliu Winkler (PPE). – Gospod predsednik, ker sem madžarski poslanec iz Romunije, danes ne bom govoril o slovaščini, čeprav bi na žalost imel zelo dober razlog za to. Namesto tega želim govoriti o naši današnji odločitvi, da imenujemo poseben odbor za gospodarsko krizo.

Ta odločitev kaže na odgovornost Parlamenta glede največjega izziva, s katerim se Evropa trenutno sooča. Poseben odbor bo ponovno potrdil stališče Evropske unije glede novega svetovnega finančnega upravljanja, poleg tega pa bo sodeloval tudi z državami članicami, da bi se okrepi Skupnosti izvajali kar se da uspešno in spodbujali trajnostno gospodarsko rast.

Ključnega pomena za nove države članice v osrednjem in vzhodnem delu Evrope je, da prejmejo potrebno podporo za oživitve gospodarstva. Usklajevanje oživitvenih prizadevanj mora biti učinkovitejše, boljša uskladitev pa ni le odgovornost vlad, ampak tudi Bruslja.

Soočamo se z najbolj zapleteno gospodarsko perspektivo, ki jo spremlja še neposredna nevarnost hudih družbenih nemirov. Zato mora Evropska unija izoblikovati najučinkovitejši odgovor na vedno slabše razmere v regiji, Parlament pa mora v tem odigrati vodilno vlogo.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Gospod predsednik, pred nekaj dnevi je bilo ugrabljenih 36 ljudi, ki so izvajali ribolov v vodah Indijskega oceana v skladu s sporazumom, ki ga je potrdila Evropska komisija.

15. septembra sem obsodila tvegane razmere ter nemoč in nezaščitenost teh delavcev. Predlagala sem nekaj konkretnih ukrepov, a ni bilo nič storjeno.

Žal smo se znašli v situaciji, ko govorimo o ugrabljenih ljudeh, ki jih zadržujejo pirati.

Zato prosim Evropsko komisijo, da pokaže svojo odločnost in predlaga državam članicam, da na ribiške ladje namestijo vojake, poleg tega pa prosim, da to priporočilo posreduje španski vladi, ker gre za učinkovit ukrep. Francija že izvaja te ukrepe in rezultati so vidni.

Parlament je v svoji resoluciji priznal, da je ribiški sektor nezaščiten, saj je bila prednost dana trgovski mornarici. Evropska komisija je to tudi uradno priznala na predvečer ugrabitve, zato zahtevamo, da zaščita velja tudi za ribiške ladje.

Prav tako pozivam predsednika, da izrazi in posreduje našo solidarnost in podporo ugrabljenim članom posadke in njihovim družinam ter da kapitana ladje po izpustitvi povabi v Parlament.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Veliko smo že govorili o manjšinah. Pozornost pa bi želel pritegniti tudi k 50 milijonom invalidov, ki živijo v Evropski uniji. Menim, da so največja manjšina. Finančna kriza je ravno njih najhujše prizadela. Izpostaviti želim, da so ti ljudje vedno med prvimi, ki izgubijo službo ali se jim zniža dohodek, ki imajo manj priložnosti za preživljanje ter jim pada življenjski standard, da ne omenjam nenehnega krčenja podpore socialnim organizacijam, ki jih zastopajo.

Najpomembnejša lekcija sedanje krize je ta, da se splača vlagati v ljudi, tudi posamezno in tudi namesto drugih vrst vlaganj. Nosilci političnega in gospodarskega odločanja so odgovorni za to, da se invalidi upoštevajo. Zato vas pozivam, da storite, kar je v vaših močeh, da so pravičneje obravnavani. To poudarjam zato, ker ima lahko 50 milijonov ljudi zelo velik vpliv v Evropski uniji, zato je v našem interesu, da v družbi zagotovimo enake možnosti.

Nessa Childers (S&D). – Gospod predsednik, seveda sem zadovoljna, da je Lizbonska pogodba v moji domovini uspela. Vendar pa smo danes popoldne lahko videli, da je razprava o Pogodbi o reformi nihala med stvarnostjo in zmedo, zato ne smemo obstati na poti, ki jo utira. Stvarnost je taka, da se je svet v zadnjih desetletjih zelo spremenil, saj nam veliko več držav sedaj konkurira na svetovnem trgu.

Preprosto povedano, Evropa mora biti bolj povezana, če želi uspevati. Pogodba evropske ustanove obvezuje, da se bolj odpirajo posameznim evropskim narodom. Listina o temeljnih pravicah to še posebej poudarja. Ne moremo si privoščiti delovati samo v interesu svojih lastnih držav; okrepiti moramo Unijo, ki jo vsak od nas predstavlja. Enako kot na referendumu moramo še naprej sporočati, kdo in kaj smo.

Iosif Matula (PPE). – (RO) V sedanji gospodarski krizi so evropska sredstva za manj razvite regije v državah članicah ključni instrumenti za doseg konvergenčnih ciljev.

Dolg in dokaj zapleten proces poteka od takrat, ko se cilji opredelijo, do takrat, ko sredstva preidejo v prejemnikove roke, vse to pa ovira še cela vrsta birokratskih predpisov EU.

V času, ko poslanci Parlamenta poudarjamo učinke gospodarske krize in sprejemamo ukrepe za pospešitev postopka in poenostavitev predpisov za dostop do teh sredstev, imajo države članice le postopoma koristi od ukrepov in še to ne v celoti.

Zato želim v zvezi s tem omeniti poseben primer iz Romunije. Projekti, ki jih financira Evropski socialni sklad in katerih namen je izboljšati pogoje delavcev ter povečati število zaposlenih v določenih podjetjih, se še vedno srečujejo s težavami pri izvajanju.

Pozivam k uvedbi ukrepov za poenostavitev postopkov za pridobivanje sredstev in njihovo pospešitev, da se poenostavi ustvarjanje novih delovnih mest v evropskih regijah.

Alan Kelly (S&D). – Gospod predsednik, skrajno nujno pozivam Parlament, da poskrbi, da delavci iz srednjeevropske Irske, in sicer iz regij Limerick, Kerry in Tipperary, ki so bili zaposleni v Dell Computers in

njegovih dobaviteljih, čim prej dobijo 14,8 milijona EUR, kot jim je bilo obljubljeno. Ta denar je predsednik Komisije med nedavnim obiskom Limericka obljubil iz sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji. Obljube se ne sme prelomiti in zadevo je ne glede na vprašanja protokola in upravljanja sklada treba nemudoma rešiti. Parlament ne sme zadrževati teh sredstev, ki bodo regiji dala prepotrebno gospodarsko spodbudo. Ocenili so, da je podjetje Dell skupaj z dobavitelji zaposlovalo enega od petih ljudi po vsej srednjeevropski Irski, zato je to območje zelo prizadeto.

Komisijo torej pozivam, naj pregleda pravila o državni pomoči. Sestavljena so bila v letu 2006, pred tem velikim pretresom, ki ga je povzročila izguba v Dellu in drugih industrijah. Pozivam Komisijo, da prihodnje leto pri pregledu pravil o državni pomoči srednjeevropsko Irsko vključi med območja z visoko stopnjo nezaposlenosti, da se lahko poteguje za tako potrebno financiranje iz EU.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Gospod predsednik, vloga Evropskega parlamenta – tu citiram njegovega predsednika – je posredovati med strankami in državami v sporu, če je potrebno. Parlament se ne bi smel ukvarjati samo z gašenjem, ampak bi moral prispevati tudi k preprečevanju požara.

Parlament bi na primer moral sprejeti okvirni zakon o manjšinah, ki bi zagotavljal manjšinske pravice. Manjšine imajo pravico do tega, da se počutijo varne. Takšen okvirni zakon bi pomagal zagotoviti, da manjšine niso na milost in nemilost prepuščene vladam, skrajnim organizacijam in takšnim dejanjem, kot je sprejetje slovaškega zakona o jeziku, ki manjšine kaznuje, če uporabljajo svoj materni jezik. Nesprejemljivo je, da so v Evropski uniji prepovedane manjšinske organizacije, dvojezični krajevni napisi prebarvani, skrajne organizacije pa organizirajo provokativne protimanjšinske demonstracije.

Vloga Evropskega parlamenta je tudi, da izvaja zakonodajo, ki ščiti človekove pravice, preprečuje diskriminacijo in manjšinam zagotovi, da v svoji domovini živijo kot spoštovani člani družbe.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Gospod predsednik, v zvezi s piratsko ugrabitvijo španske ribiške ladje *Alakrana* v Indijskem oceanu želim poudariti, da je španska vlada trdno odločena, da bo ob podpori Evropske unije osvobodila 36 članov posadke – med njimi je 16 Špancev – in jih pripeljala žive in zdrave domov, ugrabitelje pa postavila pred sodišče.

Zahvaljujoč Atalanti, evropski operaciji, ki se je začela decembra 2008 na pobudo Francije in Španije in so se ji nato pridružile druge države Evropske unije, smo na to območje razporedili svoje sile. Širitev zavarovanega območja pa ne zajema lokacije, kjer ribiči izvajajo ribolov, zato pozivamo upravljavce ladij, da ne zapuščajo zavarovanega območja, ter obenem pozivamo Evropsko unijo in države članice, da potrdijo širitev območja, ki ga pokriva Atalanta, proti jugu ter odobrijo več sredstev za zagotavljanje prostega gibanja 20 000 plovil, ki prečkajo ocean, katerega površina je trikrat večja od Sredozemskega morja.

Čeprav je razporeditev sil zagotovila dostop trgovskim ladjam, ki so v okviru Svetovnega programa ZN za prehrano v Somalijo prepeljale 227 000 ton, si moramo sedaj prizadevati zagotoviti zaščito več deset evropskih ribiških ladij, ki izvajajo ribolovne dejavnosti na tem območju.

Nazadnje pa pozivamo države članice, da angažirajo svoje informacijske in obveščevalne službe, da poiščejo in odvzamejo prostost posrednikom, ki obveščajo pirate in so plačani za reševanje, delujejo pa na evropskih tleh.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, v zadnjih dveh urah in v zadnjih dveh tednih je bilo na Irskem veliko govora o pomanjkanju komunikacije in o tem, da je treba Evropo približati ljudem.

Imam predlog: menim, da bi morali enkrat v prihodnje v Parlamentu razpravljati, zlasti naj nam poslanci predstavijo svoje mnenje, kako naj Komisija in tudi sami poslanci sodelujejo na tem področju, kajti nacionalne vlade so doslej pokazale, da Evropski uniji nerade priznajo zasluge in zato ljudje niso obveščeni o tem.

Sedaj, ko imamo večja pooblastila in več možnosti, bi morali izkoristiti priložnost in v Parlamentu odpreti razpravo o tem vprašanju ter poiskati načine in predloge, s katerimi bi to pomanjkljivost odpravili ter Evropo približali ljudem. To bi se nam vsekakor zelo obrestovalo.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Junija 2009 je Evropski svet pozval Evropsko komisijo, da do konca leta 2010 pripravi in predstavi strategijo za donavsko regijo.

Evropska komisija in države članice bi morale sprejeti skupno evropsko strategijo, ki bi združevala sedanje donavske pobude in dala večji pomen tej reki v okviru politik Evropske unije. Strategija za donavsko regijo

bi se morala osredotočiti na skupne cilje in projekte na področju prometa, energetike, okolja in kulturnega sodelovanja.

Lani je odbor Evropskega parlamenta za promet in turizem poslal delegacijo v donavsko regijo, da se seznani s potenciali, ki jih ta reka ponuja, ter jih spodbuja v okviru politik EU. Eden glavnih sklepov te delegacije je bil, da je treba v Evropskem parlamentu izoblikovati medskupino za podporo reki Donavi. Vzpostavitev te medskupine bi pripomogla k ponovni potrditvi zaveze Evropskega parlamenta, da sodeluje pri pripravi strategije za donavsko regijo in njenem izvajanju ter jo dejavno podpira.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Gospod predsednik, Parlament bi želela opomniti na dejstvo, da smo 27. septembra praznovali 30. svetovni dan turizma, ki se je odvijal pod sloganom „Turizem – praznovanje raznovrstnosti“, in to v času, ko vsi upamo na hitro uveljavitev Lizbonske pogodbe, ki turizem vključuje kot novo področje delovanja Evropske unije.

Med izzivi tega sektorja je izboljšanje ponudbe turističnih doživetij za ves svet, brez razlikovanja.

Kot je poudarila Montrealska deklaracija, dostop do prostočasnega turizma za ves svet nujno pomeni tudi sodelovanje v boju proti neenakosti in izključevanju kulturno drugačnih ljudi z omejenimi sredstvi ali zmožnostmi ali tistih iz držav v razvoju.

Parlament je to ambicijo pretvoril v pilotni projekt o socialnem turizmu, ki ga bo Komisija razvila letos. Drugi razlog za ukrepe Parlamenta je v tem, da socialni turizem pripomore k dvigu zaposlenosti, saj odpravlja sezonskost – enega največjih problemov sektorja – ter krepi enakost in ustvarja nova, dolgoročnejša delovna mesta.

Gospe in gospodje, to je naš cilj.

María Paloma Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Gospod predsednik, pred samo nekaj urami je bil v Heratu v Afganistanu ubit Cristo Ancor Cabello. Bil je španski vojak iz Mednarodne varnostne podporne sile, ki deluje pod okriljem Združenih narodov in združuje vojake različnih narodnosti. Ti opravljajo zelo težko nalogo in bi jim morali biti za to hvaležni, saj izboljšujejo življenjske pogoje in varnost afganistanskega civilnega prebivalstva.

Gospod predsednik, prosim, da v imenu Evropskega parlamenta njegovi družini izrazite sožalje ter našo podporo in solidarnost sovojakom, med katerimi je bilo pet ranjenih.

Gospod predsednik, naj še dodam, da se španska vlada še naprej odločno zavzema za zagotovitev varnosti vsem vojaškim enotam na mirovnih misijah po vsem svetu, ne samo v Afganistanu.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Zadnji dve širitvi Evropske unije sta prinesli številne koristi starim in tudi novim državam članicam, postavili pa sta nam tudi veliko izzivov.

Dve leti po pridružitvi Evropski uniji je Romunija ena od držav z najslabše izkoriščenimi možnostmi pridobitve evropskih sredstev. Postopek za pridobitev evropskih sredstev je precej zapleten in nerazumljiv. Strukturni in kohezijski skladi zagotavljajo finančno vzvode, ki lahko pospešijo oživitev gospodarstva, zlasti v sedanji krizi.

Glede na to sem mnenja, da potrebujemo preprosta pravila za dostop do strukturnih skladov, da evropski denar čim hitreje doseže upravičence. Posebno pozornost moramo posvetiti odpravi vseh tistih težav, ki ovirajo dostop do sredstev Skupnosti in upravičence odvrčajo od pridobivanja finančne podpore EU.

Spodbuditi moramo evropska prizadevanja za poenostavitev postopkov pridobivanja sredstev, namenjenih Romuniji, da bi pospešili njihovo dodeljevanje in hitro porabo.

Predsednik. – S tem se točka zaključí.

(Seja je bila prekinjena ob 20.40 in se je nadaljevala ob 21.00)

PREDSEDSTVO: GOSPA KOCH-MEHRIN

podpredsednica

19. Sestava parlamenta: gl. zapisnik

20. Imenovanja v posebni odbor za finančno, gospodarsko in socialno krizo (rok za vložitev): gl. zapisnik

21. Preprečevanje in reševanje sporov o pristojnosti v kazenskih postopkih (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo (A7-0011/2009) Renate Weber v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve in na pobudo Češke republike, Republike Poljske, Republike Slovenije, Slovaške republike in Kraljevine Švedske za sprejetje okvirnega sklepa Sveta 2009/.../JHA o preprečevanju in reševanju sporov o pristojnosti v kazenskih postopkih (08535/2009 - C7-0205/2009 - 2009/0802(CNS)).

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – (FR) Gospa predsednica, ker je to moj prvi govor pred novim Parlamentom, bi vam želel čestitati za vašo izvolitev za podpredsednico.

V zvezi s poročilom gospe Weber pa govorim v imenu podpredsednika Barrota in bi se želel najprej zahvaliti poročevalki in članom Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve za odlično opravljeno delo. Komisija pozdravlja poročilo in podpira nekatere predlagane spremembe. Komisija je na splošno naklonjena predlogom petih držav članic, čeprav besedilo ni tako ambiciozno, kot bi si v Komisiji želeli. Če sem natančnejši, Komisija obžaluje, da okvirni sklep zajema samo primere, kjer je neka oseba vključena v več vzporednih kazenskih postopkov za isto kaznivo dejanje. Komisija prav tako obžaluje, da je obveznost, da se zadeve, pri katerih nastane spor o pristojnosti, predajo Eurojustu, omejena in da je bil seznam meril, ki jih je treba upoštevati pri določitvi najustreznejše pristojnosti, umaknjen iz operativnega dela besedila. Te spremembe so oslabile besedilo predloga, saj so mu odvzele skoraj vso dodano vrednost.

Komisija je mnenja, da bi morali ta predlog obravnavati kot prvi korak k preprečevanju in reševanju sporov o pristojnosti v kazenskih postopkih in da bi ga bilo treba nadomestiti z izčrpnjšim predlogom. Komisija bo to zadevo obravnavala tudi glede na spremembe, ki jih za to področje predvideva Lizbonska pogodba, za katero upam, da bo čim prej začela veljati.

Renate Weber, poročevalka. – Gospa predsednica, s pozitivnim izidom irskega referendum o Lizbonski pogodbi smo še korak bliže trenutku, ko Evropski parlament ne bo imel le vloge svetovalca Svetu, ampak bo imel pooblastila za soodločanje o zadevah, ki sedaj spadajo pod tretji steber.

Zastavlja se vprašanje: zakaj si Svet tako prizadeva sprejeti zakonodajo nekaj mesecev pred tem datumom, če ta zakonodaja večinoma ne prinaša napredka pri vzpostavitvi resničnega evropskega območja svobode, varnosti in pravice? V resnici gre za to, da predlog ne pripomore k preprečevanju sporov o pristojnosti in ne zagotavlja nobenih rešitev za takšne situacije. To bi na primer lahko dosegli tako, da bi zmanjšali število pristojnosti in jih dodelili državam članicam, kot je bilo že izvedeno z različnimi predpisi na področju civilnega prava, pri tem pa vključili tudi obveznost medsebojnega priznavanja odločitev, ki izhajajo iz teh dodelitev pristojnosti. Namesto tega pa se ta okvirni sklep omejuje le na dolžnost držav članic, da se obveščajo in neposredno posvetujejo, da bi dosegle „soglasje o kakršni koli učinkoviti rešitvi, s katero bi se izognili škodljivim posledicam vzporednih postopkov“.

Zato nisem bila presenečena, ko je med izmenjavo mnenj na Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve pred nekaj tedni Komisija – čeprav je podprla sedanji predlog – omenila, da bo v prihodnje pripravila novega. In zato me tudi to, kar je nocoj povedal komisar, ne preseneča. Zahvaljujem se Komisiji, da je tako odkrita glede predloga, vendar pa je po mojem mnenju ta predlog in celoten postopek njegovega sprejetja dober primer, kako v Evropski uniji ne bi smeli sprejemati zakonov. Močno verjamem, da je najpomembneje zaščititi pravice naših državljanov in ne le odključati opravljene naloge. Mimogrede, Svet danes ni prisoten, čeprav je bilo predsedstvo med pobudniki predloga. Poudariti moram, da smo v Evropskem parlamentu svoje delo vzeli zelo resno. V prejšnjem mandatu smo delali in tudi v tem delamo v dobri veri, da bodo naša stališča sporočala, da želimo učinkovitejšo zakonodajo.

V zdajšnjem besedilu predloga pozdravljam, da se izrecno sklicuje na načelo *ne bis in idem*. To je rezultat izmenjave mnenj s Svetom in Komisijo, saj tega načela prvotni predlog besedila sploh ni omenjal. Poročilo, ki sem ga pripravila, posebno pozornost posveča trem vidikom.

Prvič, menim, da moramo zaščititi osebe, ki so uradno obtožene, nameniti vso pozornost in zagotoviti dosledna postopkovna jamstva. Mednje spada pravica uradno obtožene osebe, da prejme zadostne informacije, na podlagi katerih se lahko pritoži proti kateri koli nerazumni rešitvi. Drugič, v zvezi s podatki o uradno obtoženi

osebi, ki jih nacionalni organi izmenjujejo prek obvestil, podpiram idejo, da je treba zagotoviti ustrezno raven zaščite podatkov in da je treba v tem okvirnem sklepu natančno opredeliti, katere vrste podatkov se lahko izmenjajo.

Nenazadnje pa sem trdno prepričana, da je vključitev Eurojusta v odločanje o izbiri pristojnosti najpomembnejše od vsega. Menim, da bi se moral Eurojust vključiti že v najzgodnejši fazi, saj ima usklajevalno vlogo in prevzema vse pomembnejše naloge. Sem med tistimi, ki menijo, da te agencije nismo ustanovili samo zato, da bi pokazali, da se borimo proti čezmejnemu kriminalu, temveč ker potrebujemo močne instrumente. Eurojust je v letih, odkar je bil ustanovljen, dokazal, da si zasluži naše zaupanje. Zato me preseneča odpor Sveta in nekaterih kolegov v Evropskem parlamentu. Glede na povedano želim pozvati Evropsko komisijo, da čim prej predstavi predlog, ki dopolnjuje ta okvirni sklep o sporih o pristojnosti. Zaključila bom z zahvalo poročevalcem v senci za njihovo delo pri poročilu.

Monica Luisa Macovei, v imenu skupine PPE. – Gospa predsednica, najprej naj se zahvalim poročevalki za zelo dobro sodelovanje v tej zadevi. Ker sem poročevalka v senci za skupino PPE, bi želela predstaviti stališče skupine o okvirnem sklepu kot takšnem in seveda o spremembah.

Stališče PPE se od stališča poročevalke razlikuje v dveh točkah. Prva je raven vključenosti Eurojusta v neposredno komunikacijo med domačimi organi. Poročevalka zahteva, da Eurojust obvezno sodeluje v vsaki zadevi že od prve faze komunikacije, mi pa menimo, da bi se zadeva predala Eurojustu samo v primeru, ko nacionalni organi ne morejo doseči soglasja, saj je konec koncev srž te pobude, kot jo imamo sedaj, ravno neposredna komunikacija.

Tudi mi soglašamo, da se Eurojust in tudi njegova vloga v pravosodnem sodelovanju okrepi. Naše stališče o tej zadevi skuša preprečiti nepotrebno birokracijo. Če je možno, da dve stranki sami dosežeta soglasje, zakaj bi vpletali še en organ in odpirali nov postopek? Menimo in soglašamo, da se Eurojust vključi v postopek, kadar stranki ne uspejo doseči soglasja, če pa tega problema ni, dopuščamo nacionalnim organom prožnost, da vzpostavijo neposredne dvostranske stike, kar obenem krepi zaupanje javnosti.

Druga zadeva je povezana z drugo predlagano spremembo, ki pristojnost Eurojusta širi prek omejitev iz člena 4 sklepa o Eurojustu. Menimo, da bi morala biti ta zadeva, če želimo o njej razpravljati, obravnavana „skozi glavna vrata“, v povezavi s sklepom o Eurojustu. Zato smo se odločili, da bomo glasovali proti spremembam.

Glede na to, da ni ključnih točk, pa bomo glasovali za poročilo, saj želimo spodbuditi izmenjavo informacij med nacionalnimi organi. Podpiramo tudi ustno spremembo, ki je bila vložena danes.

Nazadnje pa želim poudariti, da skupina PPE z veseljem pričakuje izboljšanje pravosodnega sodelovanja in podpira evropsko politiko, katere cilj je zagotoviti državljanom enaka jamstva in postopke v vseh državah članicah.

Monika Flašíková Beňová, v imenu skupine S&D. – (SK) Kazenskopravna politika, ki osebam, vključenim v kazenski postopek, zagotavlja temeljne človekove pravice, je ena od prednostnih nalog Evropske skupnosti.

Osnutek okvirnega sklepa je nastal na pobudo češkega predsedstva in ponuja pravni okvir za zaščito oseb v kazenskem postopku ter zlasti za večje spoštovanje načela *ne bis in idem*. Menim, da je sprejetje tega zakonodajnega predloga zato bistvenega pomena ne le za zaščito oseb v kazenskem postopku, ampak tudi za izboljšanje pravne varnosti za državljane držav članic EU.

Mehanizem za reševanje sporov o izvajanju pristojnosti mora ponuditi način za preprečevanje situacij, ko več držav članic izvaja kazenski pregon proti eni in isti osebi za eno in isto kaznivo dejanje. Na ta način bi tudi morali izključiti možnost, da se za eno in isto zadevo izda več sodb.

Okvirni sklep državam članicam nalaga obveznost, da se med seboj obveščajo o obstoju vzporednih kazenskih postopkov, vendar pa ne vzpostavlja celovitega pravnega mehanizma za njihovo reševanje. Pomanjkljivosti vidim predvsem v ohlapnosti pravnega besedila, ki večinoma ne postavlja nobenih rokov za izpolnitev navedenih obveznosti. Obenem pa je vloga Eurojusta nejasna, potencial te ustanove za reševanje sporov o pristojnosti pa ni povsem izkoriščen.

Bistveno je, da se poudari zaščita temeljnih človekovih pravic oseb – z drugimi besedami osumljencev in obtožencev – v vseh fazah kazenskega postopka in da se zagotovi ustrezna raven zaščite podatkov. Zato moramo svojo pozornost usmeriti na zakonsko pobudo Komisije z naslovom „Prenos postopkov v kazenskih zadevah“, ki bo očitno ta problem rešila celoviteje. Bistvenega pomena je, da kljub praktičnim problemom

pri reševanju sporov o pristojnosti v kazenskih postopkih ta osnutek podpremo. Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov torej podpira osnutek, čeprav vztrajamo na določbi o zadostni zaščiti oseb v kazenskem postopku ter obenem vidnejši vlogi Eurojusta in večji učinkovitosti mehanizma kot celote.

Louis Bontes (NI). – (NL) Gospa predsednica, nizozemska Stranka za svobodo (PVV) v tem predlogu ne vidi nič dobrega. Nizozemska in samo Nizozemska bi morala sprejemati odločitve o pristojnosti. Videti je, da je vse več predlogov, katerih končni cilj je usklajevanje kazenskega prava držav članic. Primeri so akreditacija forenzičnih laboratorijev, usklajevanje politike o tolmačih in prenos kazenskih evidenc. PVV se sprašuje, kam nas to pelje. Ne želimo podpreti evropskega kazenskega zakonika ali evropskega zakonika o kazenskem postopku. Vse to spominja na „pristop salame“, ko ti nekdo tlači rezino za rezino v usta, dokler ne poješ cele salame.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Gospa predsednica, naj se najprej zahvalim in čestitam svoji prijateljici, gospe Weber, za odlično opravljeno delo v zvezi s poročilom.

Gospe in gospodje, kot veste, bo v zelo bližnji prihodnosti pravosodno sodelovanje postalo del zakonodajnih območij pristojnosti Evropskega parlamenta.

Irci so na referendumu izrazili svojo voljo in menim, da je bila njihova odločitev pozitivna in pravilna.

Evropski državljani upajo, da bo območje svobode, varnosti in pravice postalo stvarnost, v kateri bodo njihove postopkovne pravice enako spoštovane in zajamčene, ne glede na to, na katerem delu ozemlja Skupnosti se bodo nahajali.

Naša dolžnost je zagotoviti, da postopkovna jamstva spoštujejo vse države članice.

Ko med različnimi državami članicami nastane „pozitiven“ spor o pristojnosti, ga je treba rešiti hitro, kot je le mogoče, da zaščitimo državljane in se izognemo tveganju poseganja v pravno načelo *ne bis in idem*.

Da bi to dosegli, pa je bistvenega pomena, da sodni organi, ki so vključeni v spor o pristojnosti, sodelujejo in komunicirajo.

Poročilo vsebuje tudi razpravo o trenutni vlogi Eurojusta in vlogi, ki bi jo moral imeti, ko se pojavi spor o pristojnosti.

Poročevalka trdi, da bi moral biti Eurojust obveščen o katerem koli sporu, ki se pojavi, tudi če so ga vpleteni sodni organi že rešili na dvostranski ravni.

Nasprotno od tega pa poročevalka v senci iz moje skupine, gospa Macovei, meni, da bi moral biti Eurojust zaradi zmanjšanja birokracije obveščen le v tistih primerih, ko vpletena sodišča ne uspejo doseči soglasja.

Menim, da ima prav gospa Macovei.

Če se premaknemo k drugim vprašanjem, gospa Weber tudi poziva Komisijo, naj čim prej predstavi dodatni predlog, ki bo dopolnil okvirni sklep in opredelil pravila za reševanje „negativnih“ sporov o pristojnosti.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Najprej želim čestitati poročevalki za odlično opravljeno delo. Poleg tega bi rada poudarila, da so skupna prizadevanja na evropski ravni ključna pri krepitevi svobode, varnosti in pravice. Pozdravljam to pobudo, katere namen je rešiti spore o pristojnosti, kajti države članice se pogosto soočajo s problemi v zvezi z medsebojnim priznavanjem sodnih odločb v kazenskih zadevah.

Pri zaščiti obtožencev ne bi smelo biti nobenih postopkovnih razlik med državami članicami. Dejansko bi morali sprejeti ukrepe, ki vsakemu obtožencu kjer koli v Evropi zagotovijo razumna postopkovna jamstva. Pri izmenjavi informacij med državami pa moramo upoštevati potrebo po varstvu osebnih podatkov in natančno opredeliti vrste podatkov, ki se lahko prenašajo.

Poudariti želim pomen neposrednih posvetovanj med organi držav Evropske unije za odpravo vzporednih postopkov in v izogib situacijam, ko morajo pristojne ustanove v neki državi subjektivno razsojati o obtožbah proti državljanom, večinoma zaradi pomanjkanja informacij. Prav tako bi morali v prihodnje predlagati okrepitev vloge Eurojusta pri reševanju sporov ter vzpostaviti tesnejše sodelovanje med državami članicami, tudi v korist državljanov EU.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Najprej naj čestitam poročevalki in soporočevalcem za odlično opravljeno delo. V svojem govoru bi želel izpostaviti dve vprašanji, ki jih je omenila poročevalka v senci iz moje politične skupine, gospa Macovei.

Prvo vprašanje zadeva zaupanje javnosti v pravosodni sistem, kar se mi zdi izredno pomembno v tem času, ko si naših demokracij, demokracij držav članic, ne moremo zamisliti brez zaupanja v pravosodni sistem. Menim, da je potrebno storiti vse, kar je v naših močeh, da zagotovimo, da je to zaupanje sestavni del našega javnega življenja.

Kot drugo pa izpostavljam potrebo po zmanjšanju birokracije pri izvajanju pravosodnih postopkov. Izmenjava informacij med organi je zagotovo pomembna, vendar je enako pomembno tudi to, da pri deljenju pravice ne obtičimo v birokraciji in s tem zmanjšamo raven zaščite, ki jo uživa katera koli posamezna pravica.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Vse čestitke poročevalki in soporočevalki za njuno odlično opravljeno delo. Pozdravljam pobudo za okvirni sklep o preprečevanju in reševanju sporov o pristojnosti v kazenskih postopkih. Rad bi k temu dodal pomembno pripombo. Predlog okvirnega sklepa se ukvarja samo s pozitivnimi spori o pristojnosti. Nobena določba pa ne ureja negativnih sporov o pristojnosti.

Menim, da bi se Eurojust moral vključiti samo v tistih primerih, ko stranke v postopku ne uspejo doseči dogovora. Osnovno načelo te direktive je omogočiti neposredno komunikacijo med pristojnimi organi v državah članicah. Prav tako pa je tudi v dobro vpletene osebe, da je postopek čim krajši, v izogib sočasni preiskavi istega dejanja v dveh različnih državah.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – (FR) Gospa predsednica, drži, kot sem že omenil, da predlog ni tako ambiciozen, kot bi si Komisija želela, kar je poročevalka tudi poudarila v svojem govoru.

Vendar pa ga Komisija podpira kot prvo fazo pri preprečevanju in reševanju sporov o pristojnosti v kazenskih postopkih. Sedaj je seveda nemogoče reči, kdaj se bo začela druga faza. Odločitev bo sprejeta, ko bo čas za to, odvisno od razvoja dogodkov pri uveljavitvi Lizbonske pogodbe, za katero iskreno upam, da jo bomo doživeli.

Vsebinska te morebitne nove pobude je odvisna od rezultatov študije učinkov, ki jo bo morala Komisija še opraviti. Seveda bom podpredsedniku Barrotu posredoval vse vaše komentarje. Še enkrat se vam zahvaljujem za to razpravo.

Renate Weber, poročevalka. – Gospa predsednica, politične skupine v Parlamentu so jasno izrazile svoje stališče o tem poročilu in z njim povezanih občutljivih vprašanjih, zlasti o Eurojustu. Pravzaprav je videti, kot da je najpomembnejše in najbolj občutljivejše vprašanje naše stališče o Eurojustu.

Vseeno pa imam sedaj, po govoru komisarja Tajanija, ki je govoril v svojem imenu in v imenu podpredsednika Barrota, več zaupanja v prihodnost tega okvirnega sklepa, saj se nam obeta velikopoteznejši dokument, ki bo zajel tako pozitivne kot tudi negativne spore o pristojnosti.

Predsednica. – Razprava je zaključena. Glasovanje bo potekalo v sredo, 8. oktobra 2009.

Pisne izjave (člen 149)

John Attard-Montalto (S&D), v pisni obliki. – Haaški program se ukvarja s spori o pristojnosti v kazenskih zadevah. To je pomembno pri čezmejnih kriminalnih dejavnostih. Štiri države članice EU so vložile konkretne predloge za preprečevanje in reševanje sporov o pristojnosti v kazenskih postopkih. Sem sodijo tudi primeri, ko je ena ali več oseb vključenih v kazenske postopke v različnih državah članicah zaradi enega in istega dejanja. To lahko vodi v kršitev pravnega načela *ne bis in idem* (osebi ni mogoče ponovno soditi za nekaj, za kar ji je že bilo sojeno). Predloženi ukrepi si zaslužijo vso pohvalo, zajemajo pa naslednje:

- postopek za vzpostavitev stikov med pristojnimi organi držav članic. S tem se potrdi ali zavrne obstoj vzporednih kazenskih postopkov;
- pravila za izmenjavo informacij med organi držav članic, ki vodijo kazenske postopke;
- izogibanje negativnim posledicam z doseganjem soglasja med državami članicami.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Ta okvirni sklep ne bi smel voditi v nepotrebno birokracijo v tistih primerih, ko so za obravnavane probleme na voljo primernejše možnosti. Kadar so torej državam članicam na voljo prožnejši instrumenti ali dogovori, morajo ti prevladati nad okvirnim sklepom, pod pogojem, da ne zmanjšujejo zaščite, do katere ima osumljenec ali obtoženec pravico. Če je osumljenec ali obtoženec začasno pridržan ali priprt, se neposredna posvetovanja uporabijo za doseganje soglasja v nujnih primerih. V vseh fazah posvetovanja mora biti zaščita podatkov osumljenca ali obtoženca skladna z načeli

iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in Evropske konvencije za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

22. Odškodnine za potnike v primeru stečaja letalske družbe (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je razprava o vprašanju Komisiji za ustni odgovor v zvezi z odškodnino za potnike v primeru stečaja letalske družbe (O-0089/2009-B7-0210/2009), ki ga je v imenu Odbora za promet in turizem postavil Brian Simpson.

Brian Simpson, avtor. – Gospa predsednica, rad bi se zahvalil komisarju Tajaniju, da je nocoj z nami. Vprašanje sem postavil v imenu parlamentarnega Odbora za promet in turizem, saj so poslanci med poletnimi meseci postali zelo zaskrbljeni zaradi propada letalske družbe SkyEurope in so se obrnili name, da v njihovem imenu podam to pobudo.

Omeniti velja, da je od leta 2000 v Evropski uniji objavilo stečaj že 77 letalskih družb, zato smo prepričani, da je nujno, da zaradi žal zelo velike verjetnosti, da bo v teh težkih gospodarskih razmerah stečaj objavila še kakšna letalska družba, to vprašanje sprožimo nocoj, da vsaj odpremo razpravo o tem, kako lahko v Evropski uniji zaščitimo potrošnike in letalske potnike.

Letalska družba SkyEurope je imela sedež na Slovaškem. Njeni potniki so obtičali na destinacijah, brez nastanitve ali vsaj povratnega leta domov. Težava je bila tudi v tem, da so mnogi med njimi izvedeli, da ne morejo pričakovati odškodnine ali povračila stroškov, če svojih letalskih vozovnic niso kupili s kreditno kartico ali jih rezervirali pri potovalni agenciji. To so bili potniki, ki so rezervacijo opravili prek svojega računa, kar je v zadnjih letih postala zelo razširjena praksa.

Ne gre za osamljen primer. Podobno se je lani dogajalo tudi v moji domovini, Združenem kraljestvu, ko je letalska družba Excel Airways objavila stečaj in opeharila več kot 200 000 ljudi, ki so brez odškodnine obtičali na letališčih po vsej Evropi in utrpeli še dodatne stroške za nastanitev in povratni let domov.

Ti ljudje večinoma niso poslovni letalski potniki ali redni potniki, kot smo mi, in nimajo finančnih sredstev za reševanje tovrstnih problemov. Večinoma so iz družin, ki svoje prihranke porabijo za družinske počitnice, nato pa ugotovijo, da je njihov težko prisluženi denar izginil, ne da bi bili sami kaj krivi za to.

Status quo tu nikakor ni sprejemljiv. V Evropski uniji in v Evropskem parlamentu bi morali biti ponosni na svojo zgodovino zagotavljanja pravic potnikov. Doživeli smo uvedbo odškodnine za zavrnitev vkrcanja – čeprav vemo, da je tu ostalo še nekaj vprašanj, ki jih je potrebno rešiti. Doživeli smo uvedbo pravice do pomoči, strožjih zakonov na področju preglednosti cen letalskih vozovnic ter strožjih ukrepov glede odškodnin v direktivi o paketnih potovanjih. Resnično verjamem, da smo zajeli večino osnov varstva potrošnikov v letalskem prometu, tu pa se je očitno pojavila še ena vrzel, ki jo moramo zapolniti.

Če rezervirate čarterski let pri potovalni agenciji, vas štiti direktiva o paketnih potovanjih. Če rezervirate vozovnico pri letalski družbi z rednimi poleti, vas štiti njen sistem, če pa prek interneta rezervirate samo svoj sedež – na določenem letu – potem nimate nobene zaščite. Gre za anomalijo. In Parlament skuša s pomočjo Komisije to vrzel zapolniti.

Pri vprašanju smo se poigrali z zamislijo o ustanovitvi rezervnega odškodninskega sklada, vendar pa tega ne smemo razumeti kot zahtevo z naše strani ali s strani Komisije. Želimo samo odpreti razpravo o tem, kateri mehanizmi bi bili možni za rešitve tega problema, zato je namen vprašanja začeti dialog s Komisijo v upanju, da lahko zapolnimo vrzel in najdemo rešitev perečega problema, s katerim se soočajo vsi tisti, ki so oškodovani zaradi insolventnosti letalske družbe.

Veselim se, da bomo v odboru skupaj s Komisijo poskušali poiskati rešitev za ta problem, prisluhnili pa bomo tudi mnenju drugih poslancev in poslank.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – (IT) Gospa predsednica, hvaležen sem gospodu Simpsonu in vsem članom Odbora za promet in turizem, da so Parlamentu predstavili to tako občutljivo vprašanje. Ob tem vprašanju se mi ponuja priložnost, da uradno še enkrat potrdim, kar je bilo rečeno v zadnjih tednih glede vsega hudega, kar so evropski državljani doživeli zaradi stečaja nekaterih letalskih družb.

Kot v Parlamentu dobro veste, je zaščita potnikov v vseh prometnih sektorjih zame resnično prednostna zadeva. To sem povedal med zaslišanjem, ko sem od Parlamenta dobil zaupnico, in to želim še enkrat ponoviti nocoj. Menim, da moramo s skupnimi močmi poiskati konkretno pravno rešitev, da preprečimo – kot je

dejal tudi gospod Simpson –, da so potniki, ki so navadno letalsko vozovnico kupili pri letalski družbi, ki je zatem objavila v stečaj, obravnavani drugače od potnikov, ki so svojo vozovnico kupili v okviru večjega počitniškega paketa.

Mnenja sem, da moramo najprej uporabiti sredstva, ki so nam že na voljo. Z drugimi besedami, javnost mora čim bolj učinkovito uporabiti vse predpise, tudi če niso popolni in so med njimi neskladja. Z namenom optimizacije sredstev, ki so nam že na voljo, je bila na primer mreža evropskih potrošniških centrov ob stečaju letalske družbe SkyEurope pozvana, da potrošnikom svetuje o njihovih pravicah in zbere njihove zahteve. Vseeno pa moramo potnikom zagotoviti boljšo zaščito za primer stečaja letalske družbe. Potniki z rezervacijami, ki potečejo naknadno, morajo biti upravičeni do povračila in v nekaterih primerih tudi do povratka v domovino. Problem ni enostaven, zato moramo skrbno pretehtati ukrepe, ki jih moramo sprejeti.

Komisija je že začela pripravljati konkretne odgovore na ta vprašanja. Na našo zahtevo je bila že opravljena študija o posledicah stečaja v sektorju zračnega prevoza, zlasti za potnike. Ta poglobljena študija praktično pojasnjuje posledice stečajev in njihovega vpliva na 700 milijonov ali več potnikov, ki vsako leto potujejo po vsej Evropski uniji.

Študija ponuja celo vrsto možnih scenarijev za določitev najboljših rešitev za različne probleme, ki jih povzročijo stečaji, zlasti glede povračil in vrnitve v domovino, kar sem že prej omenil. Glede povračil in vrnitve v domovino je mogoče izoblikovati različne scenarije, od vzpostavitve jamstvenih skladov do razvoja obveznih zavarovalnih shem za potnike ali letalske družbe in celo uvedbe ciljnih sprememb v nacionalne zakone, ki urejajo stečaj.

Letošnjega februarja sem poslal študijo gospodu Costi, ki je tedaj predsedoval Odboru za promet in turizem. Komisija sedaj nadaljuje z analizami različnih možnosti, ki jih je izpostavila ta študija, in se zlasti posveča vplivu na potrošnike in sektor zračnega prevoza. V analizi bomo upoštevali vse vidike razprave in bomo izčrpali vse možnosti, ki nam jih bodo predstavile zainteresirane stranke. V tem duhu bo prihodnji teden Komisija začela obsežno javno posvetovanje o pravicah potnikov v sektorju zračnega prevoza.

V tem okviru, ne da bi kakor koli podcenjevala razlike in posebnosti počitniških paketov, bo Komisija upoštevala tudi oceno učinkov, ki se pravkar pripravlja v zvezi s pregledom Direktive 90/314 o počitniških paketih. To pa zato, ker je med glavnimi cilji javnega posvetovanja opredelitev posledic za potnike letalskih družb v stečaju ter določitev možnih rešitev za odpravo teh težav. Seveda bo, kot sem že omenil, poleg javnega posvetovanja opravljena tudi raziskava za analizo učinkov različnih rešitev.

Seveda bo, kar se mene tiče, Parlament pri tem odigral ključno vlogo in verjamem – tudi spričo zagnanosti Odbora za promet in turizem, ki je s skupnimi močmi pripravil današnje vprašanje za ustni odgovor –, da bomo v naslednjih tednih uspešno sodelovali in skupaj poiskali najboljšo rešitev za izpolnitev potreb potnikov in učinkovito zaščito njihovih pravic v primeru stečaja letalske družbe.

Marian-Jean Marinescu, v imenu skupine PPE. – (RO) V tej svetovni gospodarski krizi, ko cene goriva nihajo in postaja konkurenca vse ostrejša, letalske družbe, zlasti nizkocenovne, preživljajo težke čase. Povišanje cen letalskih vozovnic v trenutni situaciji ni primerno, draženje storitev, ki jih zaračunavajo nekateri nizkocenovni letalski prevozniki, pa lahko povzroči še večji padec v številu potnikov.

Finančna izguba letalskih družb v letu 2009 bo približno 11 milijard USD in jo bo možno nadomestiti šele v naslednjih treh letih. V takih razmerah se dogaja, kar si nihče ne želi – letalske družbe objavljajo stečaj. Zaradi neustrezne zakonodaje pa v primeru stečaja nimamo primerne sredstva za povračilo vrednosti letalske vozovnice ali za povratni let domov za tiste potnike, ki so običajno na letališčih v tujini. Podpora, ki so jo evropske letalske družbe ponudile na strošek potnikov družbe, ki je v stečaju, čeprav je bil ta strošek razmeroma nizek, kot je bilo poudarjeno v primeru SkyEurope, je kot takšna hvalevredna, vendar predstavlja le začasno rešitev za prebroditev določene krize. Po drugi strani pa ne moremo gospodarske krize ves čas uporabljati kot izgovor za ta problem, saj so letalske družbe objavljale stečaj tudi pred krizo.

Strožji nadzor finančnega položaja letalskih družb, zlasti nizkocenovnih, strožji nadzor nad pripojitvami in prevzemi ter vzpostavitev obsežnega jamstvenega sklada je le nekaj rešitev, ki bi lahko potnikom dolgoročno zagotovile zaščito v primeru stečaja letalske družbe.

Saïd El Khadraoui, v imenu skupine S&D. – (NL) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, naša skupina si je prizadevala odpreti razpravo o problemu stečajev v letalskem sektorju, saj danes ni mogoče več govoriti o osamljenih primerih. Kot je omenil že moj kolega in predsednik našega odbora, gospod Simpson, od leta 2000 beležimo že 77 stečajev – večinoma manjših družb, to drži –, kar tudi pomeni, da je bilo več tisoč ljudi

opeharjenih za denar, ki so ga porabili za nakup letalske vozovnice, ali pa so bili prepuščeni lastni iznajdljivosti neke v tujini. Upravičeno se lahko bojimo, da bodo sledili novi stečaji, saj letalski sektor posluje v težkih gospodarskih pogojih. Zato moramo ukrepati.

Seveda drži, da morajo države članice sodelovati pri spremljanju kreditne sposobnosti in finančnega položaja letalskih družb – to je prav in primerno –, vendar pa moramo tudi mi na evropski ravni razviti zaščitni mehanizem za zagotovitev, da potniki, ki običijo na letališčih v tujini, niso prepuščeni sami sebi. Zato pozivamo Komisijo, da pohiti s pripravo posebnega predloga, zlasti zato ker so, kot ste tudi sami poudarili, sistemi v obliki jamstvenih skladov in podobnega že vzpostavljeni kot rezultat druge zakonodaje ter vključujejo tudi rezervacije paketnih potovanj. Sedaj se pojavlja neskladje med tistimi, ki let rezervirajo pri potovalni agenciji, in tistimi, ki to storijo prek interneta, in to moramo po mojem mnenju še urediti.

Slišim, da se posvetujete z zainteresiranimi strankami. V prihodnjem letu nameravate predstaviti predlog. Menim, da moramo resnično poskušati pospešiti svoje dejavnosti na tem področju: namesto da čakamo do konca prihodnjega leta, bi morda morali poiskati rešitev nekoliko prej. Zato se raje brez odlašanja pogovorimo o zakonodajnem predlogu, da bomo lahko organizirali razpravo o praktičnih podrobnostih glede vrste stečajnega zavarovanja.

Nazadnje naj povem, da sem vesel komisarjevih besed, da lahko pričakujemo nekakšno splošno izjavo o pravicah potnikov v letalskem sektorju. Vemo, da se veljavna zakonodaja v splošnem ne uporablja v celoti, enakovredno ali zadovoljivo, čemur se moramo še posvetiti, in prepričan sem, da se bomo k tej temi še vrnili.

Gesine Meissner, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospa predsednica, hvala, komisar, za vaš odgovor. Tudi sama sem članica Odbora za promet in turizem in menim, da je zelo pomembno, da imamo to zadevo na dnevnem redu. Pravzaprav nam jo je gospod Simpson že predstavil.

Kot vidimo, se je v varstvu potrošnikov pojavila vrzel pri letalskih potnikih. Vrzel se pojavlja v zvezi s stečajem letalskih družb, kot smo že govorili. Menim, da je izredno pomembno zaščititi človekove pravice, in ravno to tudi počnemo. Potrošnike skušamo čim bolj zaščititi.

Omenila bi še en vidik stališča naše skupine, o katerem doslej še nismo govorili, verjamem pa, da je enako pomemben. Seveda želimo zaščititi pravice potrošnikov, želimo pa tudi, da imajo potrošniki izbiro. Pri preučevanju, na kakšen način bi lahko zapolnili to vrzel, se lahko zgodi, da predlog, ki ga boste pripravili v Komisiji, povzroči pretirano ureditev, ki lahko zavre inovativnost pri razvoju možnosti na tem področju.

Potrošniško pravo na primer predvideva tudi to, da lahko potrošniki izbirajo med različnimi ponudbami letalskih družb. Tako je na primer zdajšnji trend, da ponujajo zelo poceni lete za potovanja po pavšalni ceni, kar so potrošniki sprejeli z odprtimi rokami.

Ne razumite me napak, nikakor ne želim omejevati pravic potrošnikov. Zaščita teh pravic je zame zelo pomembna, potrebujemo pa ustrezen instrument, da jo lahko zagotovimo. Vseeno pa bi morali razmisliti tudi o vseh vidikih, ki jih je treba upoštevati, če želimo zagotoviti, da je v letalskem prometu še naprej široka izbira in da se lahko na trgu pojavljajo nove možnosti, pri tem pa poskrbeti, da so potrošniki zaščiteni in da nimajo nobenih finančnih bremen zaradi že objavljenega stečaja letalske družbe ali vloženega predloga za uvedbo stečaja.

V zvezi s tem me veseli, da že iščete rešitev. Jasno je, da gremo v smeri ustanovitve sklada za pomoč. Veselim se že razprave v odboru, ki bo morda potekala še to leto.

Eva Lichtenberger, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, finančne predpogoje za vstop letalskih družb na trg je Odbor za promet in turizem seveda že obravnaval. Tedaj smo govorili tudi o jamstvenih skladih, vendar pa se večini niso zdeli dovolj pomembni ali bistveni.

Sedaj pa se pojavljajo primeri, zaradi katerih smo lahko zaskrbljeni in ki zahtevajo ureditev, saj mora biti to področje dobro zakonsko urejeno. Prvič, ves čas moramo zagotavljati, da se pravice potnikov, ki jih tukaj sprejemamo v okviru varstva potrošnikov, tudi spoštujejo.

Zavrnitev vkrcanja in veliko drugih primerov, ki smo jim bili žal priča, kažejo, da se kakršne koli vrzeli takoj izkoristijo. To je področje, ki mu moramo posvetiti svojo pozornost in ga zakonsko urediti. Verjetno se bomo odločili za rešitev v obliki jamstvenega sklada ali vrste zavarovanja, da bi potnike učinkovito zaščitili pred takšno poslovno prakso. Poglejmo samo najnovejši primer: celo zadnji dan so javnost še obveščali, da je vse v najlepšem redu, in veliko ljudi je temu verjelo.

Pri tej rešitvi pa je treba zagotoviti, da vse vključene strani plačajo pravičen delež in da se kakšna letalska družba, vključno z nizkocenovnimi, na koncu ne potegne nazaj in tveganje preloži na druge. Pravičen trg ne ščiti samo potrošnikov pred nepoštenimi praksami, ampak tudi konkurente.

Ryszard Czarnecki, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospa predsednica, v zadnjih devetih letih je v Evropski uniji skoraj 80 letalskih družb objavilo stečaj. Danes smo lahko slišali, kako je nizkocenovna letalska družba SkyEurope v času dopustov objavila stečaj in opeharila na tisoče potnikov. Situacija se ponavlja. Seveda tu ne nastradajo lastniki zasebnih letal, ampak ljudje, ki običajno niso premožni in več mesecev varčujejo za letalsko vozovnico za tujino. Menim, da mora Evropski parlament – in govorim kot član Odbora za promet in turizem – zelo vztrajno zahtevati, da Komisija sprejme načela pravne zaščite potnikov in strank, kar vključuje tudi finančno zaščito. Vzpostavitev posebnega rezervnega odškodninskega sklada za potnike in stranke letalskih družb v stečaju lahko pripomore k preprečitvi dogodkov, ki smo jim bili priča v zadnjem desetletju, ko je na tisoče ljudi za vedno izgubilo svoj denar, če nič drugega. To je konkreten ukrep, ki ga državljani Evropske unije pričakujejo od nas.

Jaromír Kohlíček, v imenu skupine GUE/NGL. – (CS) Naj se zahvalim Brianu Simpsonu za njegovo odlično predstavitev vprašanja. V zadnjem času so številne letalske družbe druga za drugo objavile stečaj. Problem ni omejen le na nizkocenovne letalske prevoznike, čeprav je velika večina propadlih družb prav iz njihovih vrst. Če ne obravnavamo teh več sto potnikov, ki so običajni na destinacijah, od koder so se težko vrnili domov, se ne bo zgodilo nič bistvenega. Veliko industrijskih sektorjev se občasno sooča s težavami in v glavnem se na koncu vedno najde rešitev. V tem primeru je bilo oškodovanih na tisoče ljudi, pogosto z majhnimi otroki in brez ustreznih finančnih sredstev. Zato moramo nujno posredovati jasno sporočilo, da imamo rešitev. Gre za kapitalsko ustreznost in zavarovanje za povratne lete. Verjamem, da so Komisija in države članice sposobne najti hitro rešitev za težave potnikov. Težave letalskih družb pa seveda terjajo drugačno rešitev. Kriza v tem sektorju zahteva ustrezne instrumente in verjamem, da bodo tudi uporabljeni.

Juozas Imbrasas, v imenu skupine EFD. – (LT) V gospodarski recesiji podjetja objavljajo stečaj in letalske družbe niso nobena izjema. V Litvi je letos tudi litovska letalska družba FlyLAL vložila predlog za stečaj. Je ena od več deset evropskih letalskih družb, ki so v letošnjem letu objavile stečaj. Četudi zakonodaja, ki jo sprejme Evropski parlament, zagotovi ustrezno jamstvo in odškodnine za potnike, bo v primeru, da letalo ne vzleti pravočasno na načrtovani progi ali so težave s prtljago po krivdi letalske družbe, to mogoče zagotoviti samo v primeru, da ta družba nima finančnih težav. Ko družba vloži predlog za stečaj, potniki, ki so že kupili vozovnice, običajno izgubijo svoj denar v celoti. Zato je Komisija priporočila, naj vlade glede na to, da nacionalni državni organi nadzorujejo letalske družbe in jim izdajajo licence za poslovanje in dovoljenja za opravljanje letov, v primeru, ko neka letalska družba uvede stečaj, potnikom te letalske družbe takoj povrnejo denar za kupljene vozovnice in nato ta denar izterjajo od družbe v stečaju. Razpravljati bi morali tudi o predlogu gospoda Simpsona o rezervnem odškodninskem skladu. O tem perečem problemu lahko razpravljamo in poiščemo najboljšo rešitev tako, da dopolnimo uredbo o splošnih pravilih na področju letalskih storitev, ki sta jo sprejela Evropski parlament in Svet. S tem bi izboljšali varnost potnikov, ki uporabljajo storitve letalskih družb.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Gospa predsednica, komisar, dejstvo, da obveznosti letalske družbe do potnikov ne prenehajo tudi v primeru, ko gre družba v stečaj, je neizpodbitno in bi ga morali postaviti za izhodišče v tej tako nujni razpravi, ki jo je odprl gospod Simpson.

Zato sem z osuplostjo poslušal pojasnila predstavnika letalske družbe SkyEurope. Ronald Schranz je izrazil obžalovanje zaradi nevšečnosti, ki so jih imeli potniki. Poudarjam besedo „nevšečnosti“. Izjavil je tudi, da bodo morale stranke družbe v stečaju, ki so običajne na letališčih v tujini, same poskrbeti za povratek domov. Po besedah predstavnika naj bi bilo oškodovanih več tisoč ljudi, vendar pa natančnega števila ni znal povedati. Za predstavnika družbe SkyEurope so bili to le statistični podatki. Pozabil pa je, da so te številke predstavljale več tisoč osebnih dram potnikov, ki se niso mogli vrniti domov k svojim družinam ali na delo. Primer nam kaže, da moramo to področje urediti čim prej. Družba SkyEurope je kotirala na borzi, zato smo imeli o njej na voljo več informacij. Pri drugih nizkocenovnih letalskih družbah pa to ni vedno tako. Lahko se zgodi, da se bo nedavna nočna mora iz Bratislave ponovila na nekem drugem evropskem letališču.

Trenutno poteka burna razprava, na kateri se vrstijo predlogi rešitev za ta pereč problem. Govorijo o posebnem skladu, ki bi se izoblikoval iz doplačil na letalske vozovnice, ter o stečajnem zavarovanju. To so dragocene pobude, vendar vplivajo tudi na cene letalskih vozovnic. V času krize potrebujemo postopek, ki bo po eni strani pomagal potnikom, po drugi pa ne bo oteževal že tako težkega finančnega položaja letalskih družb.

Zato bi želel komisarju postaviti vprašanje oziroma podati predlog: ali ne bi mogla biti delna rešitev ideja o „letalski solidarnosti“, ki bi vključevala načelo solidarne odgovornosti letalskih družb do potnikov? Seveda, solidarnost, ideja, ki mi je kot Poljaku še posebno blizu. Biti mora odgovor in izziv, ki ga lahko takoj uporabimo. Moj predlog temelji na ideji, da bi potniki letalske družbe v stečaju, ki so obtičali na letališču, lahko leteli z drugo letalsko družbo, ki potuje na isto destinacijo, seveda pod pogojem, da so na letalu še prosti sedeži. Vse stroške bi poravnale vpletene letalske družbe med seboj. Komisarja prosim za odgovor.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Komisar, gospe in gospodje, propad letalske družbe SkyEurope je usmeril našo pozornost na splošen problem neustreznega varstva potrošnikov, ki zadeva potnike letalske družbe. Ne gre za navidezen problem – osebno sem se imela priložnost srečati z nekaterimi strankami te letalske družbe, ki so bile oškodovane zaradi njenega propada. Po naključju so bili to gostje iz francoskega pobratenega mesta Chateau d’Ain, ki so prišli na srečanje v mesto Kroměříž na vzhodu Češke republike, ki ga predstavljam. Njihov povratek domov je bil zelo neprijeten, saj so morali prestopiti v Pragi, kjer so na letališču čakali ves dan.

To izkušnjo omenjam, da bi poudarila, da SkyEurope ni bila običajna nizkocenovna letalska družba. Potnikom je ponujala podobne storitve, kot tradicionalne letalske družbe, in je letela na vsa večja letališča. Njene storitve je uporabljalo zelo veliko različnih strank. Pri tistih strankah, ki jim ni bil najpomembnejši datum potovanja, ampak cena letalske vozovnice, je bila družba SkyEurope v Češki republiki najbolj priljubljena. Družba SkyEurope je bila tudi med glavnimi strankami največjega češkega letališča Prague-Ruzyně. Propad družbe SkyEurope ni prizadel samo ljudi na letališčih, ampak tudi 280 000 drugih strank, ki so kupile vozovnice. Po razpoložljivih informacijah so letalske vozovnice prodajali do trenutka, ko je bil objavljen stečaj.

Tisti, ki letalskih kart niso kupili s kreditno kartico, praktično nimajo nobene možnosti, da bi jim povrnili denar. Letalske družbe niso pravno obvezne skleniti zavarovanje za primer stečaja in zato ga nekatere med njimi ne sklenejo. Potniki morajo tako svoje zahtevke uveljavljati v stečajnem postopku. Možnost, da bi na ta način dobili povrnjen denar, je zanemarljivo majhna. Zato je napočil čas, da nekaj ukrenemo. Rada bi se zahvalila Odboru za promet, da je načel to vprašanje, in Komisiji, da je obljubila rešitev. Prepričana sem, da bo ponujena rešitev povrnila zaupanje potrošnikov v sektor zračnega prevoza, ki ga je svetovna gospodarska kriza tako močno prizadela.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Gospa predsednica, gospe in gospodje, odmevni stečaji letalskih družb v letošnjem letu nas silijo v razmislek, ali enoten notranji trg zračnega prometa pravilno deluje. Čeprav je šlo že več velikih letalskih prevoznikov na boben in se razmere v tem sektorju še naprej poslabšujejo zaradi vse višjih cen goriva in počasnejše gospodarske rasti, pa po mojem mnenju ni razloga za preplah. Preden se zapodimo po spolzki cesti zakonske ureditve, moramo pomisliti na to, da sta razmah nizkocenovnih letalskih prevoznikov v EU in ostrejša konkurenca med letalskimi prevozniki v EU posledici ukrepov liberalizacije.

Prej tako strogo regulirana industrija z dragimi letalskimi vozovnicami se je spremenila v dinamičen sektor s storitvami, ki jih zaradi dostopnih cen v EU uporablja vse več potnikov, ki si teh storitev v prejšnjih časih ne bi mogli privoščiti. Zato skrbno premislimo, kako lahko izboljšamo varnost potrošnikov – v tem primeru strank letalskih družb –, ne da bi pri tem ohromili učinkovit trg zračnega prevoza. Zamisel o uvedbi obveznega zavarovanja za letalske družbe za primer stečaja je že bila predlagana v Evropskem parlamentu nedavno tega. Zato moramo razmisliti, kako bi ta predlog udejanjili.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Gospa predsednica, podpredsednik Komisije, gospe in gospodje, vprašanje za ustni odgovor, o katerem razpravljamo nocoj, nam odkriva – kot ste že mnogi omenili – resnični pravni vakuum, ki potnikom odreka jamstvo v primeru stečaja letalske družbe.

Evropska zakonodaja seveda ščiti potnike, ki so svoje vozovnice kupili v okviru počitniškega paketa, ne ščiti pa tistih, ki so to storili prek interneta. Kot je povedal že gospod El Khadraoui, se je potrošniško vedenje z razvojem interneta spremenilo, zakonodajalec pa mora slediti temu razvoju, da bi zaščitil naše sodržavljanke. Dandanes veliko potnikov letalske vozovnice kupuje prek interneta. Glede na to, da nizkocenovni prevozniki vozovnice prodajajo skoraj izključno prek interneta, so ravno mladi in ljudje z nizkimi dohodki najbolj oškodovani. Ni sprejemljivo, da ti potniki nimajo pravnega sredstva, če gre letalska družba, pri kateri so kupili vozovnice, v stečaj. To velja še toliko bolj, ker je v zadnjih nekaj mesecih letalski sektor doživel najhujšo krizo doslej, ki je občutno zmanjšala število potovanj z letalom. Vemo, da je ta kriza hujša od tiste, ki je v letalski industriji nastopila po 11. septembru, in da je medtem veliko letalskih družb že propadlo.

Zato je bistvenega pomena, da nam Evropska komisija – in vem, gospod podpredsednik, da se tega zavedate – čim prej predstavi primerne rešitve, da lahko zaščitimo potnike, če letalska družba, s katero bi morali leteti, objavi stečaj, ne glede na to, na kakšen način so rezervirali svojo vozovnico.

Magdalena Álvarez (S&D). – (ES) Gospa predsednica, komisar, veseli me, da danes razpravljamo o tem vprašanju, menim pa, da zajema samo enega od možnih načinov prenehanja poslovanja podjetja: finančni zlom ali insolventnost.

Obstajajo pa še druge vrste situacij, v katerih lahko letalske družbe prenehajo poslovati ali začasno prekinejo s poslovanjem. V mislih imam začasno prenehanje veljavnosti licence zaradi varnostnih razlogov ali prostovoljno prekinitev poslovanja iz kakršnih koli razlogov, ki niso finančne narave. V takšnih primerih se pojavijo enaki problemi, kot so ti, o katerih danes razpravljamo, in sicer so potniki nemočni, ker bodisi ne dobijo povrnjenega stroška letalske vozovnice ali pa, če to povračilo prejmejo, v nekaterih primerih utrpijo dodatne stroške.

Menim, da bi bila lahko zakonska ureditev odškodnine za potnike v primeru zamude ali odpovedi leta eden od instrumentov, ki bi jih lahko uporabili, vseeno pa po mojem mnenju to ni dovolj.

V zvezi s tem sprašujem Komisijo, da razišče možnost uveljavitve zakonodajnih ukrepov za druge primere – prej sem jih omenila –, ki ne zadevajo propad letalske družbe in niso zajeti v veljavni zakonodaji Skupnosti. V nasprotnem primeru se kljub dobrim namenom izpostavljam tveganju, da zelenega ne dosežemo in da uredimo pravno podlago le za specifično situacijo ter pri tem zanemarimo veliko potnikov, ki so ravno tako lahko oškodovani zaradi prenehanja poslovanja letalske družbe, pa čeprav razlog za prenehanje ni gospodarske ali finančne narave.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Če želimo imeti učinkovit notranji trg, moramo imeti politiko varstva potrošnikov na ravni Skupnosti. V preteklih letih je Evropska unija izvedla pomembne aktivnosti na tem področju, sprejeti ukrepi pa so zagotovili višjo raven varstva potrošnikov na področju počitniških paketov in pravic potnikov.

Ne glede na vse pa se veliko pritožb evropskih potrošnikov nanaša na kršenje pravic potnikov letalskih družb. Veliko pritožb vložijo potniki, ki jim je bil odpovedan let zaradi stečaja letalske družbe ali potovalne agencije. V teh primerih se potrošniki zavejo problemov, šele ko je let odpovedan ali preložen.

Čeprav Direktiva Sveta 90/314/EGS o paketnih potovanjih ščiti potnike, če potovalna agencija preneha poslovati, jih ne ščiti, če kupijo letalske vozovnice, ki se prodajajo posamično. Poleg tega je pri zavrnitvi vkrcanja odškodnina izključena v primeru izrednih okoliščin, med katere spada tudi stečaj letalske družbe. Po nedavni raziskavi se je število stečajev letalskih družb v Evropski uniji od leta 2000 do 2008 povzpelo na 79. 41 % letalskih družb, ki so objavile stečaj v obdobju od 2005 do 2008, je ponujalo regionalne lete, 17 % pa je bilo nizkocenovnih prevoznikov.

Katere ukrepe lahko torej izvedemo za zagotovitev boljše zaščite potnikov v takšnih okoliščinah? Možne rešitve vključujejo shemo zavarovanja potnikov, s katero bi zajeli te scenarije, strožji sistem nadzora ter priprava zakonskih določb, na podlagi katerih bi bili potniki upravičeni do odškodnine.

Zita Gurmai (S&D). – Gospa predsednica, pri odškodnini za potnike v primeru stečaja letalske družbe ne gre samo za vprašanje denarja. Povezano je tudi z resnejšimi vprašanji, kot so varnost, razpoložljivost storitev in konkurenčnost. V času krize je vsako gospodarsko področje v negotovi situaciji in zračni prevoz ni pri tem nobena izjema. Pomembno je, da ne dopustimo, da se zaupanje v ponudnike letalskih prevozov zamaje, saj bi to povzročilo precejšen upad v povpraševanju in bi še poslabšalo finančni položaj letalskih družb. Vpliva lahko na celotno gospodarstvo in konkurenčnost Evrope.

Odškodnina za potnike je povezana tudi z dostopnostjo storitev. Menim, da mora vsak človek v Evropi imeti na izbiro, ali bo potoval z letalom, če tako želi. Zato morate priznati, da potrebujemo varne, a nizkocenovne letalske prevoznike, ki si jih lahko vsak privošči. Te letalske družbe bi morale imeti stabilne finančne temelje, kajti varnost ne pomeni samo varnosti v primeru nesreče, ampak vključuje tudi to, da ob nakupu letalske vozovnice lahko zaupamo, da nam bo v času potovanja dejansko na voljo letalo, ki nas bo odpeljalo na destinacijo.

Zato je naše vprašanje za ustni odgovor pomembno; ker pa je bilo od leta 2000 v Evropi skoraj 80 stečajev letalskih družb, pa je obenem tudi nujno. Potreba po jasni zakonski ureditvi na tem področju je očitna. Zato vljudno prosim komisarja, da to zadevo obravnava z vso resnostjo in čim prej pripravi izvedljivo rešitev.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Gospa predsednica, gospod Tajani, pred mesecem dni je nizkocenovna letalska družba SkyEurope postala insolventna in je vložila predlog za stečaj. Kljub temu, da so analitiki v sektorju zračnega prometa ta stečaj že dolgo napovedovali, je SkyEurope prodajala vozovnice za svoje lete še dan pred prijavo stečaja. Zaradi tega je na stotine potnikov te letalske družbe ostalo brez

načrtovanega potovanja in predvsem utrpelo veliko finančno škodo zaradi propada družbe. Družba je svoje stranke z uradno izjavo preprosto obvestila, da se lahko poslovijo od denarja, ki so ga porabili za nakup vozovnic.

Primer družbe SkyEurope popolnoma jasno kaže, da v naši skupni Evropi nismo še uspeli pripraviti zakonodaje, ki bi potrošnike v letalskem prometu obvarovala pred negativnimi posledicami propada letalske družbe. To je velik problem, če upoštevamo, da je od leta 2000 stečaj objavilo 77 letalskih družb iz vsega sveta. Leta 2004 je na primer šla v stečaj poljska letalska družba Air Polonia. Zato prosim Komisijo, da pripravi načela za zaščito potrošnikov pred negativnimi posledicami morebitnega stečaja letalske družbe.

Antonio Tajani, *podpredsednik Komisije*. – (IT) Gospa predsednica, našo pozornost so gospa De Veyrac, gospod Vlasák in gospa Gurmai usmerili na vzrok stečaja ali, z drugimi besedami, na gospodarsko krizo in težave, s katerimi se trenutno sooča sektor zračnega prometa, tako nizkocenovni kot večji letalski prevozniki.

Evropski parlament in Komisija sta družno ukrepala in pripravila sklop pobud kot odziv na krizo. V mislih imam zamrznitev slotov, ki jo je podprla velika večina Parlamenta, ter pobudo Enotno evropsko nebo kot obsežno reformo zračnega prometa, ki s skrajšanjem prog med letališči letalskim družbam omogoča prihranke pri stroških goriva.

Da bi vsem evropskim letalskim družbam ponudili konkretno podporo, ne glede na to, ali so nizkocenovne ali ne, sem 27 ministrov za promet v Evropski uniji pozval, naj reformi Enotno evropsko nebo dajo prednost, saj je to dober način, da letalskim družbam omogočimo prihranek goriva in tako omejimo negativne vplive na njihove finančne izkaze. Če preprečimo stečaje letalskih družb, ne bomo le zaščitili potnikov pred izgubo, ampak bo to izredno pripomoglo k ohranjanju delovnih mest. Paziti moramo, da ta finančna in gospodarska kriza ne postane globoka socialna kriza.

Vemo, da sektor zračnega prometa pretresajo mednarodni problemi: spomnimo se samo, kaj se je zgodilo z družbo Japan Airlines pred nekaj tedni, ko so napovedali zmanjšanje števila zaposlenih. Naša dolžnost mora biti zaščita državljanov in ukrepanje za zagotovitev poslovanja dobrih letalskih družb in s tem ohranitev delovnih mest.

Evropska komisija – opravičujem se, če se bom nekoliko oddaljil od teme – in Parlament sta delala na tem, da se to izvede. Lahko rečem, da smo s skupnimi prizadevanji omogočili izoblikovanje popolnoma novega modela zasebne letalske družbe: med primeri sta Olympic Airways in Alitalia in tudi primer Austrian Airlines, za katerega upam, da bo kmalu zaključen. Če pa kdo dela napake, mora zanje odgovarjati.

Odgovoril bi tudi na vprašanje gospe Alvarez, ki je načela zelo zanimivo temo: mislim, da se z njenim predlogom lahko strinjam, saj našemu delu dodaja še dimenzijo zaščite potnikov letalske družbe, ki je prenehala poslovati zaradi neizpolnjevanja varnostnih zahtev in ne zaradi stečaja. V tem posebnem primeru potnik utrpi enako škodo kot tisti, ki je kupil vozovnico pri letalski družbi, ki je zatem objavila stečaj. Načelo mora biti ves čas zaščita potnikov, ko utrpijo škodo ali, z drugimi besedami, ko se ne morejo vkrcati na letalo. Poleg tega je to filozofija, na kateri temeljijo in bodo še naprej temeljila moja prizadevanja, dokler bom komisar, da bi potniki prejeli enako zaščito v vseh prometnih sektorjih.

Prav zaradi tega bomo jutri in pojutrišnjem v Luksemburgu na Svetu za promet obravnavali pravice potnikov v pomorskem in rečnem prometu. To odločitev je Komisija ob podpori Parlamenta sprejela, da bi zaščitila evropske državljane. Če resnično želimo pridobiti zaupanje javnosti in se nadejati pozitivnih rezultatov, kot so bili tisti na Irskem, moramo oblikovati zakone, da državljanom pokažemo, da so ustanove Skupnosti na njihovi strani, da niso birokratski pogoltneži, ampak ustanove, v katerih se trdo dela za ohranitev in zaščito pravic evropskih državljanov.

Predsednica. – Razprava je zaključena. Glasovanje o predlogih resolucij bo potekalo na naslednjem delnem zasedanju.

Pisne izjave (člen 149)

Edit Herczog (S&D), *v pisni obliki*. – (HU) Zaradi spremenjenih potovalnih navad si vse več ljudi potovanja organizira v lastni režiji in se ne poslužuje storitev potovalnih agencij. Ta trend je v zadnjem desetletju največ koristi prinesel nizkocenovnim letalskim družbam, tako z vidika zaslužka kot tržnega deleža. Kolegi in kolegice, stečaji potovalnih agencij so tudi na Madžarskem povzročili veliko zaskrbljenost. Na televiziji so nam ves čas prikazovali družine, ki so ostale v tujini. Ne smemo dopustiti, da naslednji val stečajev odplavi nizkocenovne družbe in tako povzroči več milijonov evrov škode za gospodarstvo in za potnike, da ne omenjam tveganja na področju varnosti, če družba ne posluje na trdnih finančnih temeljih.

Ravno zato se moramo osredotočiti na naslednje cilje. Razmisliti moramo o strožjih pogojih za ustanovitev podjetja. V primeru letalske družbe je treba zahtevati več kapitalskih in strukturnih jamstev. Razmisliti moramo o strožjem sistemu finančnih in poslovnih izkazov in pogostejših kontrolah po naključnem izboru. Zaradi velikosti tega sektorja so redne evropske raziskave politik podjetij na področju izvajanja letov, mehanizmov za reševanje pritožb in enostavnosti postopka povračila denarja povsem utemeljene. V prihodnje moramo poenostaviti postopke čezmejnih pritožb za podobne zadeve. Če resnično želimo vzpostaviti skupni evropski trg in v njegovo središče postaviti dobrobit potrošnika, moramo učinkoviteje urediti čezmejne pritožbe in odškodninske zahteve.

23. Poročilo o uporabi Uredbe Sveta (ES) št. 2157/2001 z dne 8. oktobra 2001 o statutu evropske družbe (SE) (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je razprava o vprašanju Komisiji za ustni odgovor v zvezi s Poročilom o uporabi Uredbe Sveta (ES) št. 2157/2001 z dne 8. oktobra 2001 o statutu evropske družbe (SE) (O-0092/2009 - B7-0211/2009), ki ga je v imenu Odbora za pravne zadeve postavil Klaus-Heiner Lehne.

Klaus-Heiner Lehne, avtor. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, v letu 2001 je Evropski svet sprejel odločitev o statutu evropske družbe. Iz različnih razlogov se statut v takšni obliki ni uveljavil do 8. oktobra 2004. Kot je običajno za zakonodajo Evropske unije, je bila Komisija čez nekaj časa zaprosena, da poda poročilo o veljavnosti in izvajanju statuta, da bi ugotovili, ali je ta pravni akt potrebno spremeniti.

Od datuma, ki sem ga omenil – 8. oktober 2004 –, je minilo skoraj točno pet let. Petletni rok je torej minil, poročila Evropske komisije pa še ni. Ker vsi spoštujemo zakone in ker mora Komisija kot varuhinja pogodb še toliko bolj spoštovati zakone, lahko Odbor za pravne zadeve utemeljeno vpraša, zakaj poročila še ni in zakaj ni bilo pripravljeno. Komisiji želimo dati priložnost, da nam utemelji, zakaj je do tega prišlo. V vsakem primeru pa bomo s tem pokazali, da Parlament in zlasti Odbor za pravne zadeve izpolnjujeta v celoti svojo dolžnost nadziranja Komisije.

Ne bom izkoristil svojih pet minut govora, ampak bom zadovoljen, če bo Komisija odgovorila na to kratko vprašanje za ustni odgovor, ki sem ga postavil.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, sprva naj se v imenu komisarja McCreevyja, ki ga nocoj nadomeščam v Parlamentu, zahvalim Odboru za pravne zadeve in njegovemu predsedniku gospodu Lehneju, da smo načeli ta vprašanja. Osebnost – kajti bil sem poslanec Parlamenta skoraj 15 let – me veseli, da Parlament opravlja svojo nadzorno nalogo, kajti to je primeren način spodbujanja Komisije, da svoje delo opravlja učinkoviteje.

Kar zadeva prvi dve vprašanji, vas z veseljem obveščam, da je priprava zahtevanega poročila že precej napredovala. Komisija je naročila zunanjo študijo, ki bi morala biti nared do konca tega leta in bo služila kot stvarna osnova za pripravo poročila. Komisija se bo poglobila v študijo in bo tudi pozorno prisluhnila mnenjem zainteresiranih strank. Poročilo bo torej predvidoma objavljeno v drugi polovici prihodnjega leta in bo posredovano Evropskemu parlamentu in Svetu.

O točnem časovnem okvirju in vsebini bo odločala naslednja Komisija. Poročilo bo vsebovalo analizo štirih možnih sprememb, ki jih podrobneje opredeljuje člen 69 Uredbe, v tem trenutku pa Komisija še nima stališča o tej spremembi in niti o drugih spremembah statuta. Počakati moramo na rezultate zunanje študije in nadaljnjih posvetovanj ter natančno spremljati vsak dejavnik in, če je potrebno, tudi rezultate pogajanj o statutu za evropsko družbo.

Kar zadeva tretje vprašanje, pa naj povem, da mora o časovnem okvirju in vsebini ukrepov, ki bodo sprejeti v prihodnje glede na rezultate opravljene analize, odločati nova Komisija, za katero sem prepričan, da bo – preden bo sprejela kakršne koli nove sklepe – z zanimanjem prisluhnila stališču Parlamenta.

George Sabin Cutaș, v imenu skupine S&D. – (RO) Koncept evropske družbe sega v čas po letu 1950 in je ponovno oživel po uveljavitvi Rimske pogodbe kot del cilja skupnega trga.

Sedanji statut evropske družbe ima za evropsko gospodarsko družbo le simbolično vrednost. Gospodarskim družbam pušča proste roke pri ustanavljanju in mobilnosti. Veliko podjetij statut evropske družbe uporablja zato, da poudari edinstveni evropski značaj družbe, pri tem predstavlja glavni instrument za tiste družbe, ki želijo razviti strategije čezmejnega združevanja.

Dejansko je ena glavnih prednosti evropske družbe v tem, da lahko svoj sedež prenese iz države članice, v kateri je bila ustanovljena, v drugo državo članico, ne da bi prenehala s poslovanjem ali ustanovila novo pravno osebo. Vendar pa je evropska družba daleč od sprva načrtovanega avtonomnega statusa, za katerega bi veljala enotna zakonodaja. Zaradi tega je njeno poslovanje v praksi oteženo. Zakonodaja se ne uporablja dosledno in se naslanja na specifične določbe nacionalnih zakonodaj, mobilnost evropske družbe pa omejujejo določbe, ki prepovedujejo postavitev registriranih sedežev ali uprave v različnih državah članicah.

Dejansko gre za omejitev ene od temeljnih svoboščin Skupnosti – prosti pretok podjetij. Menim, da mora poročilo Evropske komisije o uporabi uredbe, kot je omenil že komisar, vključevati tudi raziskavo o možnosti lociranja uprave in registriranega sedeža evropske družbe v različnih državah članicah. Razmisliti je treba tudi o pregledu uredbe, da bomo lahko napredovali na poti k avtonomnemu statusu te vrste gospodarske družbe.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – (IT) Gospa predsednica, pozorno sem prisluhnil govoru gospoda Lehneja in drugega poslanca, ki je sodeloval v razpravi. Drži, da Uredbo o statutu evropske družbe dopolnjuje direktiva o delavski udeležbi in da je rok za njen prenos potekel 8. oktobra 2004 – na dan, ko je Uredba o statutu evropske družbe stopila v veljavo.

Vendar pa je do postavljenega roka samo osem držav članic sprejelo potrebne ukrepe, prenos direktive o delavski udeležbi pa se je v vseh državah članicah zaključil šele v začetku leta 2006. Zato smo bili prisiljeni odložiti poročilo, da zagotovimo, da je Uredba o statutu evropske družbe dejansko tako dolgo v veljavi v vseh državah članicah, da je mogoče pripraviti okvirno poročilo o njenem izvajanju.

To so razlogi za zamudo. Osebnost se lahko le strinjam z gospodom Lehnejem in upam, da bomo izgubljeni čas uspeli nadoknaditi ter Evropski uniji ponuditi konkretne odgovore o statutu evropske družbe v drugi polovici prihodnjega leta, in sicer s posebnimi smernicami, ki bodo ugodile zahtevam ne le Parlamenta ampak tudi gospodarskega in zaposlitvenega sektorja po vsej EU.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), v pisni obliki. – (PL) Učinkovito delovanje notranjega trga ni odvisno le od odprave trgovinskih ovir med državami, ampak tudi od reorganizacije strukture proizvodnje na ravni Skupnosti. S tem namenom je v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja Evropska komisija vložila predlog za vzpostavitev pravnega okvira za evropsko družbo. V letu 2001 je bila sprejeta Uredba Sveta št. 2157/2001 o statutu evropske družbe. Ideja ni prinesla pričakovanih rezultatov in do današnjega dne se je le nekaj več kot 100 podjetij prelevilo v *Societas Europaea*. Ideja se je nato razvijala v smeri vključitve malih in srednje velikih podjetij v okvir evropske družbe in rezultat tega je predlog Komisije v marcu 2008 za Uredbo Sveta o statutu evropske zasebne družbe. Zaradi negativnih izkušenj s *Societas Europaea* je zelo pomembno, da Komisija ves čas nadzoruje izvajanje Uredbe št. 2157/2001. Ravno zato uredba določa, da mora Komisija najpozneje v petih letih od uveljavitve uredbe pripraviti poročilo o njeni uporabi. Uredba je stopila v veljavo leta 2004, zato sprašujem Komisijo, kdaj namerava predstaviti to poročilo in kako bo ukrepala na podlagi opravljene analize.

24. Dnevni red naslednje seje: gl. zapisnik

25. Zaključek seje

(Seja je bila prekinjena ob 22.20)